

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **20. prosince 2012** v senátě složeném z předsedy JUDr. Michaela Vrtka, Ph.D. a přísedících Jitky Bartákové a Pavla Nováka, **t a k t o:**

Obžalovaní

1) Milan RXXXXX,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. ve Vazební věznici XXXXX,

2) Ludvík RXXXXX,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, bez pracovního poměru, t. č. ve Vazební věznici
XXXXX

3) Karel ŠXXXXX,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, OSVČ, t. č. ve vazební věznici XXXXX,

4) Ugo DXXXXX,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, bez pracovního poměru, t. č. ve Vazební věznici
XXXXX,

5) Jiří TXXXXX,

nar. XXXXX, trv. bytem XXXXX, důchodce,

j s o u v i n n í , ž e

poté, co v roce 2006 Milan RXXXXX, Ludvík RXXXXX a Karel ŠXXXXX vymysleli způsob vylákávání finančních prostředků od jiných osob a nepravdivé legendy pro deklarovaný způsob jejich užití a výnosnost, k čemuž opatřili i listinné materiály, přičemž vše spočívalo v tom, že od fyzických osob - věřitelů byly vylákány peníze za účelem jejich údajného vysokého zhodnocení investicemi do nemovitostí či aktivit souvisejících

s nemovitostmi na území bývalé Jugoslávie, případně pod legendou potřeby uhradit poplatky za uvolnění finančních prostředků v notářských či bankovních úschovách, což činili za pomoci dosud blíže neustanovené osoby, vydávající se za notářku JUDr. Jarmilu Červinkovou, kdy následně po předchozích vzájemných dohodách všech obžalovaných mezi sebou, vedených společným záměrem ve vzájemném spolupůsobení a v předem dohodnuté dělbě úkolů vylákat finanční prostředky formou hotovostních plateb, v jejichž rámci zejména na četných setkáních s věřiteli v Brně v obchodních centrech Globus a Tesco na ul. Vídeňská a Cimburkova, popřípadě v zahraničí zejména na území Slovinska Milan RXXXXXX a Ludvík RXXXXXX vystupovali jako zástupci blíže nespecifikované developerské společnosti, Karel ŠXXXXXX jako majitel stavební společnosti a Ugo DXXXXXX a Jiří TXXXXXX jako významní investoři, kteří k podpoření legendy a k zajištění pohledávek vystavovali směnky, ačkoliv žádný s obžalovaných neměl v úmyslu jakýkoliv developerský projekt realizovat a toto ani nebylo v jejich možnostech, stejně jako nebylo v jejich možnostech a úmyslu vrátit vyzískané peníze,

Ugo DXXXXXX a Jiří TXXXXXX vylákali od fyzických osob mezi nimiž figurovali i níže uvedení poškození peníze formou hotovostních plateb, které postupně předali Jiří TXXXXXX Ugo DXXXXXX a ten Ludvíku RXXXXXX a Milanu RXXXXXX, kdy poškození finanční částky vydali buď přímo v důsledku představení smyšlené legendy o investicích do nemovitostí na území bývalé Jugoslávie anebo ve spojení s jinou smyšlenou legendou výstavby ubytovny a sídla cyklistického oddílu, přičemž obžalovaní se zavázali poskytnuté částky vyplatit, a to včetně přislíbeného zisku v dohodnutých krátkých termínech, namísto toho však pod nejrozumnějšími výmluvami vyplacení peněz oddalovali a tyto použili v rozporu s tvrzeným investičním účelem k doposud nezjištěným osobním potřebám.

Konkrétně popsáním způsobem vylákali Jiří TXXXXXX, Ugo DXXXXXX, Milan RXXXXXX, Ludvík RXXXXXX a Karel ŠXXXXXX společně finanční prostředky od poškozených v následujících případech:

- 1) dne 27. 2. 2007 po předchozí vzájemné dohodě mezi obžalovanými vylákal Jiří TXXXXXX od Martiny HXXXXXX, nar. XXXXX, v M-Paláci v Brně ul. Heršpická 5 v notářské kanceláři JUDr. Vladimíry Kostřicové v hotovosti částku ve výši 2 800 000 Kč, kterou tato získala na základě půjčky od Petra HXXXXXX, nar. XXXXX téhož dne, smlouvu o níž uzavřela pod příslibem prodeje jejího pozemku evidovaného jako parcela č. XXXXX, zahrada o výměře 1 885 m² v obci Brno, katastrální území Jundrov, zapsaném na listu vlastnictví č. XXXXX, evidovaném u KÚ pro Jihomoravský kraj, který v rámci půjčky sloužil jako zástava, kdy tuto částku jí Jiří TXXXXXX přislíbil poškozené vyplatit následující den, ačkoliv věděl, že takto neučiní a tímto jednáním Martině HXXXXXX způsobili škodu ve výši 2.800.000,- Kč.
- 2) dne 2. 4. 2007 po předchozí vzájemné dohodě mezi obžalovanými vylákal Jiří TXXXXXX od Miroslava LXXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX, v M-Paláci v Brně, ul. Heršpická 5, v advokátní kanceláři JUDr. Elišky Helbichové, částku v hotovosti ve výši 1 116 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení, kdy se ústně zavázal poskytnuté finanční prostředky vrátit do 10 dnů, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, přičemž o předání finančních prostředků nebyla vyhotovena mezi Jiřím TXXXXXX a Miroslavem LXXXXXX žádná písemná smlouva o půjčce, neboť Miroslav LXXXXXX předal finanční prostředky Jiřímu TXXXXXX prostřednictvím Petra HXXXXXX, nar. XXXXX, který mu tyto zapůjčil na základě smlouvy o půjčce peněz, přičemž

Miroslav LXXXXX Petru HXXXXX zastavil svou nemovitost na adrese DXXXXX, a tímto jednáním způsobili Miroslavu LXXXXX škodu ve výši 1.116.000,- Kč.

- 3) přesně nezjištěného dne roku 2006 po předchozí vzájemné dohodě mezi obžalovanými vylákal Jiří TXXXXX od GXXXXX GXXXXX nar. XXXXX, trvale bytem BXXXXX, v Brně v hotovosti částku ve výši 2 000 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení a se záminkou užití peněz na uvolnění notářské úschovy u notářky JUDr. Červínkové se sídlem Brno, Rašínova ulice, kdy se ústně zavázal poskytnuté finanční prostředky vrátit do 3 až 4 dnů od jejich obdržení, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, přičemž o předání finančních prostředků mezi Jiřím TXXXXX a GXXXXX GXXXXX nebyla vyhotovena žádná písemná smlouva o půjčce či jiné potvrzení, a to až do dne 31. 3. 2007, kdy na jeho žádost GXXXXX GXXXXX vystavil Jiří TXXXXX směnku na částku 2.000.000,- Kč.

*Celkem pak všichni obžalovaní společně způsobili výše uvedeným jednáním popsáním v bodech 1-3) **celkovou škodu ve výši 5.916.000,- Kč.***

tedy

sebe a jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl, způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a čin spáchali jako členové organizované skupiny,

čímž spáchali

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr.zákoníku.

a za to se odsuzují

obžalovaní

1) Milan RXXXXX

Podle § 209 odst. 5 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6,5 (šesti a půl) let.**

Podle § 56 odst.2 písm.c) tr.zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši 400 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 2.000,- Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 800.000,- Kč (osmsettisící korun).

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán stanovuje náhradní trest odnětí svobody v trvání 36 (třicetišesti) měsíců.

2) Ludvík RXXXXX

Podle § 209 odst. 5 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst.2 písm.c) tr.zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši 400 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 2.000,- Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 800.000,- Kč (osmsettisící korun).

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán stanovuje náhradní trest odnětí svobody v trvání 36 (třicetšesti) měsíců.

Podle § 71 odst.1 tr.zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí náhradní hodnoty - finančních prostředků v podobě 110 500,-Kč, 100 liber šterlinků, 7 035 EUR, které jsou uloženy u Policie ČR, Krajské ředitelství Policie ČR Jihomoravského kraje, Kounicova 24, Brno.

3) Karel ŠXXXXX

Podle § 209 odst. 5 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let.**

Podle § 56 odst.2 písm.c) tr.zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši 200 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 2.000,- Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 400.000,- Kč (čtyřistatisící korun).

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán stanovuje náhradní trest odnětí svobody v trvání 24 (dvacetičtyř) měsíců.

4) Ugo DXXXXX

Podle § 209 odst. 5 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5,5 (pěti a půl) let.**

Podle § 56 odst.2 písm.c) tr.zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši 200 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 2.000,- Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 400.000,- Kč (čtyřistatisící korun).

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán stanovuje náhradní trest odnětí svobody v trvání 24 (dvacetičtyř) měsíců.

Podle § 71 odst.1 tr.zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí náhradní hodnoty - finančních prostředků v podobě 10 000,-Kč, které jsou uloženy u Policie ČR, Krajské ředitelství Policie ČR Jihomoravského kraje, Kounicova 24, Brno.

5) Jiří TXXXXX

Podle § 209 odst. 5 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst.2 písm.c) tr.zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši 200 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 2.000,- Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 400.000,- Kč (čtyřistatisíc korun).

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán stanovuje náhradní trest odnětí svobody v trvání 24 (dvacetičtyř) měsíců.

Podle § 228 odst.1 tr.řádu je obžalovaný Jiří TXXXXX povinen uhradit poškozenému Miroslavu LXXXXX, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, škodu ve výši 1.116.000 mil. Kč.

Podle § 229 odst.1 tr.řádu se poškozená Martina HXXXXX, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX a poškozený GXXXXX GXXXXX, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 226 písm. a) tr. řádu se obžalovaní **Milan RXXXXX**, nar. XXXXX, **Ludvík RXXXXX**, nar. XXXXX, **Karel ŠXXXXX**, nar. XXXXX, **Ugo DXXXXX**, nar. XXXXX a **Jiří TXXXXX**, nar. XXXXX,

z p r o š ť u j í o b ž a l o b y

státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 14.6.2012, sp.zn. 3 KZV 31/2011 pro skutky, spočívající v tom, že:

4) (dříve bod 4. obžaloby) dne 23. 5. 2007 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal v Brně Jiří TXXXXX v hotovosti od Ing. Jiřího BXXXXX, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, částku ve výši 2 000 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení v krátké době, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, kdy prostřednictvím smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 23. května 2007 došlo k postoupení zástavního práva Jiřího HXXXXX k pozemku evidovaném jako parcela č. XXXXX, zahrada o výměře 1 885 m² v obci Brno, katastrálním území Jundrov, zapsaném na listu vlastnictví č. XXXXX, evidovaném u KÚ pro Jihomoravský kraj, jehož majitel byla Martina HXXXXX, nar. XXXXX, na Ing. Jiřího BXXXXX, kdy úhrada za výše uvedené zástavní právo k předmětným nemovitostem nebyla Ing. Jiřím BXXXXX uhrazena Jiřím HXXXXX, ale Jiřím TXXXXX, a tímto jednáním způsobili Jiřím BXXXXX škodu ve výši 2 000 000 Kč,

5) (dříve bod 21. obžaloby) dne 28. 2. 2006 vylákal Milan RXXXXX od Ing. Josefa DXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX v sídle notářky JUDr. Jarmily Červínkové, v hotovosti částku ve výši 2 500 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení s termínem splatnosti 28. 2. 2009, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, a tímto jednáním způsobil Ing. Josefu DXXXXX škodu ve výši 2 500 000 Kč,

Podle § 226 písm. b) tr. řádu se obžalovaní **Milan RXXXXX**, nar. XXXXX, **Ludvík RXXXXX**, nar. XXXXX, **Karel ŠXXXXX**, nar. XXXXX, **Ugo DXXXXX**, nar. XXXXX a **Jiří TXXXXX**, nar. XXXXX,

z p r o š t ů j í o b ž a l o b y

státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 14.6.2012, sp.zn.3 KZV 31/2011 pro skutky, spočívající, že:

6) (dříve bod 3. obžaloby) dne 27. 4. 2007 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal Jiří TXXXXX v Brně od Ing. Jiřího BXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX částku v hotovosti ve výši 2 000 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, kdy byla v advokátní kanceláři JUDr. Elišky Helbichové v M Paláci Brno, sepsána smlouva o půjčce peněz ze dne 27. 4. 2007, se splatností do 16. 5. 2007, mezi Ing. Jiřím BXXXXX jako věřitelem a Jiřím TXXXXX jako dlužníkem a Miroslavem LXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX a Vlastou LXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem tamtéž, jako vedlejšími účastníky, na kterých zajištění nemovitostmi rovněž vylákal pod příslibem poskytnutí prostředků na dostavbu nemovitostí Jiří TXXXXX, dále smlouva o budoucí kupní smlouvě a kupní smlouva ze dne 27. 4. 2007 na prodej nemovitostí v KÚ Němčičky ve vlastnictví manželů LXXXXX panu Ing. Jiřímu BXXXXX a dále notářský zápis sepsaný notářem JUDr. Milanem Šmidrkalem v Brně na ul. Křenová 40, rovněž na potvrzení půjčky mezi Jiřím TXXXXX jako dlužníkem a Ing. Jiřím BXXXXX jako věřitelem, dále Jiří TXXXXX předal Ing. Jiřímu BXXXXX směnku vystavenou Ing. Jiřím TXXXXX a opatřenou podpisem Miroslava LXXXXX jako avala ve prospěch Ing. Jiřího BXXXXX na částku 2 000 000 Kč, splatnou do 16. 5. 2007, a tímto jednáním způsobili Ing. Jiřímu BXXXXX škodu ve výši 2 000 000 Kč,

7) (dříve bod 5. obžaloby) dne 25. 5. 2007 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal Jiří TXXXXX v hotovosti od Pavla KXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX, v M Paláci v Brně, ul. Heršpická 5, částku ve výši 80 000 EUR, splatnou do 15. 6. 2007, pod příslibem jejího zhodnocení, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, o předání finančních prostředků nebyla sepsána žádná smlouva o půjčce, ale jako ručící instrument byla Jiřím TXXXXX vystavena téhož dne směnka na částku 80 000 EUR, a tímto jednáním způsobili Pavlovi KXXXXX škodu ve výši 80 000 EUR,

8) (dříve bod 6. obžaloby) dne 13. 6. 2007 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal Jiří TXXXXX v Brně v hotovosti od Igora SXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX, částku ve výši 2 800 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení v termínu cca půl roku, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, Jiří TXXXXX za poskytnutí uvedené částky zprostředkoval Igoru SXXXXX ručení nemovitostmi, které byly původně v majetku paní Martiny HXXXXX a následně Ing. Jiřího BXXXXX, a tímto jednáním způsobili Igoru SXXXXX škodu ve výši 2 800 000 Kč,

9) (dříve bod 8. obžaloby) dne 31. 8. 2007 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal Ugo DXXXXX v hotovosti od Kamila SXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX částku ve výši 2 000 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení, přičemž se zavázal peníze vrátit v termínu splatnosti 20. 12. 2007 a téhož dne Kamilu SXXXXX vystavil směnku na uvedenou částku, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, a tímto jednáním způsobili Igoru SXXXXX škodu ve výši 2 000 000 Kč,

10) (dříve bod 9. obžaloby) dne 19. 9. 2007 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal Ugo DXXXXX od Kamila SXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX, v hotovosti částku ve výši 280 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení s termínem splatnosti 26. 9. 2007, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, a tímto jednáním způsobili Kamilu SXXXXX škodu ve výši 280 000 Kč,

11) (dříve bod 10. obžaloby) dne 3. 1. 2008 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal Ugo DXXXXX od Petra HXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX v hotovosti částku ve výši 4 000 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení, s tím, že tuto částku vrátí v termínu do 17 dnů se 20 % zhodnocením, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, přičemž poškozenému Petru HXXXXX vystavil směnku na částku 4 000 000 Kč s termínem splatnosti 20. 12. 2007, a tímto jednáním způsobili Petru HXXXXX škodu ve výši 4 000 000 Kč,

12) (dříve bod 11. obžaloby) dne 30. 10. 2008 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal Ugo DXXXXX v Brně v advokátní kanceláři JUDr. Zídka prostřednictvím Kamila SXXXXX od spol. XXXXX, IČ: XXXXX, zastoupené jejím jednatelem Josefem ŠXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX částku v hotovosti ve výši 1 000 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení, se splatností do 17. 11. 2008, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, přičemž za vrácení peněz Josefu ŠXXXXX ručil Miroslav BXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX, směnkou vystavenou jeho firmou XXXXX, IČ: XXXXX, později Ugo DXXXXX dne XXXXX vystavil Josefu ŠXXXXX směnku na souhrnnou částku 6 500 000 Kč, se splatností 6. 1. 2009, zahrnující i finanční prostředky z následujících (níže uvedených) půjček, poskytnutých Josefem ŠXXXXX, a tímto jednáním způsobili spol. XXXXX, škodu ve výši 1 000 000 Kč,

13) (dříve bod 12. obžaloby) dne 15. 11. 2008 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal Ugo DXXXXX ve Velkých Pavlovicích prostřednictvím Kamila SXXXXX od spol. XXXXX, IČ: XXXXX, zastoupené jejím jednatelem Josefem ŠXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX, v hotovosti částku ve výši 500 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení, s termínem splatnosti 15. 12. 2008, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, a tímto jednáním způsobili spol. XXXXX škodu ve výši 500 000 Kč,

14) (dříve bod 13. obžaloby) dne 1. 12. 2008 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal Ugo DXXXXX v Brně na parkovišti u M Paláce, Heršpická 5, prostřednictvím Kamila SXXXXX od XXXXX, IČ: XXXXX, zastoupené jejím jednatelem Josefem ŠXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX, v hotovosti částku ve výši 2 600 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení, s termínem splatnosti 15. 12. 2008, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, přičemž za vrácení peněz Josefu ŠXXXXX ručil Miroslav BXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX, směnkou vystavenou jeho firmou XXXXX, IČ: XXXXX, a tímto jednáním způsobili spol. XXXXX, škodu ve výši 2 600 000 Kč,

15) (dříve bod 14. obžaloby) dne 17. 12. 2008 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal Ugo DXXXXX v Brně na parkovišti u M Paláce prostřednictvím Kamila SXXXXX od spol. XXXXX , IČ: XXXXX, zastoupené jejím jednatelem Josefem ŠXXXXX, nar. XXXXX, tr. bytem XXXXX, v hotovosti částku ve výši 1 500 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení, s termínem splatnosti 31. 12. 2008, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, přičemž za vrácení peněz Josefu ŠXXXXX ručil Miroslav BXXXXX, nar. XXXXX , tr. bytem XXXXX , směnkou vystavenou jeho firmou XXXXX, IČ: XXXXX , a tímto jednáním způsobili spol. XXXXX , škodu ve výši 1.500.000 Kč,

16) (dříve bod 15. obžaloby) dne 5. 1. 2009 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal Ugo DXXXXX v Brně v OC Tesco v ul. Cimburkova prostřednictvím Kamila SXXXXX od spol. XXXXX , IČ: XXXXX , zastoupené jejím jednatelem Josefem ŠXXXXX, nar. XXXXX , tr. bytem XXXXX , v hotovosti částku ve výši 1 000 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení, se splatností 6. 1. 2009, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, a tímto jednáním způsobili spol. XXXXX , škodu ve výši 1.000.000 Kč,

17) (dříve bod 16. obžaloby) dne 5. 2. 2009 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal Ugo DXXXXX ve Velkých Pavlovicích prostřednictvím Kamila SXXXXX od spol. XXXXX IČ: XXXXX , zastoupené jejím jednatelem Josefem ŠXXXXX, nar. XXXXX , tr. bytem XXXXX , v hotovosti ve výši 2 000 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení, se splatností 12. 2. 2009, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, přičemž za vrácení peněz Josefu ŠXXXXX ručil Miroslav BXXXXX, nar. XXXXX , tr. bytem XXXXX , směnkou vystavenou jeho firmou XXXXX , IČ: XXXXX , a tímto jednáním způsobili spol. XXXXX , škodu ve výši 2 000 000 Kč,

18) (dříve bod 17. obžaloby) koncem února roku 2009 po předchozí vzájemné dohodě vylákal Ugo DXXXXX v Olomouci prostřednictvím Kamila SXXXXX od Josefa ŠXXXXX, nar. XXXXX , tr. bytem XXXXX , v hotovosti částku ve výši 100 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení v krátké době, ač věděl, že peníze poškozenému za sjednaných podmínek nevrátí, a tímto jednáním způsobili Josefu ŠXXXXX škodu ve výši 100.000 Kč,

19) (dříve bod 18. obžaloby) v květnu roku 2009 po předchozí vzájemné dohodě vylákal Ugo DXXXXX ve Všeradově, okres Chrudim od Ing. Miroslava MXXXXX, nar. XXXXX , tr. bytem XXXXX v hotovosti částku ve výši 1 210 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení s tím, že uvedenou částku je schopen vrátit v časovém úseku 14 dnů a jako odměnu přislíbil zúročení ve výši 5 000 000 Kč, ač věděl, že peníze za sjednaných podmínek nevrátí, kdy se za vrácení peněz, které si Ing. Miroslav MXXXXX na výše uvedenou transakci vypůjčil, zaručil svým domem Roman SXXXXX, bytem XXXXX , a tímto jednáním způsobili Miroslavu MXXXXX škodu ve výši 1.210.000 Kč,

20) (dříve bod 19. obžaloby) dne 25. 8. 2006 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal Ugo DXXXXX v hotovosti od Jiřího NXXXXX, nar. XXXXX , tr. bytem XXXXX částku ve výši 400 000 Kč pod příslibem jejího zhodnocení, kdy se zavázal peníze vrátit do dvou let a to včetně blíže nespecifikovaného zhodnocení, následně jmenovaný Jiří NXXXXX předal Ugo DXXXXX na jeho žádost další peníze a to v následujícím pořadí:

- dne 5. 9. 2006 částku ve výši 100 000 Kč,
- dne 25. 9. 2006 částku ve výši 200 000 Kč,
- dne 2. 10. 2006 částku ve výši 100 000 Kč,

dne 30. 10. 2006 částku ve výši 80 000 Kč
dne 9. 2. 2008 částku ve výši 20 000 Kč,
dne 23. 3. 2009 částku ve výši 20 000 Kč,
dne 27. 11. 2010 částku ve výši 20 000 Kč,

kdy Ugo DXXXXXX termín splatnosti shora uvedených půjček stanovil rovněž cca na dva roky, přičemž v termínu splatnosti ani později Jiřímu NXXXXXX ničeho nevrátil, ani tak neměl nikdy v úmyslu a naopak požadoval půjčit další peníze, viz. půjčky ze dne 9. 2. 2008, 23. 3. 2009, 27. 11. 2010, tímto jednáním způsobili Jiřímu NXXXXXX škodu ve výši 940 000 Kč,

21) (dříve bod 20. obžaloby) v přesně nezjištěné době na podzim roku 2007 po předchozí vzájemné dohodě mezi obviněnými vylákal Ugo DXXXXXX v hotovosti od Petra HXXXXX, nar. XXXXX, trv. bytem XXXXX, částku ve výši 2 500 000 Kč, a to pod příslibem jejího zhodnocení, investicemi na dokončení údajného obchodu, kdy se zavázal peníze vrátit do jednoho měsíce a na předmětnou částku Petru HXXXXX vystavil směnku, přičemž Ugo DXXXXXX v termínu splatnosti ani později Petru HXXXXX ničeho nevrátil ani tak neměl nikdy v úmyslu, tímto jednáním způsobili Petru HXXXXX škodu ve výši 2 500 000 Kč,

čímž měli spáchat zločin podvodu podle § 209 odst.1, odst. 4 písm.a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni (body 4, 5)

a

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem (body 6-21)

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškození ing. Jiří BXXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, Pavel KXXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, Petr HXXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, Josef ŠXXXXX, Miroslav MXXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, Jiří NXXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, ing. Josef DXXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, Miroslav BXXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním v hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti:

Obžaloba státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 14.6.2012 sp.zn. 3KZv 31/2011 kladla obžalovaným Milanu RXXXXX, Ludvíku RXXXXX, Karlu ŠXXXXX, Ugo DXXXXX a Jiřímu TXXXXX za vinu spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měli dopustit v sedmi případech, obžalovaní Milan RXXXXX, Ludvík RXXXXX, Karel ŠXXXXX a Ugo DXXXXX pak

navíc v dalších 13-ti případech, a Milan RXXXXX nadto ještě samostatně v jednom případě, a to tím způsobem, že poté co na přelomu let 2006 až 2007 Milan RXXXXX a Ludvík RXXXXX vymysleli způsob vylákání finančních prostředků od osob na základě nepravdivé legendy o údajném vysokém zhodnocení investicemi do nemovitostí či aktivit souvisejících s nemovitostmi na území bývalé Jugoslávie, případně pod legendou potřeby uhradit poplatky za uvolnění finančních prostředků v notářských či bankovních úschovách, vylákali od poškozených Martiny HXXXXX, Miroslava LXXXXX, ing. Jiřího BXXXXX, Pavla KXXXXX, Igora SXXXXX, GXXXXX GXXXXX, Kamila SXXXXX, Petra HXXXXX, Josefa ŠXXXXX, spol. XXXXX, Miroslava MXXXXX, Jiřího NXXXXX a ing. Josefa DXXXXX finanční prostředky v celkové výši 12.216.000,- Kč a 80 tis. EUR (v bodech 1-7 obžaloby), 19.630.000,- (v bodech 8-12 obžaloby) a 2,5 mil. Kč (v bodě 21 obžaloby). Daným způsobem dle obžaloby sebe obohatili tím, že poškozené uvedli v omyl a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a čin spáchali jako členové organizované skupiny, kdy jednali ve vzájemné součinnosti a předem dohodnuté dělbě úkolů, v jejímž rámci přesvědčovali poškozené o výhodnosti investic, popř. dalším poskytnutí finanční prostředků, ačkoliv jednali s vědomím, že peníze v dohodnutých termínech nevrátí, ani tak učinit nechtěli a tyto použili v rozporu s deklarovaným účelem pro vlastní potřebu. Podrobně je jednání kladené obžalovaným za vinu popsáno v předmětné obžalobě (č.l. 2262-2304).

Soud provedl dokazování výsledkem všech obžalovaných, dále též svědků-poškozených Martiny HXXXXX, Miroslava LXXXXX, Jiřího BXXXXX, Pavla KXXXXX, Igora SXXXXX, Kamila SXXXXX, Petra HXXXXX, Miroslava BXXXXX, Josefa ŠXXXXX, Miroslava MXXXXX, GXXXXX GXXXXX, Josefa DXXXXX a Jiřího NXXXXX, stejně jako slyšením dalších navrhovaných svědků Hany DXXXXX, Zdeňky FXXXXX, Miroslava BXXXXX a JUDr. Jarmily Červinkové, za souhlasu všech procesních stran čtením svědeckých výpovědí Františka BXXXXX, Josefa ŠXXXXX, Luboše KXXXXX a Marko MXXXXX, znaleckým posudkem z oboru kybernetika a v neposlední řadě též dalšími důkazy v podobě listinných materiálů obsažených v trestním spise Krajského soudu v Brně sp.zn. 11T 3/2012, jakož i trestních spisech připojených (Okresní soud ve Znojmě sp.zn. 18T 29/2011, Okresní soud ve Svitavách sp.zn. 1T 11/2012, Městský soud v Brně sp.zn. 91T 87/200 a materiály Městského soudu v Praze sp.zn. 49T 8/2006), rozvodovým spisem manželů DXXXXX vedeným u Okresního soudu Chrudim, sp.zn.8 C 20/2005, jakož i materiály zajištěnými v rámci provedení odposlechnů a záznamů telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 1,2 tr. řádu v rozsahu protokolu o takovémto úkonu (č.l. 1994-2093) a k tomu náležejícího audionosiče a také věcí zajištěných v rámci domovních prohlídek u obžalovaných Ugo DXXXXX, Milana RXXXXX a Ludvíka RXXXXX.

Obžalovaný Milan RXXXXX využil v rámci přípravného řízení, jakož i v řízení před soudem, svého práva a odmítl k věci vypovídat. Ke své osobě pak pouze doplnil, že má dvě děti ve věku 16 a 18 let, bydlí ve XXXXX v domě, který patřil jeho tchyni a tato jej darovala jeho dětem. Jmenovaný nevlastní žádný výraznější majetek v podobě nemovitostí či motorového vozidla. V České republice je proti němu vedeno další trestní řízení u Okresního soudu ve Znojmě pro trestný čin podvodu. V průběhu hlavního líčení pak obžalovaný Milan RXXXXX pouze na adresu spoluobžalovaného Ugo DXXXXX stručně uvedl, že se na jmenovaného nezlobí, za to co si „vymýšlí u soudu“.

Obžalovaný Ludvík RXXXXX rovněž využil svého práva a v průběhu celého trestního řízení nevypovídal. Ke své osobě pak uvedl, že po celý život bydlí ve XXXXX, kde má rodinu, před vzetím do vazby bydlel v rodinném domě svých dětí na ul. XXXXX. Má dvě

děti ve věku 22 a 17 let, a rovněž nevlastní žádnou nemovitost či motorové vozidlo. Další trestní řízení na území ČR proti němu není vedeno.

Obžalovaný Karel ŠXXXXX také nevypovídal, a to jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, kde pouze uvedl, že též bydlí ve XXXXX, má dvě děti ve věku 21 a 10 let, a stejně jako oba shora uvedení spoluobžalovaní nevlastní žádné nemovitosti, motorové vozidlo či výraznější finanční prostředky. Proti jeho osobě je vedeno trestní řízení u Městského soudu v Praze pro trestný čin podvodu, kdy toto řízení není ukončeno a dochází opakovaně k odročování hlavního líčení.

Obžalovaný Ugo DXXXXX byl v rámci přípravného řízení vyslechnut celkem 4x. Ve své výpovědi dne 15.6.2011 (č.l. 994-1002) uvedl, že to co je mu kladeno za vinu se zakládá na pravdě jen z části. V letech 2006-2007 byl osloven ze strany Milana RXXXXX, který mu nabídl účast na projektu při zhodnocení peněz, který se týkal nákupu pozemku a výstavby domů na území bývalé Jugoslávie. V průběhu času se jako společníci přidali také Ludvík RXXXXX a Karel ŠXXXXX, kdy posledně jmenovaný měl provozovat v zahraničí stavební firmu. Jmenovaní začali shánět peníze pro investice, kdy sám Ugo DXXXXX takto investoval přibližně 1 mil. Kč a sám oslovoval jiné investory. Těmto bylo nabídnuto zúročení poskytnutých financí okolo 20%. Mezi oslovenými investory obžalovaný uvedl Jiřího TXXXXX, od něhož si vypůjčil asi 2,8 mil. Kč bez dokladu, a poté Kamila SXXXXX, od něhož oproti směnkám získal 2 mil. Kč a 280 tis. Kč. Následovaly půjčky od Petra HXXXXX v celkové výši 4 mil. Kč opět oproti směnce. Tyto zajišťovací instituty byly na žádost, v jejichž prospěch byly vystaveny splatné v řádu několika málo dnů. Stejný případ půjčky zajištěné směnkou pak nastal v případě Josefa ŠXXXXX, od kterého obžalovaný získal 1 mil. Kč, k čemuž došlo v obchodním domě Tesco v Králově Poli v Brně za přítomnosti Kamila SXXXXX a Petra HXXXXX. Tato směnka pak byla k žádosti Josefa ŠXXXXX vystavena na částku 6,5 mil. Kč. Od žádných dalších osob si peníze již nepůjčoval a tyto předával postupně Milanu či Ludvíku RXXXXX, přičemž u takového předání byli přítomni vždy oba posledně jmenovaní. Ti tomu také oproti částkám vystavovali směnky. Částka 1.210.000,- Kč zapůjčená od Miroslava MXXXXX nesouvisela s investicí v Jugoslávii, ale s odkoupením pohledávky z banky. Není pravdou, že by sliboval zúročení ve výši 5 mil. Kč, pouze MXXXXX sdělil, že se s ním později srovná z peněz, které získá ze staveb v Jugoslávii. Jelikož se peníze delší dobu nevracely a věřitelé začali být neklidní, navrhl jejich zkontaktování s bratry RXXXXX, s čímž tito souhlasili a zúčastnili se několika schůzek, které se uskutečnily v obchodních domech Tesco a Globus v Brně, ve Svitavách či v zahraničí (ve Slovinsku). Těchto schůzek byli účastní SXXXXX, HXXXXX a TXXXXX, není rovněž vyloučené, že se jich účastnili také ŠXXXXX a ŠXXXXX. Na schůzkách se řešilo, kdy peníze budou vráceny a proč tomu doposud tak nebylo. Posléze již věřitelé komunikovali přímo s Ludvíkem či Milanem RXXXXX. Při těchto schůzkách a kontaktech s věřiteli pochopil, že tito přes RXXXXX investovali další peníze. Obžalovaný DXXXXX popřel, že by jakékoliv peníze předával Karlu ŠXXXXX. Vždy takto činil pouze ve vztahu k Milanu RXXXXX a Ludvíku RXXXXX, kteří byli uvedeni na směnkách, a pokud zde figuruje jméno Karla ŠXXXXX, je to kvůli zajištění, aby DXXXXX věřil, že vše funguje. S postupem doby jej začali věřitelé stále více uhánět o vrácení peněz, o čemž se snažil komunikovat s RXXXXX, kteří však buď jezdili do zahraničí (do Irska), popř. se neustále vymlouvali, že jim nikdo nepřijel anebo stanovovali termíny schůzek, které následně rušili. Ve vztahu k Josefu ŠXXXXX tak obžalovaný označil pouze bod 14) usnesení o zahájení trestního stíhání (bod 15 obžaloby), k dalšímu předání peněz nedošlo, a pokud ano, tak rozhodně ne přes něj. Obžalovaný se rovněž vyjádřil k dalším jménům spojeným s případem. Ví tak o tom, že zaznělo jméno notářky JUDr. Červinkové na schůzkách s věřiteli, kdy u ní

měly být uloženy peníze pocházející z úročení, tyto však nikdy neviděl. S Michalem DXXXXX se setkal pouze jednou, ovšem daná osoba nemá s případem co do činění. Rozhodně obžalovaný popřel, že by směnku vystavenou DXXXXX předával Jiřímu TXXXXX. Marko MXXXXX byl člověkem, kterému měla jít část peněz na investice, s tímto se několikrát setkal v České republice, kdy jej nakontaktoval Milan RXXXXX a smlouvu s MXXXXX obžalovaný DXXXXX podepsal proto, že MXXXXX tvrdil obdržení peněz od RXXXXX. Dále pak obžalovaný zná osoby KXXXXX, BXXXXX a TXXXXX, kdy všichni tito - včetně obžalovaného, měli z počátku jen kusé informace o investicích. Veškeré tyto údaje pocházely od RXXXXX, kteří předkládali k investičním záměrům nějaké plánky či materiály v cizím jazyce. Milan RXXXXX se též oháněl tím, že jeho otec disponuje hotely ve Svitavách. Obžalovaný popřel, že by znal Igora SXXXXX. Pokud se jedná o vyhrožování Miroslavu MXXXXX, k tomuto nedošlo, naopak obžalovaný byl napaden MXXXXX švagrem. K poslednímu vyplacení investic mělo dojít v polovině července 2011, obžalovaný vyjádřil své přesvědčení, že RXXXXX tyto nijak nezpronevěřili. Neustále všechny ubezpečovali a potvrzovali také, že MXXXXX od nich peníze převzal a činil ve věci další úkony. Pokud se týká převzetí peněz, pak opětovně obžalovaný potvrdil, že tyto převzal v hotovosti od SXXXXX, s nímž se seznámil přes Jiřího TXXXXX a peníze předal RXXXXX v autě, stejně jako tomu bylo v případě 4 mil. Kč od Petra HXXXXX, na což HXXXXX vystavil směnku. K částce 1 mil. Kč od Josefa ŠXXXXX uvedl, že tyto předal v hotovosti opět oběma RXXXXX ve Svitavách. Není pravdou, že by v souvislosti s investicí v Jugoslávii kopíroval jakékoliv doklady, neboť RXXXXX či ŠXXXXX nedovolili, aby s doklady kdokoliv manipuloval, tyto byly ukazovány jen letmo a ŠXXXXX dokonce nechtěl sdělit jméno své stavební firmy, údajně kvůli konkurenci. Ke schůzkám ve Slovinsku pak docházelo na žádost věřitelů, kdy on byl vysazen na benzinové pumpě a schůzky s RXXXXX se již neúčastnil, ví však, že se jedné takové schůzky účastnil i Karel ŠXXXXX. On sám byl jako prostředním mezi věřiteli a bratry RXXXXX účasten pouze do října 2008, od té doby již věřitelé s Milanem a Ludvíkem RXXXXX jednali sami, pokud byl některé schůzce přítomen, mluvílo se stále o tomtéž.

K doplnění výpovědi obžalovaného Ugo DXXXXX v přípravném řízení došlo dne 14.9.2011 (č.l. 1003-1007), v němž se obžalovaný vyjadřoval zejména k osobám Marka MXXXXX, Miroslava MXXXXX, Kamila SXXXXX a Jiřího BXXXXX. K Marko MXXXXX uvedl, že tomuto předával částku 5 mil. Kč osobně a dále 6 mil. Kč prostřednictvím Ludvíka RXXXXX, kdy Marko MXXXXX potvrdil, že peníze jsou investovány do nákupu pozemků, do tohoto projektu vložil peníze rovněž Ludvík RXXXXX, a MXXXXX mu později ukazoval i doklady o výměně pozemků a fotografie rozestavěných stavem. MXXXXX také přislíbil, že peníze nepoužije na žádné jiné potřeby. Později se jmenovaný odmlčel a jemu zasílané dopisy se vracely. Jak již uvedl obžalovaný dříve, v návaznosti na předání peněz mu byly vystaveny směnky Milanem a Ludvíkem RXXXXX a později i Karlem ŠXXXXX. Pokud se týká ing. MXXXXX, tohoto oslovil v březnu 2009 s žádostí o půjčku na odkup pohledávky z banky. Jelikož MXXXXX nedisponoval volnými prostředky, přislíbil půjčku ve výši 1,3 mil. Kč od příbuzného jeho přítelkyně, avšak namísto shora uvedené sumy, mu předal jen 1,2 mil. Kč, neboť dle tvrzení MXXXXX bylo třeba ze zbývajících 90 tis. Kč „ještě něco zaplatit“. Poté DXXXXX MXXXXX poskytoval drobné půjčky a rovněž ve dvou splátkách bez dokladů uhradil 800-900 tis. Kč. Když se obžalovaný dozvěděl, že se bude prodávat dům, který sloužil jako ručení za půjčku ve výši 1,3 mil. Kč, předal MXXXXX také částku 310 nebo 410 tis. Kč, což představovalo splacení celé původní částky. Následně pak ještě předal MXXXXX 50 tis. Kč jako provizi za půjčku a tím byla celá záležitost vyřešena. MXXXXX ostatně toto stvrdil podepsáním vrácení dluhu. K následnému konfliktu mezi MXXXXX, resp. bratrem jeho družky a obžalovaným pak uvedl, že k tomuto

došlo v návaznosti na odmítnutí půjčit MXXXXX drobnou částku v listopadu 2010. Poté zjistil, že mu doma někdo rozbil okna a na základě informací od sousedů dospěl k názoru, že se jednalo právě o Miroslava MXXXXX, což tento popřel. Obžalovaný DXXXXX dále popřel tvrzení Kamila SXXXXX, že s věřiteli setkal v M-Paláci v Brně. Nikdy se před poskytnutím půjčky neznali, nemluvili o investici v Rakousku ani o předání peněz na letišti ve Vídni. Také popřel, že by sliboval 100% zhodnocení investovaných peněz, že by se účastnil schůzek na tzv. Autogrilu v blízkosti slovinsko-rakouských hranic v prosinci 2007, cesty do Norimberku či převzetí částky 4 mil. Kč od Petra HXXXXX. Veškeré finance, které si zapůjčil od SXXXXX, představují pouze 2,8 mil. Kč. Rovněž nebyl přítomen schůzce, na níž měly být ukazovány věřitelům kufry s penězi. Obžalovaný DXXXXX také vyvrátil, že by kdykoliv žádal Jiřího BXXXXX o zapůjčení peněz, a tyto také od něj neobdržel. Je pravdou, že zapůjčené peníze od ŠXXXXX tomuto nevrátil, k čemuž došlo proto, že pohledávka byla prodána agentuře, s níž vstoupil do jednání.

V rámci dalšího doplnění své výpovědi ze dne 21.9.2011 (č.l. 1009-1013) obžalovaný Ugo DXXXXX uvedl, že od Petra HXXXXX si vypůjčil oproti směnce částku 100 tis. EUR, z čehož nějaké finanční prostředky vrátil. Směnka pak byla vypsána na 4 mil. Kč, kdy takto vysokou sumu odůvodnil absencí dalšího krytí. S HXXXXX byl obžalovaný domluven na spolupráci, z čehož se měla investice umořovat. Rovněž na podzim 2010 obžalovaný HXXXXX nabídl vstup do česko-srbské firmy, na niž měly být převedeny investice a pozemky v Jugoslávii. Petru HXXXXX pak obžalovaný předal směnky ve výši 101 mil. Kč, které obdržel od Milana a Ludvíka RXXXXX. Pokud se týká Jiřího TXXXXX, od tohoto obžalovaný převzal částku 2,8 mil. Kč, které investoval do projektu. Není pravdou, že by s Kamilem SXXXXX obžalovaný hovořil o rakouském investorovi, notářské úschově či developerské firmě, v celém projektu se SXXXXX angažoval pouze jako investor. Není mu rovněž známo, že by došlo ke schůzce, kterou SXXXXX popisoval ŠXXXXX. Tohoto SXXXXX doporučil jako kamaráda, který může půjčit 1 mil. Kč, k čemuž došlo v lednu 2009, jak obžalovaný vypovídal již dříve. Není pak pravdou, že by ŠXXXXX nabízel zajištění přes pana BXXXXX, ten se se SXXXXX viděl na jedné schůzce. Obžalovaný rovněž popřel, že by byl v advokátní kanceláři JUDr. Zídka.

Konečně ve své výpovědi učiněné dne 15.2.2012 (č.l. 1015-1017) obžalovaný DXXXXX uvedl, že GXXXXX GXXXXX zná přes Jiřího TXXXXX, že TXXXXX GXXXXX dluží, se dozvěděl až později. Ví, že HXXXXX, SXXXXX a GXXXXX mezi sebou měli něco ohledně investic. Neví, zda se GXXXXX znal se ŠXXXXX či RXXXXX. K osobě Jiřího NXXXXX pak obžalovaný uvedl, že tento mu půjčil v roce 2006 částku 880 tis. Kč, kdy tyto představovaly investici do projektu v Jugoslávii, část peněz předal obžalovaný MXXXXX přímo, část mohla jít přes Ludvíka RXXXXX. Další částky v podobě 3x20 tis. Kč byly určeny výhradně pro osobní potřebu obžalovaného a tyto v zimě 2011 Jiřímu NXXXXX vrátil. Závěrem pak obžalovaný uvedl, že na podzim 2007 neznal Petra HXXXXX a tudíž si od něj nemohl půjčit peníze, jak je mu kladeno za vinu v bodě 20 obžaloby).

U hlavního líčení dne 12.7.2012 (č.l.2408-2412) shrnul Ugo DXXXXX své výpovědi z přípravného řízení a doplnil, že poprvé se o investicích v Jugoslávii dozvěděl od Milana RXXXXX v letech 2006 nebo 2007. Byl seznámen s osobou Marka MXXXXX, který říkal, že nakoupí pozemky, které nejsou stavební a pak změnou územních plánů se na tom vydělá. Zapojení do investic nabídl obžalovanému Milan RXXXXX, následně se na to napojil Ludvík RXXXXX a za půl roku i Karel ŠXXXXX. V dotčené době obžalovaný DXXXXX podnikal, měl nějaký kapitál, kdy po roce 2000 disponoval majetkem v hodnotě 30 mil. Kč.

Jiřího TXXXXX obžalovaný znal z dob totality od Devíti křížů a tento mu půjčil 2,8 mil. Kč bez dokladů. Jelikož byly potřebné další peníze, sešel se s TXXXXX a SXXXXX, kdy SXXXXX půjčil 2x2 mil. a pak ještě částku 280 tis. Kč. Do investic pak byly zapojeny další osoby, a to kromě SXXXXX také HXXXXX, ŠXXXXX a údajně i BXXXXX a KXXXXX. Sám pak byl ze strany těchto investorů, konkrétně ŠXXXXX, HXXXXX a TXXXXX dotazován, co se děje s penězi, byl také v kontaktu s panem GXXXXX. V tomto smyslu se také dotazoval Milana RXXXXX, který sliboval, že se vše dodělá, avšak sliby se neustále opakovaly. Pokud se týká předání peněz, pak sám obžalovaný předal 5 mil. Kč MXXXXX, ostatní peníze šly přes RXXXXXe. Peníze předával oběma z posledně jmenovaných. Josef ŠXXXXX mu předal v brněnském Tescu 1 mil. Kč, u čehož byli přítomni HXXXXX a SXXXXX. Do Slovinska pak jezdil především SXXXXX s HXXXXX, je možné že i ŠXXXXX. Ugo DXXXXX byl ve Slovinsku jednou nebo 2x, vždy jej vysadili u motorestu a on se žádné schůzky neúčastnil. Sám pak do celé transakce investoval 10 mil. Kč a on, resp. jeho rodina přišla o všechno. Pokud uvedl, že disponoval majetkem ve výši 30 mil. Kč a následně uvedl investici ve výši 10 mil. Kč, jakož i fakt, že přišel o celý majetek, k tomu obžalovaný uvedl, že svůj majetek zpeněžil za menší částku. Do investic se zapojil také jeho bratr, který nainvestoval něco přes 1 mil. Kč. Obžalovaný však nebyl schopen se vyjádřit k rozporu z přípravného řízení, kdy uvedl, že jeho bratr nainvestoval částku 640 tis. Kč (č.l.998). Peníze měly být vyplaceny do konce roku 2010, kdy do této doby byla podepsána smlouva. To také sdělil všem investorům. Pokud se týká krátkých splatností půjček, pak na tomto trvali sami věřitelé. Ovšem jak již bylo uvedeno, dobře věděli, že vrácení peněz nemůže být uskutečněno v horizontu týdnů či měsíců. Před investory jméno MXXXXX nezmiňoval, hovořil pouze o MXXXXX. Rozhodně netvrdil, že dojde k předání peněz na schůzkách v Norimberku, na letišti ve Vídni nebo v Mariboru. BXXXXX a SXXXXX skutečně seznámil, BXXXXX pak peníze půjčoval s vidinou výdělku. Pokud se měl k dotazu obhajoby vyjádřit k rozporu ve výpovědích z přípravného řízení, že veškeré peníze předával RXXXXX, zatímco později uvedl, že peníze předával MXXXXX, obžalovaný uvedl, že po jeho zadržení byl na něho vyvíjen psychický nátlak, kdy mu neustále bylo podsouváno, že MXXXXX je člověk, který neexistuje apod. Stran Miroslava MXXXXX doplnil, že tento chtěl opakovaně po obžalovaném finanční prostředky, neustále mu telefonoval a posílal SMS zprávy, a když mu obžalovaný odepsal, že už mu nic půjčovat nebude, zjistil, že má v kuchyni rozbitá okna. Ihned ho napadlo, že to mohl způsobit MXXXXX, kterému zavolaal, on to popřel, ale sousedka poté obžalovanému řekla, že před domem viděla stříbrné auto podobné, které používal bratr družky Miroslava MXXXXX. O převozu peněz v žádném případě obžalovaný nevěděl, nikdy nebyl přítomen předávání finančních prostředků za účasti JUDr. Červinkové. Ví pouze o výpovědi Kamila SXXXXX, že tento jel předávat někam peníze, na tomto místě však obžalovaný nebyl a pouze si vzpomíná, že když byli v Tescu, SXXXXX někam odjel pryč a když se vrátil, asi to vše proběhlo. K začerněné listině obsahující formulář společnosti FXXXXX s objednávkou přepravy peněz, uvedl, že tento musel někdo zanechat v jeho autě. K potvrzení o bezdlužnost, kterým disponuje Ludvík RXXXXX, uvedl, že toto vystavil RXXXXX z důvodu, že mu řekli, že jinak nic nedostane. Veškeré peníze, které získal od Miroslava MXXXXX ve výši 1,21 mil. Kč, MXXXXX vrátil.

V rámci hlavního líčení pak obžalovaný učil další rozsáhlou výpověď dne 20.9.2012 (č.l. 2547-2558), kdy nejprve vyzval spoluobžalované Milana a Ludvíka RXXXXX a Karla ŠXXXXX, aby se k celé věci postavili jako chlapi, řekli, jak to doopravdy bylo a nedostávali další lidi do problémů. První problémy nastaly v roce 2004, kdy Milanu RXXXXX půjčil několikrát obžalovaný finanční prostředky, neboť otec Milana RXXXXX měl mít v konkurzu hotely ve Svitavách a potřeboval finance na vyřízení problémů. Peníze však obžalovanému nebyly vráceny a zůstávalo jen u slibů. Projekt s Jugoslávií pak začal někdy v letech 2005-

2006, nejprve bylo vše spojeno s úložkami peněz v bance ve Svitavách či u notářky JUDr. Červinkové. Jak obžalovaný DXXXXX, tak i Jiří TXXXXX nainvestovali peníze na notářské úložky a na další projekty, což se opakovalo stále dokola, stejně jako se opakovaly sliby, že peníze budou vráceny. Postupem času bylo třeba stále více peněz, a proto se objevovali další investoři, kdy všichni věřili, že peníze budou vráceny. On sám o tomto neměl nejmenších pochyb, neboť viděl od RXXXXX nejrůznější písemnosti a potvrzení, vozily se finanční prostředky v podobě kufrů, byť peníze fyzicky neviděl. K tomu všemu byla ve Svitavách 2x přítomna notářka JUDr. Červinková, bezpečnostní agentura a doklady o dopravě. Peníze však vráceny nebyly a on zůstal jediným článkem v komunikaci mezi investory a RXXXXX. Investoři pak na něj tlačili, aby jim peníze vrátil, neboť je do celého projektu dostal on. Kamil SXXXXX dokonce vystupoval natolik rezolutně, že chtěl jít celou věc nahlásit, ovšem byl zmanipulován příslibem většího zhodnocení. K osobě Karla ŠXXXXX obžalovaný uvedl, že je možné, že tento byl do projektu vmanipulován ze strany RXXXXX, je možné, že o projektu nevěděl. Posléze ovšem doplnil, že podklady k projektům získával jak od bratrů RXXXXX, tak od Karla ŠXXXXX. ŠXXXXX však peníze nikdy nevyžadoval, nevyhrožoval obžalovanému a tento od něj také žádné finanční prostředky nepřebíral. Na celé záležitosti se aktivně podíleli RXXXXX. Obžalovaný si připadal jako jejich otrok. Když se snažil dělat zle po telefonu, oni jej vypnuli. Došlo např. k situaci, kdy mu zavolali, aby přijel do Brna pro peníze, které vezou z Olomouce, v zimě jej pak nechali 2-3 hodiny stát na parkovišti, následně vypnuli telefon a on se bez dalšího musel vrátit v noci do Hlinska. S osobou Marka MXXXXX zprostředkovali kontakt právě RXXXXX. Tento měl zařídit pozemky a zlegalizovat a vystavit potvrzení na převzetí peněz. MXXXXX mluvil dobře česky a předal obžalovanému společně s nějakým dalším Srbem jménem DXXXXX výdajové doklady a smlouvu o uzavření obchodu. Celá záležitost na obžalovaného působila věrohodně. Měl sice obavy, kam prostředky šly, ale MXXXXX pak poslal SMS zprávu s dotazem na číslo účtu, kam má poslat peníze. Následně posílal MXXXXX SMS zprávy, že do obchodu neměl vůbec vstupovat, že bude mít jen problémy. Pak se po nějakou dobu odmlčel a následně přivezl podklady týkající se pozemku a dvou rozestavěných domů, za což chtěl dalších 25 tis. EUR. Pokud se týká předání peněz, tak obžalovaný uvedl, že některé převzal MXXXXX, ostatní RXXXXX. V případě MXXXXX tomuto předal 5 mil. Kč, zbývajících 6 mil. Kč pak RXXXXX. Obžalovaný potvrdil, že ještě dříve, než se objevil projekt ve Slovinsku, měl rozjednané s MXXXXX aktivity na nákup a zhodnocení pozemku, což bylo rovněž přes RXXXXX, a ti následně přišli s projektem „Slovinsko“. Důvodem změny výpovědi oproti přípravnému řízení je pak skutečnost, že obžalovaný se – dle vlastního vyjádření – snažil celou situaci zachránit a částečně proto vypovídal tak, jak to učinil v přípravném řízení. Když byl vzat do vazby, byl na něj vyvíjen soustavný nátlak, kdy na cele či při vycházkách slychával od spoluvězňů či z oken: „Nevypovídej! Nedělej to! Uvidíš, co ti Romové udělají, až půjdeš do kriminálu!“ Obžalovaný uvedl, že RXXXXX jsou smířeni s tím, že si půlku trestu odsedí a půjdou domů, stačí jim, že mají peníze. Od ostatních spoluvězňů se dozvěděl, že si z celé záležitosti v podstatě dělají legraci. Obžalovaný se opět vyjádřil k počátkům svých vztahů s RXXXXX, které se datují – dle jeho vyjádření – do roku 2003 až 2004, kdy RXXXXX půjčil částky ve výši desítek až stovek tisíc bez jakýchkoliv dokladů, které oni chtěli pro svého otce na problémy s hotely. Tyto peníze mu nebyly nikdy vráceny a pokud poskytoval RXXXXX další finanční prostředky, činil tak pro jejich *fluidum podvodníka*. Byli to také RXXXXX, kdo v rámci jednání, které je uvedeno v obžalobě, přebíral většinu peněz. Menší částky pak přebíral obžalovaný, avšak tyto ihned předával opět RXXXXX. Osobám, od kterých peníze pocházeli (investorům), sděloval, že se jedná o investice do pozemků v cizině. Skutečnost, že RXXXXX mu dluží z dřívějšíka, pak žádnému z poškozených nesdělil. Snažil se několikrát dostat k notářce JUDr. Červinkové, ale nebylo mu to umožněno. Informace, které následně poškozeným sám sděloval, že peníze nebyly vyplaceny, neboť chyběl doklad,

někdo byl nemocný nebo pro peníze se jede do ciziny, získával od RXXXXX. Milan RXXXXX údajně jezdil za lidmi z banky, kde byly uloženy peníze, nebo osobami, které měly být jednateli ve stavební firmě Karla ŠXXXXX. To, že ŠXXXXX je majitelem stavební firmy v zahraničí, prezentovali RXXXXX, nikoliv ŠXXXXX. Tento však u jednání, kde se to řešilo, byl přítomen. Firma měla být údajně na něho napsána. Dále pak RXXXXX předkládali různé plány a smlouvy, přičemž celý projekt řídil Milan RXXXXX společně s bratrem Ludvíkem.

Obžalovaný se dále vyjádřil k přebírání peněz od poškozených. Uvedl, že od SXXXXX peníze nepřebíral, to činili RXXXXX. Rovněž peníze od Josefa ŠXXXXX neprošly přes jeho ruce, byl pouze přítomen předání. On sám od ŠXXXXX převzal jen 1 mil. Kč. Za tyto vystavil směnku na 6,5 mil. Kč, a to z důvodů, že sám neměl žádné nemovitosti, kterými by mohl ručit, a proto poskytl směnku ve větší částce, což ostatně chtěl sám ŠXXXXX. Ten pak směnku prodal agentuře, ale řekl jí, aby vymáhala pouze 1 mil. Kč. K následnému dotazu obhájce JUDr. Haise, zda je schopen vzhledem k takovéto skutečnosti, kdy reálně je půjčována částka 1 mil. Kč, na níž je vypsána částka 6,5 mil. Kč uvedená na směnce, schopen upřesnit, zda i v ostatních případech odrážejí směnky určité „virtuální“ peníze, tedy nikoliv skutečnou výši půjčky, ale neúměrné zhodnocení, uvedl, že po pěti až šesti letech si na toto bude těžko pamatovat. Řádově předal RXXXXX více jak 10 mil. Kč ze svých peněz, a to v průběhu let 2004 a dál. Pět milionů korun, které předal MXXXXX, pocházely z prostředků HXXXXX, TXXXXX a SXXXXX. Od Jiřího TXXXXX získal 2,8 mil. Kč, od HXXXXX 100 tis. EUR, od SXXXXX 2 mil. Kč a od ŠXXXXX 1 mil. Kč. Podepisovaly se směnky a postupně, když se napůjčovaly další peníze, se směnky buď rušily, anebo vystavily nové, navýšené. Nakonec měl obžalovaný směnky od RXXXXX v hodnotě 50 mil. Kč a 500 tis. Kč. Sumu v hodnotě 50 mil. Kč RXXXXX nepředával, činili tak ostatní poškození, mezi nimiž uvedl TXXXXX, HXXXXX a SXXXXX. Směnky měl v držení Ugo DXXXXX z toho důvodu, že RXXXXX tyto nechtěli podepsal nikomu jinému a věřili, že pokud směnka bude u DXXXXX, nedostane se nikam jinam. Padesátimilionovou částku tedy neviděl nikdy reálně pohromadě, ale ví, že byla postupně napůjčována. Ke směnkám Petra HXXXXX uvedl, že tyto dnes nemá, byli společně s HXXXXX pozváni do Svitav s tím, že jim bylo řečeno, aby vzali směnky, oproti nimž budou finanční prostředky vráceny. Ofotili si proto na barevné kopírce originály a tyto vzali společně s kopiemi na schůzku. Když zjistili, že RXXXXX chtěli opět směnku vydat dopředu než vyplatí peníze, vydal DXXXXX své kopie směnek, na což se RXXXXX podívali, roztrhali je a vše se nakonec zapálilo. Od Petra HXXXXX pak „vytáhli“ originály směnek, zasmáli se, ale netušili, že DXXXXX originály jsou schovány. Následně obžalovaný doplnil, že od Kamila SXXXXX obdržel 2 mil. Kč na investici a dalších 280 tis. Kč podepsal, tyto však fyzicky nepřebíral. K osobě JUDr. Červinkové uvedl, že od této získal podklady o úložkách finančních prostředků. Došlo k cestám do Svitav společně s bezpečnostní agenturou, kde mělo dojít k předání peněz, vše již bylo připravené, na místě byla i notářka, avšak najednou došlo k problému, neboť chyběl občanský průkaz. Takovéto problémy nastávaly opakovaně. Bylo mu tvrzeno, že peníze jsou uloženy u notáře či v úschově Komerční banky ve Svitavách, nemohly se vyzvednout, dokud se nenainvestuje dostatečná částka a neudělají se nějaké projekty. Je si jistý, že JUDr. Červinková, která byla vyslechnuta u hlavního líčení dne 1.8.2012, je toutéž osobou, jež byla přítomna ve Svitavách. Pokud u hlavního líčení toto popřela, obžalovaný uvedl, že nemá čisté svědomí. V celé záležitosti se obžalovaný necítí být vinen tím, že by někoho záměrně uvedl v omyl či okradl, sám neměl o projektu pochyb. Cítí se naopak sám poškozen. Z peněz, které RXXXXX půjčil, chtěl pouze 2 mil. Kč na dům. V tomto smyslu psal dopis jak Milanu a Ludvíku RXXXXX, tak jejich otci, avšak nebylo na něj reagováno. Když chtěl celou záležitost nahlásit v době, kdy vznikly pochybnosti (rok 2008), bylo mu vyhrožováno. Po

vstupu Kamila SXXXXX do procesu tento převzal jeho úlohu a začal koordinovat záležitosti s RXXXXX a jezdit do Slovinska. Nakonec dopadl stejně jako Ugo DXXXXX. Jiří TXXXXX byl pak jedním z prvních investorů, který se zapojil někdy v letech 2006 nebo 2007. Ačkoliv obžalovaný neodpověděl k dotazu obhájkyň obžalovaného TXXXXX JUDr. Sekaninové, zda zapojení spoluobžalovaného souviselo s ing. DXXXXX, následně k dotazu Jiřího TXXXXX uvedl, že DXXXXX měl v předmětné době problémy na jatkách a od Jiřího TXXXXX si půjčil nějaké peníze zajištěné dvěma směnkami. Zda se jednalo o 400 tis. Kč nebo 200 tis. Kč si však již nevzpomíná.

Ke své osobě obžalovaný uvedl, že má tři děti, a to nevlastní dceru ve věku 29 let a dále syna 23 let a dceru 18 let. Je rozvedený, nemá žádné nemovitosti, manželka disponuje bytem, chatou a garáží, další byt je nevlastní dcery. Další trestní řízení v České republice proti němu není vedeno.

Obžalovaný Jiří TXXXXX v rámci přípravného řízení využil svého práva a odmítl vypovídat. Svůj postoj pak změnil u hlavního líčení dne 29.11.2012 (č.1.2730-2744), kdy uvedl, že s obžalovaným Ugo DXXXXXem se znají více než 30 let, kdy společně dělali v motelu U Devíti křížů. Jejich vztahy byly vždy velmi dobré, založené na vzájemné důvěře. Po letech se setkali a Ugo DXXXXX jej oslovil s žádostí o zapůjčení 400 tis. Kč pro svého známého. Dne 30.1.2007 se sešel obžalovaný TXXXXX s ing. DXXXXX, kterému předal 400 tis. Kč oproti dvěma směnkám po 200 tis. Kč. Do té doby byl pro něj ing. DXXXXX cizím člověkem. Splatnost byla stanovena na jeden týden do 5.2.2007. Poté se ozval Ugo DXXXXX s další žádostí o peníze, pročež si dali schůzku opět u obchodního domu Globus, kde jej DXXXXX seznámil s tím, že peníze jsou určeny na developerský projekt „zastřený mlhou“. Obžalovaný se ptal DXXXXX, jaké je krytí, načež DXXXXX odpověděl, ať se o to Jiří TXXXXX nestará, že existuje zajišťovací instrument. Potvrdil také, že byl u toho, když nějaká notářka přijela „někam do Svitav“. Nevěděl, kdo je kdo a o co se jedná. K DXXXXX měl bezmeznou důvěru. Posléze, když potkal Josefa DXXXXX při nákupu, tento mu potvrdil, že peníze, které si zapůjčil, šly do developerského projektu. Následně 8.2.2007 obdržel od TXXXXX DXXXXX částku 1,6 mil. Kč. Obžalovaný TXXXXX se vyjádřil také ke zdroji svých veškerých financí, kdy poukázal na své dlouholeté působení jako profesionálního hokejisty s tím, že své úspory „cpal do krabic od bot“. Byl také spolujednatel panelárny a vlastnil starožitnosti (např. obrazy Van Dycka a Monticelliho), kdy první z nich prodal společně se sestrou, za což obdržel 10 mil. Kč. Podílel se na obchodních aktivitách, jako byl záměr na výstavbu zimního stadionu za 156 mil. Kč v Brně-Žabovřeskách, mělo se jednat o Sazka Arénu. Za 14 dní po výplatě částky 1,6 mil. Kč DXXXXX se tento ozval s žádostí o další peníze. Jelikož obžalovaný TXXXXX v té době hrával hokej s dosti vlivnými lidmi, zmínil se v kabině o možnosti investic do developerského projektu. Současně také navštívil svého mechanika pana ČXXXXX v Jundrově, jehož manželka Jarka hovořila o paní HXXXXX, pracující na poště, která měla disponovat pozemkem, který již dva roky blokovala společnost Moravostav. Setkal se s HXXXXX (*bod 1 obžaloby*), která donesla smlouvu, tato byla prokonzultována s JUDr. Leimbergerem a vzhledem k tomu, že neexistovala možnost prodeje z důvodu milionové pokuty, dohodli se na zástavě. HXXXXX byla obeznámena, že peníze budou použity na developerský projekt, oproti čemuž jí TXXXXX měl pomoci při opravě domu na ul. Nálepkova. Následně se sešli v M-Paláci u notářky JUDr. Kostřicové, kde byl přítomen Petr HXXXXX, ing. DXXXXX, paní HXXXXX a obžalovaný TXXXXX. Obžalovaný pak zaplatil poplatky ve výši asi 20 tis. Kč a HXXXXX obdržela v igelitové tašce veškeré peníze. Poté jí zavezl do Jundrova a peníze v tašce zůstaly mezi sedadly v autě. HXXXXX mu pouze řekla, ať jí dá vědět, až bude vše hotové. Peníze pak obžalovaný předal DXXXXXovi, jak bylo předem domluveno. HXXXXX neuvádí pravdu, pokud vyvrací, že se

jednalo o zápůjčku, ale o prodej pozemku. Rovněž není pravdou její tvrzení, že jí oslovil z důvodu údajné výstavby cyklistického klubu či ubytoven. Obžalovaný potvrdil, že HXXXXX věděla, že peníze jsou určeny na developerský projekt, stejně jako uznal, že se jí peníze nevrátily. Dále pak oslovil jiné známé, jelikož DXXXXX požadoval další peníze.

Přes Ivana Smejkalu se setkal s panem GXXXXXm GXXXXX (*bod 2 obžaloby*), s nímž obchodoval před léty a od té doby mu GXXXXX dlužil 80 tis. Kč. Tomuto říkal o notářské úložce a GXXXXX souhlasil s poskytnutím peněz. K předání došlo v kanceláři na ul. Česká ve 4. patře ve firmě, kde sestra pana GXXXXX pracovala jako právnička. Tato byla dokonce přítomna a radila svému bratrovi, jak vyplnit nějaké papíry. Od GXXXXX TXXXXX obdržel 2 mil. Kč naráz, rozhodně ne v žádných splátkách. Obžalovaný si vysvětluje, že aby GXXXXX neměl problém, neboť došlo k předání částky převyšující 15 tis. EUR v hotovosti, proto následně tvrdil, že částka byla předána v pěti splátkách. Obžalovaný uvedl, že se pravděpodobně podepsala směnka se splatností na tři dny. Jelikož návratnost nebyla, GXXXXX pravděpodobně zlikvidoval směnku a až po jednom roce přišel s žádostí o sepsání uznání dluhu, k čemuž došlo na Městském úřadě v Komíně, kde se napsaly dva miliony korun s datem 31.3. Peníze, které obžalovaný obdržel od pana GXXXXX předal v odpoledních hodinách Ugo DXXXXX na parkovišti u hotelu International v Brně. Již si nevzpomíná, zda tam byl přítomen DXXXXX sám nebo „s romskou komunitou“ (obžalovaný takto označuje zejména obžalované Milana a Ludvíka RXXXXX, v některých případech pak takto označuje také uskupení RXXXXX a Karla ŠXXXXX). Jelikož se peníze nevracely a GXXXXX se začal zajímat, jak to bude dál, seznámil jej TXXXXX s DXXXXX, který mu vysvětlil podrobnosti projektu. GXXXXX byl nervózní, říkal, že peníze potřebuje, a proto TXXXXX prodal nerezové trubky ve výkupně v Pohorelicích a předal částku 300 tis. Kč synu pana GXXXXX. K tomuto předání opět došlo u hotelu International bez podpisu jakéhokoliv dokumentu. Jak se dozvěděl obžalovaný později, GXXXXX vymánil posléze z HXXXXX a SXXXXX na vypsanou, avšak nepodepsanou směnku částku 1,2 mil. Kč. Obžalovaný popřel, že by – jak vypověděl GXXXXX – měl podepsat nějakou smluvní pokutu na částku 5,6 mil. Kč.

Následně se vyjádřil k případu Miroslava LXXXXX (*body 3, 4 obžaloby*). Ten je manželem jeho tety, jsou to starší lidé, kteří žádali o půjčku na výstavbu druhého domu v Němčičkách. Jelikož úvěr nedostali, nabídl jim obžalovaný možnost investice do developerského projektu s tím, že se dotáže, zda by peníze dostali, pokud by zastavili dům. S tímto manželé LXXXXX souhlasili, jakož i s výnosem, který jim z toho mohl plynout. Ukazoval jim také papír o dopravě. LXXXXX dali do zástavy dům v Brně a oproti tomu poskytl Petr HXXXXX částku 1,116 mil. Kč. Jelikož DXXXXX tvrdil, že při zástavě tohoto domu jsou zapotřebí 2 mil. Kč, obžalovaný TXXXXX poskytl z vlastních zdrojů částku 884 tis. Kč. HXXXXX pak svou sumu předal opět u notářky v M-Paláci, a to Miroslavu LXXXXX, který peníze dal Jiřímu TXXXXX. LXXXXX byla přislíbena provize 20%, kterou však poté nedostal. Posléze vynesl DXXXXX další požadavek, tentokrát na 2 mil. Kč. Obžalovaný proto navštívil tetu, už si nevzpomíná, co jí řekl za důvod, a LXXXXX byli ochotni dát do zástavy nedostavěný dům v Němčičkách. Asi za 14 dní se objevil pan SXXXXX s panem KXXXXX, byli seznámeni s DXXXXX, KXXXXX si vyfotil dům, ověřil výpis o nemovitosti a poté se sešli v M-Paláci. Tam došlo k předání peněz. V mezidobí jej seznámil známý PXXXXX s Kamilem SXXXXX, tento se však v první fázi odmítl do projektu zapojit, a to zejména s ohledem na stanovisko svých společníků (především pana NXXXXX, který SXXXXX sdělil, že TXXXXX má mít již nějaké problémy s půjčkami, což ovšem nebyla pravda). Jelikož se peníze LXXXXX nevrátily, došla mu trpělivost a podal na TXXXXX trestní oznámení. V té době již docházelo ke schůzkám investorů, k nimž patřili

BXXXXX, KXXXXX, SXXXXX, HXXXXX, TXXXXX a GXXXXX, kdy tito se scházeli na schůzkách přibližně 2x do týdne např. v obchodním domě Tesco v Králově Poli nebo na čerpací stanici ÖMV směrem velké Tesco v Brně. Takovýchto schůzek bylo minimálně 15. Většinou byl na nich přítomen také Ugo DXXXXX, který vysvětloval, kde nastal problém s vrácením peněz. Když sdělil těmto pánům, že je předvolán na policii, aby vypovídal, ptal se, co má policistům říci. Všichni pak na něj tlačili, aby celou záležitost neshodil, že to musí „podržet“, a proto někdo přišel s nápadem uvést osobu Michala DXXXXX. Tohoto však obžalovaný TXXXXX nikdy neviděl, ví jen, že ing. BXXXXX mu dodal směnky právě od pana DXXXXX.

Následovala schůzka týkající se převodu zástavního práva mezi HXXXXXem a BXXXXX (*bod 4 obžaloby*). V dané situaci bylo opět potřeba dalších peněz na developerský projekt. Petr HXXXXX tedy převedl parcelu paní HXXXXX na ing. BXXXXX, což si domluvili oni dva, možná u toho byl přítomen i DXXXXX. Zde obžalovaný ovšem poukazuje na nesrovnalost, kdy ing. BXXXXX mluvil o poskytnutí částky 2 mil. Kč, zatímco Pavel KXXXXX poskytnutí 80 tis. EUR. Následně však ing. BXXXXX uvedl, že on peníze žádné nedal a tyto poskytl pouze KXXXXX (*bod 5 obžaloby*). Obžalovaný je tedy toho názoru, že došlo v rámci obžaloby k duplicitě mezi body 4 a 5. Jmenovaní ho oslovili s tím, zda by peníze takto poskytnuté nemohl dovézt do Jugoslávie. Auto poskytl Petr HXXXXX, který mu dal rovněž mobil a 20 EUR na průjezd dálnicí a KXXXXX mu poskytl informace, kde má peníze obdržet. Na ul. Veselé v Brně pak TXXXXX obdržel obálku od tzv. dvorního míchače pana KXXXXX (označení pro směnárníka arabské národnosti z ul. České v Brně ve Stopkové pivnici). Peníze dostal v obálce, zda v ní byly koruny či eura neví, přepokládá, že se jednalo o eura. S penězi jel do Lublaně, kde čekali RXXXXX s Karlem ŠXXXXX, předal jim peníze a odjel zpátky do ČR. Obžalovaný opět neguje výpověď Petra HXXXXX, že by měl podepsat směnku na 5,6 mil. Kč, která se HXXXXX ztratila z vykradeného auta.

Následovala další schůzka, kde opět někdo navrhl, že by bylo možné sehnat peníze na parcelu paní HXXXXX a v této chvíli se mu do cesty dostal kamarád Igor SXXXXX (*bod 6 obžaloby*). Tento neměl žádné námitky poskytnout peníze oproti nemovitosti. V té době SXXXXX disponoval penězi v obchodní bance, které měl uložené na termínovaném účtu. K výběru peněz došlo na pobočce na brněnském výstavišti (jednalo se něco přes 2 mil. Kč) a zbytek SXXXXX dodal na své firmě z prodeje autobusu. Peníze pak předal TXXXXX a tento je poskytl Pavlu KXXXXX. Ten zašel opět za směnárníkem, vyměnil peníze na eura a sdělil jim, že se pojede na hraniční přechod mezi Rakouskem a Slovinskem. Vozidlem jeli SXXXXX, KXXXXX a TXXXXXt, dojeli na parkoviště, kde již stál Mercedes Karla ŠXXXXX se zatmavenými skly. Z tohoto vystoupil DXXXXX a KXXXXX mu předal peníze. RXXXXX řekli, ať počkáme, někam odjeli, po hodině a půl zase přijeli a ukázali jim něco přes sklo automobilu a jelo se zpátky. Celkem v tomto případě tedy SXXXXX poskytl 2,8 mil. Kč. Konečně pak následně se setkali SXXXXX, DXXXXX a TXXXXX, kdy SXXXXX chtěl podepsat od DXXXXX směnku na 2 mil. Kč. Zároveň však po DXXXXX požadoval, že chce mít na směnce dva podpisy, přičemž tím druhým měla být manželka Ugo DXXXXX. Jelikož tato nemohla do Brna přijet, zeptal se TXXXXX SXXXXX, zda by nevadilo, aby byl jako aval uveden on, s čímž SXXXXX souhlasil. Následně SXXXXX tvrdil, že dal peníze TXXXXX a tento je bez souhlasu předal.

Dále pak obžalovaný TXXXXX opětovně potvrdil, že HXXXXX, BXXXXX, KXXXXX, LXXXXX i SXXXXX byli obeznámeni s tím, že peníze, které poskytovali, jsou určeny na developerský projekt. Veškeré tyto peníze předal TXXXXX Ugo DXXXXX. Z počátku, kdy se TXXXXX dozvěděl o developerském projektu, nevěděl, že je do něj

zapojena „romská komunita“. O osobách Milan RXXXXX, Ludvík RXXXXX a Karel ŠXXXXX se dozvěděl těsně před případem „LXXXXX-BXXXXX-Němčičky“ v dubnu 2007. Tuto skutečnost mu sdělil právě Ugo DXXXXX. RXXXXXové měli mít bratrance v Jugoslávii a ŠXXXXX byl majitelem stavební firmy. Poprvé se pak s RXXXXX a ŠXXXXXm viděl po dubnu 2007 v obchodním domě Vaňkovka v Brně, kdy tuto schůzku zprostředkoval telefonicky DXXXXX, RXXXXX, ŠXXXXX a TXXXXX se dostavili dříve a čekali na DXXXXXe. V průběhu čekání se však mezi sebou nebavili.

Pokud se týká předávání peněz, pak obžalovaný TXXXXX viděl reálně peníze, které předával BXXXXX i HXXXXX LXXXXX a LXXXXX je v obou případech předal právě TXXXXX. Při následných schůzkách, kde byl přítomen m.j. i Milan RXXXXX tento přísahal na své děti (např. na schůzce u Jelena ve Svitavách), že celá záležitost již bude vyřízena. Při této schůzce byl přítomen i pan GXXXXX. Přijeli zde také HXXXXX, SXXXXX a DXXXXX a s GXXXXX také ještě jeden známý řecké národnosti. GXXXXX se pak sešel rovněž se ŠXXXXXm v garáži v Tesco, kde měl ŠXXXXX GXXXXX ukazovat údajně nezaškrtané doklady o dopravě peněz. Obžalovaný vyvrátil, že by pro HXXXXX či LXXXXX byl kdykoliv nekontaktní, denně byl přítomen u svého mechanika ČXXXXX a ptal se, co paní HXXXXX. Ta, stejně jako paní ČXXXXX byla hodně závislá na alkoholu. Stejně tak LXXXXX často chodili na chatu k jeho rodičům a měli veškeré informace, které měl TXXXXX. Obžalovaný nebyl schopen přesně uvést, která z osob přišla s nápadem, aby u policie v rámci výpovědi odkázal na osobu Michala DXXXXX. Mohl to být DXXXXX, ale přesně si již nepamatuje. Ví však, že ing. BXXXXX přivezl na ul. Smejkalova nějaké směnky, kde vůbec nekorespondovaly termíny. Nicméně o tom, aby DXXXXX jmenoval, panovala obecná shoda na jedné z investorských schůzek. Stran směnky ze dne 25.5.2007 Pavlu KXXXXX na 80 tis. EUR uvedl, že v roce 2010 byl pozván do M-Paláce, kde byl BXXXXX a KXXXXX, čekalo se na SXXXXX, který však již nedošel, a v té době TXXXXX nevěděl, že BXXXXX na něj podal trestní oznámení. Byl osloven, aby směnku podepsal. Jednalo se o případ, kdy vezl peníze sám do Slovinska. K osobě notářky Červinkové obžalovaný uvedl, že tuto neviděl, hovořil o ní DXXXXX. Nebyl ani přítomen žádné situaci, kde by měla notářka vystupovat v Tesco na ul. Cimburkova v Brně. Slyšel však, zde byl přítomen HXXXXX.

Po celou dobu obžalovaný žil v domněnání, že všechno bude v pořádku, spoléhal na ujišťování DXXXXX, ale k navrácení peněz nedošlo. V případě notářky existovaly informace, že si např. zlomila nohu. Rovněž tak neviděl žádnou dokumentaci, investování peněz do projektu potvrzovali oba RXXXXXové i Karel ŠXXXXX. DXXXXX potvrzoval, že ŠXXXXX je majitelem nějaké stavební firmy, což bylo potvrzeno i samotným ŠXXXXX na schůzce ve Svitavách, čemuž byl přítomen HXXXXX. ŠXXXXX byl přítomen také na alespoň deseti schůzkách s investory, uváděl, že pro peníze jede v úterý, popř. že bude přítomna notářka atd. Žádné dokumenty však obžalovanému Karel ŠXXXXX nepředával, k tomuto došlo pouze v případě DXXXXX a jednou SXXXXX, vždy se jednalo o písemnosti o přepravě peněz. O osobě Marka MXXXXX obžalovaný nic neví. Pokud se tedy týká cest do bývalé Jugoslávie, resp. Slovinska, k tomuto došlo ve dvou případech. V prvním, jak uvedl, jel do Lublaně sám a předával peníze pocházející od Pavla KXXXXX Milanu či Ludvíku RXXXXX, přítomen byl ještě Karel ŠXXXXX. Ve druhém případě pak jeli Mercedesem Pavla KXXXXX společně se SXXXXX, peníze předával KXXXXX DXXXXX, který byl na místě přítomen autem Karla ŠXXXXX společně s RXXXXX. Tvzení o převozu peněz do Rakouska na letiště ve Vídni si vytvořil Kamil SXXXXX. Je pravdou, že s tímto cestovali do Průhonic, kde SXXXXX chtěl předat RXXXXX peníze, 200 tis. Kč. Čekali v Průhonicích, kam přijeli RXXXXX a ŠXXXXX, zastavili před nimi, TXXXXX šel k nim a sdělil jim, že

SXXXXX jim předá peníze. Oni poté ujeli a volali, že peníze musí předat TXXXXX, proto SXXXXX zůstal sedět v autě, TXXXXX šel asi 10 m a pod dohledem SXXXXX peníze předal. Pokud se týká osoby jménem BXXXXX, tohoto viděl v Hlinsku. Směnky, které měl obžalovaný k dispozici, neuplatnil, neboť DXXXXX neustále tvrdil, že vše bude v pořádku. Z vlastních peněz tedy souhrnně obžalovaný TXXXXX do projektu investoval 400 tis. Kč, které poskytl ing. DXXXXX, 1,6 mil. Kč, které poskytl DXXXXX a poté 880 tis. Kč, což byl doplatek ve vztahu LXXXXX-HXXXXX. S paní HXXXXX byla uzavírána smlouva o půjčce, tuto on nesestavoval, byla to věc advokátů. Po obsahové stránce ji určoval HXXXXX. Podobně tomu bylo i v případě Miroslava LXXXXX. Termíny o splatnosti peněz získával od DXXXXX. Schůzky, na nichž se zmínil o tom, že bude vypovídat u policie, se určitě zúčastnili SXXXXX a HXXXXX, schůzek byl někdy přítomen KXXXXX, ovšem toto nemůže říct v daném případě s jistotou. Poté, co již přestal obžalovaný vystupovat v dané kauze, začal být aktivní Kamil SXXXXX. Obžalovaný rovněž potvrdil, že v průběhu trestního řízení byl na návštěvě ve věznici za Ugo DXXXXX, který jej 3x pozval.

Ke své osobě obžalovaný uvedl, že je rozvedený, má dvě děti a žije jako starobní důchodce, nevlastní žádný majetek. V průběhu hlavního líčení pak uvedl, že se mu narodilo další dítě. Další trestní řízení není proti němu na území ČR vedeno.

Na tomto místě pak soud doplňuje, že k výpovědi obžalovaného Jiřího TXXXXX se vyjádřil též obžalovaný Ugo DXXXXX (č.l.2744), který potvrdil, že půjčku ve výši 400 tis. Kč ing. DXXXXX zprostředkoval. Od obžalovaného TXXXXX DXXXXX přebíral celkem 2,8 mil. Kč, neví, z jakých zdrojů pocházely. DXXXXX však popřel, že by ve Slovinsku přebíral od Pavla KXXXXX nějaké peníze, jak uváděl TXXXXX. Pokud se týká osoby Michala DXXXXX, pak nepředával ani nevyplňoval žádné směnky. Tuto osobu viděl obžalovaný DXXXXX jen jednou v životě, když jej jeho známý Steiner požádal, zda by nepodepsal protokol k věci, které mu předávali z firmy. Při té příležitosti se seznámil s panem DXXXXX.

Na tomto místě tedy může soud shrnout výpovědi obžalovaných následovně:

Obžalovaní Ludvík RXXXXX, Milan RXXXXX a Karel ŠXXXXX využili svého práva a odmítli se k věci kladené jim za vinu vyjadřovat. Oproti tomu obžalovaní Jiří TXXXXX a Ugo DXXXXX popřeli, že by se dopustili trestné činnosti. Oba se shodně staví do role investorů, kteří od počátku věřili v reálnost celého developerského projektu a návratnost vložených financí. Do projektu pak sami nainvestovali mnohamilionové částky, které se jim nevrátily a připravili se tak o veškerý majetek. Pokud by tedy došlo k protiprávnímu jednání, pak toto se dotklo především jich a nemělo by na ně být nahlíženo jako na pachatele této trestné činnosti, ale naopak jako poškozené. Obžalovaný Jiří TXXXXX se do projektu dostal na základě kontaktu s Ugo DXXXXX, s nímž ho pojily dlouholeté přátelské vztahy, a proto také Ugo DXXXXX bezmezně důvěřoval. Veškeré své aktivity pak s DXXXXX konzultoval, popř. tyto byly ovlivněny žádostmi dalších osob jako např. Kamila SXXXXX či Igora SXXXXX. Sám se pokoušel vyvíjet aktivitu, aby osoby, které do projektu vložily peníze na základě jeho informací, získaly prostředky nazpět a rozhodně se nestal pro žádného z nich nekontaktním. Ugo DXXXXX pak uvedl, že do celého projektu jej vtáhli bratři RXXXXX a také on věřil v návratnost vložených peněz. Stejně jako Jiří TXXXXX se snažil tlačit na RXXXXX, aby vrátili peníze nejen jemu, ale především jiným osobám (věřitelům) a přiznal, že ačkoliv někdy od roku 2008 již měl určitá podezření, podlehl „podvodnickému fluidu“ Milana a Ludvíka RXXXXX.

Po posouzení veškerých skutečností tvrzených obhajobou a po provedení důkazů zejména v podobě výpovědí všech poškozených, jakož i svědků Zdeňky FXXXXX, Miroslava BXXXXX, Hany DXXXXX a JUDr. Jarmily Červinkové, jakož i svědků, jejichž výpovědi z přípravného řízení či zajištěné cestou dožádání do zahraničí soud se souhlasem stran četl u hlavního líčení (František BXXXXX č.l. 1735-1737, Josef ŠXXXXX č.l. 1745-1749, Luboš KXXXXX č.l. 1773-1775) a dalších důkazů, které jsou obsaženy ať již ve vlastním spise Krajského soudu v Brně nebo v trestních spisech připojených, kde je třeba odkázat zejména na telefonickou a SMS komunikaci především mezi samotnými obžalovanými či mezi obžalovanými a některými poškozenými, která byla zajištěna zcela v souladu s procesními předpisy, finančním šetřením k osobám obžalovaných či materiály zajištěnými při domovní prohlídce v bydlech Ugo DXXXXX, Milana RXXXXX a Ludvíka RXXXXX, soud dospěl k následujícímu závěru.

Na tomto místě soud pouze pro úplnost dodává, že pro osoby, které jsou v žalobním návrhu označeny pod body 1 až 21 jako poškození, bude též v následujícím textu použito pojmů – *věřitelé* či *investoři*. Pro označení podvodného jednání, jež je obžalovaným kladeno za vinu, pak tento soud bude užívat také z důvodu stručnosti pojem *developerský projekt*.

K jednání, které je popsáno v žalobě státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně:

Po provedeném dokazování se nalézací soud musí ztotožnit s přesvědčením obžaloby, že došlo k jednání téměř ve stejném rozsahu, jak je toto popsáno v žalobním návrhu. Předně tento soud má za dostatečně prokázané, že od roku 2006 se všichni obžalovaní podíleli na vystupování ve věci údajného developerského projektu na území bývalé Jugoslávie, jehož podstata měla spočívat – jak vyplynulo z výpovědí jednotlivých vyslechnutých osob – v nakupování pozemků na území bývalé Jugoslávie, jejich scelování a případné změně územního plánu a posléze také ve výstavbě zejména dopravní infrastruktury (mosty, silnice). O existenci legendy developerského projektu na území bývalé Jugoslávie vypovídají především již samotní obžalovaní Ugo DXXXXX a Jiří TXXXXX. Prvně jmenovaný měl takovéto informace zejména od Milana a Ludvíka RXXXXX, Jiří TXXXXX pak získal prvotní informace od Ugo DXXXXX, avšak později byl také seznámen s bratry RXXXXX a Karlem ŠXXXXX, jež se shodně vyjadřovali o existenci developerského projektu. Z výpovědi obou obžalovaných DXXXXX a TXXXXX rovněž vyplývá aktivní jednání Milana a Ludvíka RXXXXX při jednání s ostatními investory, kdy na mnoha schůzkách, které se odehrávaly převážně v obchodních domech či benzinových stanicích ať již na území České republiky (Brno, Svitavy), ale také v zahraničí (Slovinsko), a kde Milan a Ludvík RXXXXX, stejně jako Karel ŠXXXXX přebírali peníze a - zejména Milan a Ludvík RXXXXX - všechny zúčastněné osoby opakovaně ujišťovali, že projekt bude dotažen do konce, peníze se vrátí, byť následně nemožnost plnění odůvodňovali nejrozumnějšími neovlivnitelnými okolnostmi (chybějící doklad, nemoc, pracovní cesta). Informace o fiktivním developerském projektu pak také potvrzují jednotliví investoři. GXXXXX GXXXXX (č.l.2492) potvrdil, že předal částku 2,5 mil. Kč Jiřímu TXXXXX, jež byla podle slov obžalovaného určena na vyplacení převozu peněz od notářky Červinkové v rámci stavebního projektu na území bývalé Jugoslávie. Miroslav BXXXXX (č.l.2615) pak uvedl, že Ugo DXXXXX potřeboval k získání 1 mil. Kč od ŠXXXXX jeho účast, kdy peníze byly určeny na investice do zahraničí. Josef ŠXXXXX (č.l.2538, 2540) sdělil, že byl osloven Kamilem SXXXXX s dotazem na zájem účasti v investicích do developerského projektu zahraniční firmy zastoupené třemi jednatelem, a to Milanem a Ludvíkem RXXXXX a Karlem ŠXXXXX a dále též Ugo DXXXXX. Miroslav MXXXXX (č.l.2558) byl požádán Ugo DXXXXX o 40 tis. EUR na dokončení obchodu

v podobě odblokování zahraničního bankovního účtu. Ugo DXXXXX mu přitom tvrdil, že jen 100 mil. z celkové sumy je určeno pro obžalovaného. Kamil SXXXXX (č.l.2630) pak uvedl, že tchán ing. PXXXXX jej seznámil s možností investice přes Jiřího TXXXXX, kdy částka, již měl poskytnout, měla být určena na vyplacení notářské úschovy u JUDr. Červinkové. Posléze se právě od Jiřího TXXXXX a Ugo DXXXXX dozvěděl, že peníze, které by měl půjčit, jsou určeny na projekt stavebních činností na území bývalé Jugoslávie a Rakouska. Podle Petra HXXXXX (č.l.2601) byl tento ze strany bratrů RXXXXX a Karla ŠXXXXX obeznámen s investicemi do nemovitostí na území bývalé Jugoslávie, zejména v podobě výstavby cest, kdy Karel ŠXXXXX měl mít v zahraničí stavební firmu. Nejvíce aktivní při vystupování v této věci pak byli obžalovaní Jiří TXXXXX a Ugo DXXXXX. Karel ŠXXXXX měl jednat s notářskou JUDr. Červinkovou, k čemuž svědek poskytl také nahrávku hovoru Karla ŠXXXXX s údajnou notářkou (č.l.1421). Svědek Josef DXXXXX (č.l.2480) potvrdil, že ze strany Ugo DXXXXX byl seznámen, že tento investoval peníze do pozemků v Jugoslávii. Podle Jiřího BXXXXX (č.l.2454) hovořil Ugo DXXXXX o notářské úložce a převozu peněz do Svitav, za účelem čeho bylo třeba získat finance, a to prostřednictvím převádění zástavního práva k pozemku paní HXXXXX v Jundrově. Uvedl také, že notářská úschova měla být vyplacena Karlu ŠXXXXX, který s notářkou komunikoval. Igor SXXXXX (č.l.2473) potvrdil, že Jiří TXXXXX měl znát lidi, kteří dokážou zhodnotit peníze ve stavebním projektu. Konečně pak svědkyně Hana DXXXXX (č.l.2488), manželka obžalovaného Ugo DXXXXX, potvrdila existenci projektu s nemovitostmi na území bývalé Jugoslávie již od roku 2000, do které sám její bývalý manžel investoval mnoho milionů, přičemž za celým projektem stál zejména Milan RXXXXX. Rovněž další svědci potvrdili zmínky o developerském projektu na území bývalé Jugoslávie.

V rámci hlavního líčení také byly provedeny se souhlasem stran důkazy čtením výpovědí svědků učiněných v rámci přípravného řízení, a to, kdy těmito osobami jsou **Josef ŠXXXXX**, **Luboš KXXXXX** a **František BXXXXX** (č.l.1735-1737). Posledně jmenovaný potvrdil, že zná Ugo DXXXXX, který mu nabídl v předmětné době investici do projektu odehrávajícího se na území bývalé Jugoslávie, jednalo se o výstavbu nemovitostí. Dle informací DXXXXX měl být celý projekt dotován z evropských fondů. Investice, kterou obžalovaný žádal, byla v částkách 200 tis. a 500 tis. Kč. Jelikož v tento projekt svědek nenabyl důvěru, DXXXXX peníze nepůjčil. Později se svědek také dozvěděl, že DXXXXX shání peníze pro osoby z romské komunity ze Svitav, kteří mu slibovali vysoké zhodnocení vložených peněz, avšak k jejich vrácení nikdy nedošlo. Dále z osob zainteresovaných do projektu zná svědek také Kamila SXXXXX, kterému prodal na žádost Ugo DXXXXX 2 nebo 3 tis. EUR. Peníze SXXXXX již nepůjčoval. Svědek rovněž potvrdil, že DXXXXX hovořil o notářské úschově, v níž se měly nacházet miliony eur pocházející právě z dotací EU. Toto přišlo svědkovi naprosto nereálné.

Luboš KXXXXX (č.l.1773-1775) rovněž potvrdil, že se zná s Ugo DXXXXX a dále též Jiřím TXXXXX. Uvedl, že DXXXXX byl v kontaktu se spoluobžalovanými Milanem a Ludvíkem RXXXXX a Karlem ŠXXXXX, s nimiž měl investovat do projektu na území bývalé Jugoslávie. Stejně jako František BXXXXX, i tento svědek potvrdil, že DXXXXX investoval veškeré své finance a o tyto přišel. Vyjádřil se také k osobě Romana SXXXXX a Miroslava MXXXXX, kdy prvně uvedený měl zastavený dům, neboť si půjčil od pražské společnosti a tento dům byl nakonec dán do prodeje. DXXXXX měl údajně chtít rezervovat danou nemovitost ke koupi a pomoci Miroslavu MXXXXX při její koupi. MXXXXX pak byl osobou, která neměla peníze a často si půjčoval od DXXXXX v řádech tisíců.

Konečně **Josef ŠXXXXX** (č.l.1745-1749) také zná Ugo DXXXXXe, který mu nabídl možnost zhodnocení peněz formou investice někdy v roce 2008, k čemuž svědek nepřistoupil, neboť neměl potřebné prostředky. Dané investice souvisely s osobami ze Svitav, DXXXXX hovořil o Romech, kteří se zabývali obnovou infrastruktury v bývalé Jugoslávii. Svědek měl těmto osobám vozit peníze. Prostřednictvím DXXXXX pak investoval Miroslav MXXXXX, kterému DXXXXX peníze splácel.

Soud tedy nemá žádných pochybností o tom, že v době, které se dotýká obžaloba v jednotlivých svých bodech, tedy v letech 2006-2009, ale jak vyplynulo z dokazování též v období pozdějším, až do zahájení trestního stíhání, se všichni obžalovaní podíleli na vytváření zdání existence projektu s nemovitostmi na území bývalé Jugoslávie, na jehož základě pak od několika osob byly vylákávány peníze za účelem jejich údajného vysokého zhodnocení investicemi do projektu. Tyto investice byly také zahrnuty do podoby úhrady poplatku za uvolnění finančních prostředků v notářské či bankovní úschově, příp. v podobě dalších blíže nespecifikovaných investic. O reálnosti projektu, jak vyplývá z výše uvedeného, před svědky hovořili všichni obžalovaní. Milan RXXXXX, Ludvík RXXXXX, Ugo DXXXXX i Jiří TXXXXX pak také oslovené investory ubezpečovali o návratnosti vložených peněz a specifikovali i užití jednotlivých částek. Karel ŠXXXXX pak potvrzoval existenci stavební společnosti zapojené do projektu, na jejímž chodu se měl podílet. Opět všichni obžalovaní pak přebírali investory poskytnuté finance, kdy tyto byly předávány nejprve Ugo DXXXXX nebo Jiřímu TXXXXX a těmito dále Milanu a Ludvíku RXXXXX a Karlu ŠXXXXX. Soud přitom dospěl k závěru, jehož odůvodnění bude rozvedeno níže, že všichni obžalovaní se na takovémto jednání podíleli jako organizovaná skupina, v jejímž rámci došlo k dělbě úkolů – Milan a Ludvík RXXXXX jako zástupci developera, Karel ŠXXXXX jako reprezentant stavební firmy, Ugo DXXXXX a Jiří TXXXXX jako zajišťovatelé vhodných investorů, přičemž zisk plynoucí z takto poskytnutých peněz zjevně musel plynout všem členům organizace, jež se na jejich vylákávání podílela, byť by došlo k určité proporcionalitě jeho rozdělení.

Z důkazů, které orgány činné v přípravném řízení nashromáždily, pak má soud rovněž za prokázané, že **žádný takovýto projekt, na němž by se podílel kdokoliv z obžalovaných či vůbec osob, jež vystupují v tomto trestním řízení, neexistoval.** Ostatně v průběhu celého trestního řízení nebyl tak rozsáhlý projekt, jak byl prezentován, dohledán, stejně jako nebyly zajištěny žádné materiály, které by při rozsáhlé činnosti související s nákupem pozemků, rozhodováním o jejím účelu a další výstavbě musely bezezbytku existovat, a to v nikoliv zanedbatelném množství. V rámci přípravného řízení rovněž policejní orgán nashromáždil materiály k majetkovým a výtěžným poměrům všech obžalovaných (příloha č. 2, svazky 1-4). Tyto materiály tvořené zprávami bankovních či jiných finančních institucí, katastru nemovitostí, registru vozidel, živnostenského a finančního úřadu, obchodního rejstříku a dalších organizací pak neobsahují jakékoliv poznatky, že by obžalovaní působili ve společnostech developerského, stavebního či např. realitního charakteru, v jejichž rámci by se podíleli na zmiňovaném projektu. Rovněž nebyla u obžalovaných učiněna taková finanční zjištění, která by nasvědčovala o legálně nabývaných prostředcích, které by pocházely ze zmiňovaného projektu a byly jakkoliv použity ať již s účelem zhodnocení financí či alespoň jejich navrácení investorům. Nutno též zmínit, že samotné okolnosti projektu, kdy schůzky s věřiteli probíhaly v obchodních domech a čerpacích stanicích či na hraničních přechodech namísto v bankách či sídlech obchodních společností, jak by tomu bylo v případě každého takového rozsáhlého projektu, jsou dalším z projevů jeho fiktivnosti.

Zvláštní pozornost pak byla věnována osobě **Marko MXXXXX**, občana Republiky Srbsko, k němuž šetřením Národních ústředěn Interpolu České republiky, Srbska, Bosny a Hercegoviny bylo zjištěno, že Marko MXXXXX, nar. XXXXX, není zapsán jako vlastník žádné obchodní společnosti a jeho pracovní činnost spočívá v občasných dělnických pracích. V rámci přípravného řízení se obžaloba pokusila zajistit výslech jmenovaného cestou mezinárodní právní pomoci, k čemuž již do doby podání obžaloby ke krajskému soudu nedošlo. Nálezací soud proto pokračoval v žádosti směrem k srbským orgánům, jimž se Marko MXXXXX podařilo vyslechnout dne 9.7.2012 (č.l. 2676-2681). Na tomto místě soud předesílá, že výslech svědka byl provedený zcela v souladu se zákonnými požadavky dožádaného i dožadujícího státu. Jmenovaný byl řádně poučen, jak vyplývá z protokolu sepsaném soudem I. stupně ve Valjevu podle ustanovení srbského i českého právního řádu, přičemž o datu a místě konání výslechu byly všechny procesní strany Krajským soudem v Brně neodkladně vyrozuměny (č.l. 2376). Obžalobě ani obhajobě tedy nebylo nikterak bráněno, aby se dostavily k srbskému soudu, který by umožnil přítomnost při výslechu svědka, stejně jako měly strany možnost seznámit se ještě před provedením tohoto důkazu u hlavního líčení dne 13.11.2012 s materiály zaslanými srbským soudem Krajskému soudu v Brně, který je obdržel dne 5.11.2012. Jestliže pak za takovéto situace strany souhlasily, aby soud četl svědeckou výpověď Marko MXXXXX podle § 211 odst. 1 tr. řádu, považuje soud tento důkaz za řádně provedený, neboť sám vzhledem k celkové důkazní situaci nepovažoval osobní výslech Marko MXXXXX za nezbytný. Ostatně je třeba připomenout, jak vyplývá z níže uvedeného, že ačkoliv Marko MXXXXX prokázal ochotu dostavit se na vyzvání k českému soudu a učinit zde výpověď, v průběhu své výpovědi odmítl na část otázek, které se týkají se seznámení se s Ugo DXXXXXem odpovídat s poukazem, že se bojí o bezpečí své a své rodiny, kdy zdůraznil, že před několika měsíci mu bylo telefonicky z Česka vyhrožováno ve spojení s jeho svědectvím. Stejně tak soud musí konstatovat, že pro níže uvedený obsah svědecké výpovědi, jakož i ohledem na další důkazy ve formě záznamů telefonických hovorů má věrohodnost tohoto svědka - co do zajištění komplexních informací - za problematickou, neboť s vysokou pravděpodobností je jmenovaný na tr.činnosti, resp. na vytváření fiktivního projektu mohl určitou měrou podílet.

Ve své výpovědi Marko MXXXXX uvedl předně ke své osobě, že se vyučil automechanikem a jako stávající povolání uvádí stavební dělník. Na území Republiky Srbsko nikdy nebyl zástupcem jakékoliv obchodní společnosti, ani zde nepodnikal jako fyzická osoba. Na území České republiky je po dobu 7-8 let spolujednatel stavební firmy s osobou Dušana HXXXXX, občana Slovenské republiky, kdy tato společnost má sídlo ve Svitavách. V současné době však svědek žije v Srbsku a pomáhá své manželce při práci v masně a při prodeji ovoce a zeleniny v tržnici. Z obžalovaných se zná osobně pouze s Ugo DXXXXX a Milanem RXXXXX. Z posledně jmenovaným se seznámil v restauraci, kterou provozoval další občan Srbska, Dragan TXXXXX, u kterého byl MXXXXX zaměstnán jako řidič či stavební dělník. Jak již bylo uvedeno výše, svědek se odmítl vyjádřit k osobě Ugo DXXXXX s ohledem na výhrůžky, které mu byly adresovány z České republiky. Před třemi lety, když pracoval pro Dragana TXXXXX, se tento na něj obrátil za přítomnosti Milana RXXXXX a osoby jménem Hugo (pravděpodobně Ugo DXXXXX), a byl požádán, aby podepsal smlouvu, ve které by svědek přislíbil najít a koupit nějaký pozemek v Srbsku. Kvůli Draganovi daný papír svědek podepsal a poté odjel do Srbska. Hugo se měl potom na něj nakontaktovat a domlouvat se, co bude dál. Když poté svědek dojížděl opět do ČR a potkal se s Hugem, o němž uvedl, že se skutečně může jednat o Ugo DXXXXX, tak se ho ptal, co bude s pozemkem v Srbsku. Hugo říkal, že těžce onemocněl, ale blíže se k tomu nevyjadřoval, a že se vše odkládá. Od té doby k ničemu dalšímu nedošlo. Jestliže svědkovi byla předložena fotokopie smlouvy o zprostředkování koupě stavebního pozemku, pak uvedl, že pod

smlouvou na druhé straně na pravé polovině, kde je i razítko s označením Marko MXXXXX, stavební podnikatel, zde není jeho podpis. Dokument, který podepsal, měl pouze jednu stranu. Mimo to k podpisu došlo v Poličce a nikoliv v Hlinsku. Pokud se týká dalších předložených dokladů z 30.6.2009 na částku 2 mil. Kč a z 15.9.2007 na částku 3 mil. Kč, pak opět ani na těchto nejsou jeho pravé podpisy. K prohlášení ze dne 26.7.2011 vyhotoveném v Šatcu a obsahujícím informaci, že MXXXXX od Ugo DXXXXX přijal peníze, uvedl, že se zde nachází jeho pravý podpis. Toto prohlášení však neučinil o vlastní vůli, ale pod nátlakem a výhrůžkami osob z České republiky. Tito lidé výhrůžky učinili osobně, nikoliv telefonicky, když za ním přijeli do Srbska a navštívili jej u něj doma. Obsah prohlášení tedy není pravdivý, neboť žádné peníze od Ugo DXXXXX nedostal. S obžalovanými Milanem RXXXXX a Ugo DXXXXX se svědek viděl naposledy rok a půl před svým výsledkem u soudu. Milan RXXXXX hovořil o zcela obyčejných věcech, DXXXXX pak zmiňoval své podnikání za posledních 13 let, jak zbankrotoval a zůstal bez jakéhokoliv majetku a dostal se mezi „společensky nebezpečné lidi“, kteří ho vtáhli do nezákonného podnikání. Svědek závěrem uvedl, že nemůže uvěřit tomu, že by Milan RXXXXX udělat něco nezákonného, neboť zná jeho rodinu, jsou bohatí, Milanův otec má pět hotelů v České republice a nemá toho zapotřebí.

Pro veškeré shora uvedené skutečnosti je tedy zřejmé, že pokud kdokoliv tvrdil osobám označeným v žalobním návrhu jako poškození, aby investovali finanční prostředky do projektu spojeného s nemovitostmi na území bývalé Jugoslávie, uváděl tyto ve zřejmý omyl, neboť žádný takový stavební, realitní či developerský projekt na území bývalé Jugoslávie (ze spisového materiálu jsou jimi dotčeny Slovinsko, Srbsko, Bosna a Hercegovina) neexistoval. Nebyly k tomuto zajištěny žádné písemné materiály. Osoba Marko MXXXXX nesplňuje jakékoliv předpoklady osoby jednající za obchodní společnost, kdy ostatně on sám toto vyvrátil s tím, že toliko na žádost svého známého podepsal jeden papír, aniž by byl obeznámen, k čemu vlastně slouží a na jeho základě nikdy nepřistoupil k realizaci vyhledání a koupi jakéhokoliv pozemku. Dle názoru tohoto soudu se tedy jedná o typického tzv. bílého koně, který byl pouze nastrčen k tomu, aby pro účely pachatelů trestné činnosti vystupoval jako osoba zajišťující záležitosti na území států bývalé Jugoslávie, aniž k tomu měl jakékoliv možnosti či vyvíjel skutečnou aktivitu. Je také patrné, že svědkovi v souvislosti s tímto bylo následně vyhrožováno osobami z ČR a tento soud si může jen učinit nepodloženou hypotézu, že takovéto výhrůžky mohly vzejít právě ze strany obžalovaných či jejich příbuzných. Jak však bylo konstatováno, jedná se toliko o nepodložený závěr soudu, který soud nebral v potaz při hodnocení viny obžalovaných. V každém případě však z výpovědi Marka MXXXXX, který se měl podílet na existenci developerského projektu bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že žádný takový neexistoval, přičemž soud nevidí důvod proč by v tomto směru svědek uváděl nepravdivé informace. Soud proto může učinit závěr o tom, že kdokoliv se podílel vědomě na vytváření fikce takového projektu a tvrzením skutečností s ním spojených vylákal od jiných osob finanční prostředky, uváděl tyto v omyl s úmyslem získat sobě či jiným majetkový prospěch, tedy dopouštěl se jednání nesoucí znaky trestného činu podvodu.

Jak již bylo uvedeno a soud bude tomuto věnovat také pozornost při hodnocení jednotlivých bodů obžaloby, veškeré osoby, které vystupují v rámci tohoto trestního řízení jakožto poškození, poměrně jednoznačně konstatovaly, že hlavními iniciátory získávání peněz byli obžalovaní Ugo DXXXXX a Jiří TXXXXX, kteří oslovovali potencionální zájemce o investice a sdělovali jim informace, které měli mít Jiří TXXXXX od Ugo DXXXXX a Ugo DXXXXX od Milana či Ludvíka RXXXXX. Při následných schůzkách, poté co peníze nebyly ve sjednaných termínech uhrazeny, se pak investoři setkávali také s osobami Milana

RXXXXX, Ludvíka RXXXXX a Karla ŠXXXXX, kdy prvně dva jmenovaní neustále ujišťovali zbývající osoby, že vše bude v pořádku, vystupovali jako osoby obeznámené s celým projektem a jednající s osobami v Srbsku. Karel ŠXXXXX pak byl osobou, která vystupovala a nikterak nezpochybňovala při jednáních (např. s GXXXXX GXXXXX), že je jednatelem stavební firmy v zahraničí. Nejednalo se přitom z jeho strany o jakékoliv pasivní chování, ale vědomě uváděl skutečnosti, že má v zahraničí firmu, jejíž jméno však kvůli konkurenci nechtěl sdělit. Výše uvedené potvrdil ostatně také obžalovaný DXXXXX. Současně pak měl být kontaktní osobou s údajnou JUDr. Červinkovou, tedy - jak vyplynulo z výpovědi skutečné notářky, jež rezolutně popřela zapojení do popisovaných aktivit – dalším fiktivním subjektem, který se podílel na vylákávání peněz. Ke komunikaci mezi notářkou a ŠXXXXX přitom vypovídali jak svědek GXXXXX (č.l.2492).

Jak bude rovněž uvedeno níže, jednání všech obžalovaných bylo dlouhodobé a soud na tomto místě přebírá slova obžaloby, že osoby účastníci se na daném jednání se vyznačovaly vysokou mírou plánovitosti, organizovanosti a kooperace. Soud se plně ztotožňuje s názorem obžaloby, že veškerá jednání obžalovaných byla propojena, navazovala na sebe a byla nezbytným článkem k úspěšnému vylákání peněz a způsobení škody. Daná skutečnost se odráží zejména v návaznosti jednotlivých útoků popsanych v obžalobě a jejich následků pro další páchaní trestné činnosti. Plánovanost celého případu lze spatřovat již v tom, že - jak bude rozvedeno později – v bodech 1 a 2, tedy v případech Martiny HXXXXX a Miroslava LXXXXX, byla trestná činnost páchána za účelem získání nemovitostí, které by dále sloužily k získání nových investic poskytovaných v návaznosti na zástavní právo k určité nemovitosti. Vytvoření zdání zabezpečené investice následně mělo vést u dalších poškozených ke snížení obezřetnosti a vyzískání dalších částek.

Na celé trestné činnosti se přitom podíleli všichni uvedení obžalovaní, byť dva z nich – Ugo DXXXXX a Jiří TXXXXX - se staví na roveň investorů a de facto i poškozených. Výpovědi obou jmenovaných však soud považuje za značně zavádějící a účelové. Je třeba připomenout, že Ugo DXXXXX v průběhu celého trestního řízení neustále měnil svou výpověď v rámci přípravného řízení tuto učinil celkem 4x, v řízení před soudem pak obsáhle vypovídal ve dvou případech. Ze svědeckých výpovědí uvedených níže však vyplývá, že to byl právě Ugo DXXXXX, kdo investory ujišťoval, že celý projekt je zcela průhledný, v pořádku a sliboval brzké navrácení a vysoké zhodnocení investic. Je třeba připomenout, že takovéto jeho chování soud nechápe, pakliže by mu měl uvěřit, že již od roku 2003 až 2004, kdy měl být v kontaktu minimálně s Milanem RXXXXX a jeho otcem, a těmto půjčit částky v rozsahu několika desítek či dokonce stovek tisíc, které mu nikdy nebyly vráceny, přesto i nadále s takovýmito osobami spolupracuje a půjčuje jim další, ještě vyšší obnosy. Mimo to s platební neschopností RXXXXX neseznámil žádného z dalších investorů. Dále soud připomíná i neustálé změny rozsahu vyzískání peněz od jiných osob. Dne 15.6.2011 tak Ugo DXXXXX ve své výpovědi uvedl, že jedinými osobami, od kterých si půjčil peníze, byli Kamil SXXXXX ve výši 2,28 mil. Kč, Petr HXXXXX ve výši 4 mil. Kč, Jiří TXXXXX ve výši 2,8 mil. Kč a Josef ŠXXXXX ve výši 1 mil. Kč. Současně také uvedl, že od nikoho jiného si již rozhodně peníze nepůjčoval. Dne 14.9.2011 pak rozsah osob přesto rozšiřuje na Miroslava MXXXXX a GXXXXX GXXXXX. Dne 15.2.2012 pak přidává osobu Jiřího NXXXXX. V průběhu hlavního líčení pak oproti přípravnému řízení, kde půjčku Kamila SXXXXX stanovil ve výši 2,28 mil. Kč, přičemž tyto peníze mu byly skutečně fyzicky předány, nejprve za fyzicky předané označil ze strany Kamila SXXXXX 2x 2 mil. Kč a 280 tis. Kč, aby posléze změnil výpověď tak, že od Kamila SXXXXX převzal pouze 2 mil. Kč a částku 280 tis. Kč pouze podepsal. Tímto však výčet nesrovnalostí ve výpovědi Ugo DXXXXX nekončí. K osobě Josefa ŠXXXXX obžalovaný uvedl, že tento mu předal osobně

částku 1 mil. Kč, kterou poté DXXXXX dále poskytl RXXXXX ve Svitavách, aby následně u hlavního líčení dne 20.9.2012 uvedl, že byl v případě takovéto částky pouze přítomen předání a sám nic neobdržel. Stran Kamila SXXXXX také doplnil, že hotovost od něj přebíral osobně (výpověď 15.6.2011) a následně ji předal RXXXXX, aby u hlavního líčení 20.9.2012 uvedl, že od SXXXXX peníze nikdy nepřebíral. Obdobné změny se týkají také notářky JUDr. Červinkové. Nejprve se k její osobě vyjadřoval pouze v tom smyslu, že její jméno zaznělo při nějakém jednání. U hlavního líčení dne 12.7.2012 pak uvedl, že u převozu peněz nikdy nebyl, vzpomíná si pouze, že SXXXXX někam odjel a když se vrátil zpět, vydedukoval DXXXXX, že pravděpodobně byl SXXXXX přítomen nějaké přepravě. K dokladům o převozu peněz nalezených u něj ve vozidle pak uvedl, že tyto si tam někdo asi zapomněl. U hlavního líčení 20.9.2012 však již zcela jednoznačně uvedl, že JUDr. Červinkovou, která předtím vypovídala u hlavního líčení v pozici svědka viděl a byl přítomen za situace, kdy peníze měly být předány. Další z řady nejasností pak spočívá v jeho tvrzení o zapojení bratra do investičního projektu, kde ovšem se již odlišuje v částkách, které měl tento do investic vložit, kdy v přípravném řízení tvrdil částku 640 tis. Kč, zatímco v řízení před soudem již tato přesahovala 1 mil. Kč. Ostatně ochota neuvádět pravdivé informace se odráží v přístupu jmenovaného, který popsal za situace, kdy měl v důsledku trestního oznámení Miroslava LXXXXX vypovídat u policie, když byl schopen celou záležitost krýt, neboť na něj byl údajně vyvíjen nátlak ze strany ostatních investorů, aby celou věc „nepotopil“ a akceptoval tak nepravdivé uvedení osoby Michala DXXXXX, kterého však viděl pouze jednou v životě, a to zběžně. Výpověď Ugo DXXXXX proto soud hodnotí jako nevěrohodnou, ovšem připomíná, že tato nevěrohodnost se vztahuje převážně k hodnocení jeho zavinění a nikoliv k jím uváděným skutečnostem jako celku. Soud nemůže akceptovat obžalovaným uváděné důvody, neustálé změny výpovědi v tom, že na něj byl vyvíjen psychický nátlak či dokonce pohrůžky při výkonu vazby, kde jej měli spoluvězni informovat, že se mu RXXXXX pomstí či, že z toho mají spoluobžalovaní legraci, a současně psychický nátlak policie, který na něj měla vyvíjen při prvotních výsleších, kdy jak sám uvedl, např. jej přesvědčovali, že žádný Marko MXXXXX neexistuje. Chování obžalovaného Ugo DXXXXX by se z hlediska poškozeného či nezúčastněného investora jevilo zcela nelogické. Pokud svou osobu hodnotí jako člověka, který byl schopen vybudovat jmění o hodnotě téměř 30 mil. Kč, soud nechápe, že by takto úspěšný člověk podlehl dlouhodobě - jeho slovy - „podvodnického fluidu“ jiných osob, kterým by po téměř sedm let neustále předával peníze, nepodnikal žádné právní kroky k jejich vymožení a naopak zprostředkovával další věřitele. U takto obchodně schopného jedince se jedná o zcela netypické jednání, o to více, připomene-li soud, že obžalovaný DXXXXX má sám zkušenosti s pácháním majetkové tr.činnosti, neboť byl v minulosti pro tr.čin úvěrového podvodu odsouzen rozhodnutím Okresního soudu v Pardubicích, sp.zn.2 T 78/2006 ze dne 21.12.2006. Ostatně pokud sám uvádí, že v důsledku daných investic souvisejících s bývalou Jugoslávií došlo nejenom ke ztrátě veškerého majetku, ale taktéž k rozpadu rodinného života a rozvodu s manželkou, nemůže tento soud pominout fakt, že z připojeného spisu Okresního soudu v Chrudimi sp.zn. 8C 20/2005 vyplývá, že k rozvodu manželství Hany DXXXXX a Ugo DXXXXX došlo dne 21.6.2005, kdy Hana DXXXXX se svou žalobou domáhala rozvodu manželství z důvodu, neboť s Ugo DXXXXX nevedla společnou domácnost od počátku roku 2004. V rámci civilního řízení není žádná zmínka o finančních problémech, které tvrdí jak obžalovaný, tak jeho manželka vyslechnuta jako svědkyně. Soudu připomíná, že ve vztahu k Milanu RXXXXX Ugo DXXXXX tvrdil prvotní výpůjčky peněz v letech 2003 nebo 2004, a to ve výši několika desítek či stovek tisíc korun. Tímto je zcela vyvráceno tvrzení obžalovaného, že k rozpadu manželství došlo z důvodu pozbytí téměř celého majetku. Sám obžalovaný pak není schopen dostatečně vysvětlit, proč si – jak uvedl ve své prvotní výpovědi – půjčoval peníze od TXXXXX, SXXXXX a HXXXXX, když sám měl několika milionový majetek. Dle vlastních slov přitom za celou dobu

RXXXXX poskytl 10 mil. Kč, což nekoresponduje s jeho vyjádřením, že kvůli nim přišel o celý majetek, který měl hodnotu 30 mil. Kč. Soud se z jeho prostým vysvětlením, že prodal majetek „pod cenou“ nemůže spokojit. Rozhodně přitom nelze argumentovat, že již dříve poskytl Milanu RXXXXX peníze pro „vyplacení hotelu jeho otce z konkurzu“, kdy – jak bylo řečeno – se jednalo o sumu v řádek desítek, max.stovek tisíc korun. Naopak výsledný stav, kdy je zřejmé, že Hana DXXXXX i v rámci trestního řízení vypovídala výrazně ve prospěch obžalovaného, jakož i dokazování, z něhož vyplývá, že veškerý hodnotný majetek v podobě nemovitostí byl převeden na Hanu DXXXXX či děti obžalovaného může vést soud k domněnce či podezření, zda rozpad manželství nemohl být účelový s cílem znemožnit osobám, které by mohly požadovat po Ugo DXXXXX jakékoliv finanční plnění k jejich uspokojení. Soud znovu připomíná, že v průběhu rozvodového řízení nepadla žádná zmínka o finančních potížích, které by byly předmětem rozvratu manželství. Ostatně pokud by tak tomu skutečně bylo a obžalovaný již v době rozvodu, tedy v roce 2005 přišel o veškerý majetek, bylo by potřeba spatřovat podvodné jednání v jím později vystavovaných směnkách (např. ve vztahu ke Kamilu SXXXXX). Trestná činnost kladená obžalovaným za vinu spadá do období počínaje rokem 2006. Sám Ugo DXXXXX uvedl, že počátek investic lze zařadit do přelomu let 2006 – 2007 (výpovědi jak 15.6.2011, tak 12.7.2012, byť později dne 20.9.2012 obžalovaný hovoří o letech 2005-2006), k rozvodu přitom došlo již v červnu 2005.

Na tomto místě je vhodné zmínit výpověď svědkyně Hany DXXXXX (č.l.2487-2492), která se poměrně obsáhle vyjádřila k osobě svého manžela a jeho napojení na Milana a Ludvíka RXXXXX. Jmenovaná uvedla, že s Ugo DXXXXX žili dlouhodobě ve spokojeném manželství, obžalovaný se změnil ve chvíli, kdy přišel do kontaktu s RXXXXX a právě tyto obchody s obžalovanými pak byly důvodem rozvodu v roce 2005. Ugo DXXXXX - podle svědkyně - propadl vlivu Milana RXXXXX, byť si volal i s Ludvíkem RXXXXX. Pro tyto sháněl peníze, a to na údajný projekt týkající se nemovitosti na území bývalé Jugoslávie. K tomuto došlo již od roku 2000. Sám obžalovaný pak do projektu nainvestoval mnoho milionů. Ona sama se s Milanem RXXXXX setkala, osobně jí sliboval, že vše vrátí, ale k tomuto nedošlo a následovaly pouze samé výmluvy. Pokud se týká Jiřího TXXXXX, tohoto zařadila do stejného postavení jako svého manžela, tedy jako pouhého investora, jenž tzv. naletěl obžalovaným RXXXXX. Svědkyně potvrdila, že ke schůzkám, které se dotýkaly navrácení půjčení peněz docházelo v obchodních domech v Brně či na benzinových pumpách. Manžel se rovněž zmiňoval o nějaké notářce, o této hovořil i Milan RXXXXX. V důsledku vlivu, který měl na Ugo DXXXXX Milan RXXXXX, jejich rodina přišla o značný majetek, jen firma měla účetní hodnotu 11 mil. Kč, dále je třeba započítat bankovní úvěr v hodnotě 5,6 mil. Kč.

Je zřejmé, že výpověď svědkyně je z časového hlediska poměrně nepřesná, když hovoří o počátku investičního projektu v bývalé Jugoslávii od roku 2000, kdy v tomto určení je její tvrzení zcela osamocené. Rozhodně pak pro již uvedené skutečnosti nemohl jako důvod rozpadu manželství vystupovat pouze jí uvedený investiční projekt, k němuž došlo výrazně později. Výpověď svědkyně tedy soud považuje, stejně jako u jejího bývalého manžela, za zcela účelový, s cílem eliminovat zavinění obžalovaného a prezentovat ho pouze jako oběť protiprávního jednání Milana a Ludvíka RXXXXX. Z výpovědi Hany DXXXXX tak soud akceptuje pouze fakt o existenci (fiktivního) developerského projektu, na němž se podíleli Ugo DXXXXX, Milan a Ludvík RXXXXX a Jiří TXXXXX.

V obdobném duchu pak lze hodnotit také výpověď právě obžalovaného Jiřího TXXXXX. Také v jeho tvrzeních soud nachází řadu rozporů a nejasností. K osobě GXXXXX GXXXXX není zcela zřejmé, proč by tento poškozený – jak uvedl Jiří TXXXXX

– likvidoval při nesplacení půjčky ve výši 2 mil. Kč dříve vystavenou směnku. Soud také nechápe, proč by Martina HXXXXX, Miroslav LXXXXX a Georios GXXXXX úmyslně křivě vypovídali vůči obžalovanému, kdy první dva popírají jakoukoliv obeznámenost s existencí developerského projektu a zapůjčení svých peněz za tímto účelem. Takovýto postup je zcela nereálný, kdy uvedením pravdivých informací by se nikterak nevystavovali nebezpečí např. trestního stíhání. Zejména u Martiny HXXXXX je zcela irrelevantní, pokud by tato uvedla, že peníze zapůjčila Jiřímu TXXXXX za účelem jejich zhodnocení a pod slibem brzkého navrácení, než, že peníze od něj měla obdržel v souvislosti s prodejem pozemku určeného k výstavbě cyklistických ubytoven. Ostatně samotná výpověď obžalovaného, který potvrzuje své dřívější zapojení do cyklistických aktivit nasvědčuje, že výpověď svědkyně je věrohodná. Vzhledem k věku, vzdělání, realitě jejich majetkových poměrů a vztahu k Jiřímu TXXXXX a zejména jakékoliv neexistující propojenosti mezi osobami HXXXXX, LXXXXX a GXXXXX soud nevidí důvod nepravdivě vypovídat o výši a důvodech půjčky ze strany poškozených. Lze též připomenout, že stejně jako v případě Ugo DXXXXX pak Jiří TXXXXX akceptoval vytvoření fiktivního zapojení Michala DXXXXX do celého projektu. Ve vztahu k poškozenému GXXXXX pak soud nechápe jednání obžalovaného, který měl údajně navrátit jmenovanému částku 300 tis. Kč z prodeje nerezových trubek, kdy tyto peníze ovšem poškozenému nepředal osobně, ale bez jeho vědomí je měl předat jeho synovi (který to ovšem popírá), a to bez jakéhokoliv potvrzení. Byť si je soud vědom tvrzení Jiřího TXXXXX, že v jeho životě bylo více než písemná potvrzení důležitější důvěra v „podání si ruky a četné slovo“, přeci jen v rozsahu aktivit, které jsou obžalovanému kladeny za vinu považuje takovéto jeho tvrzení za účelové. Konečně stejně jako je tomu u Ugo DXXXXX, soud vidí určitý rozpor ve stavu nemajetnosti, v němž se obžalovaný v důsledku svých investic ocitl a tvrzeními Jiřího TXXXXX, jestliže tento na jedné straně tvrdí, že jako profesionální hokejista měl slušný výdělek, měl obchodní podíl v panelárně a spolu se sestrou disponovali uměleckými díly, kdy např. jeden z obrazů prodali za 10 mil. Kč, a vzápětí tvrdí, že se dostal na samé finanční dno, přičemž své půjčky v rámci projektu vyčíslil celkem na 2, 880 mil. Kč. Stejně jako v případě Ugo DXXXXX pak ani v případě Jiřího TXXXXX nekoresponduje jeho tvrzení, že přišel o veškerý majetek, když následně vystavoval či avaloval směnky jiným osobám.

V rámci přípravného řízení byly zajištěny **odposlechy telefonních hovorů a SMS zprávy** z roku 2011, které se vztahují ke komunikaci, jež vedli obžalovaní Ugo DXXXXX a Milan RXXXXX jednak se zbývajícími spoluobžalovanými, jakož i poškozenými. V písemné podobě jsou podstatné přepisy hovorů zachyceny v protokole (č.l.1993-2093). Soud připouští, že jakákoliv komunikace je ze strany dotčených osob vedena značně konspirativně a je evidentní, či volající toto sami konstatují, že nehodlají podrobnosti řešit přes telefon. V každém případě je však z tohoto důkazu zcela zřejmé, že Ugo DXXXXX opakovaně volají lidé, jež figurují v rámci trestného řízení jako poškození (investoři), požadují po něm peníze a Ugo DXXXXX tyto uklidňuje či jim sděluje důvody, proč peníze nemohou být vyplaceny. Jedná se o takovou četnost a rozmanitost tvrzení, že soud nemůže než hodnotit vyjádření Ugo DXXXXX jako účelové výmluvy. Tento závěr podporuje také další komunikace vedená zejména mezi DXXXXX a Ludvíkem a Milanem RXXXXX, kteří naopak DXXXXX uklidňují, že se vše bude řešit, ale ve skutečnosti toto neustále odkládají. Jak již bylo uvedeno, hovory jsou vedeny velmi opatrně s evidentní obavou z prozrazení jejich obsahu. Typickým příkladem je hovor ze dne 11.2.2011, kdy Ugo DXXXXX volajícím sděluje pouze, že „mluvil tam s těma“, „jede za nimi“, „chce, aby tam jel někdo s nimi“, a to bez jakéhokoliv počátečního označení, o jaké osoby se jedná. Dne 11.3.2011 pak v hovoru mezi Milanem RXXXXX a Ugo DXXXXX prvně jmenovaný uvádí, že „tam s tím čekají do dvacátého“ a „nechce o tom mluvit po telefonu“. Ve stejném duchu se pak vede rozhovor mezi Ugo

DXXXXX a Ludvíkem RXXXXX dne 11.3.2011, kdy oba hovoří zcela zjevně o problému na území státu bývalé Jugoslávie, kdy Ludvík RXXXXX říká, že „zkusí zavolat tam dolů, co novýho“, na což mu DXXXXX odpovídá, že „dopis se mu vrátil“, kdy soud má za to, že se jedná o korespondenci mezi Ugo DXXXXX a Marko MXXXXX. Stejně tak při hovoru mezi DXXXXX a ŠXXXXX dne 2.4.2011 druhý jmenovaný uvádí, že by s DXXXXX potřeboval soukromě mluvit a nehodlá věc řešit po telefonu. Stejně tak např. v komunikaci s Romanem SXXXXX Ugo DXXXXX nejenom přislíbuj, že „vše je rozjednané“, ale také mu klade na srdce, že se „nic nemá řešit po telefonu“. Mezitím DXXXXX popisuje jak Milanu, tak Ludvíku RXXXXX své účasti na výsleších u policie, jakož i to, že dostává dopisy z venku či „zespodu“, tedy zjevně od osob z bývalé Jugoslávie. Dochází též k nepřetržitým hovorům mezi Ugo DXXXXX a Milanem či Ludvíkem RXXXXX ohledně zaslání peněz, z nichž je evidentní, že Ugo DXXXXX je na RXXXXX našťvaný, dokonce na ně křičí nebo jim vyhrožuje (např. dne 5.3., že „jim vše rozmlátí“, nebo hned 6.3., že „jim rozštípe palice“). Skutečnost, že jsou si všichni vědomi protiprávního jednání pak vyplývá také z opakované zmínky Ugo DXXXXX směrem k RXXXXX, např. „že se kvůli nim nenechá zavřít“, nebo že „kvůli nim nepůjde do kriminálu“. Obžalovaný si tedy zjevně byl vědom protiprávnosti svého jednání a i pokud by soud přisvědčil jeho obhajobě, že z počátku byl sám vtažen do slibů obžalovaných RXXXXX a ŠXXXXX, musel by v krátké době zjistit pravou podstatu věci, tedy nerálnost a fiktivnost projektu.

Z telefonních odposlechů je také zřejmé, že obžalovaný Ugo DXXXXX byl v opakovaném styku s Petrem HXXXXX, Josefem DXXXXX, Miroslavem MXXXXX, GXXXXX GXXXXX, Miroslavem BXXXXX, Jiřím NXXXXX, svým bratrem Vladimírem či Jiřím TXXXXX, a dále osobami Romanem SXXXXX či Františkem BXXXXX. Těmto neustále buď sděluje žádosti o další finance, jako např. dne 16.2.2011 s Miroslavem BXXXXX, anebo dne 11.2.2011 s Petrem HXXXXX a GXXXXX GXXXXX oproti zástavě nemovitosti, popř. všem jmenovaným sděluje, že na peníze je potřeba počkat, že budou později. Bratr Ugo DXXXXX přitom do telefonu oproti výpovědi obžalovaného z přípravného řízení i hlavního líčení uvádí, že půjčil 4.150.000,- Kč. Když DXXXXX rozebírá s Ludvíkem RXXXXX fakt, že bratr je chce jít udat na policii, Ludvík RXXXXX odvětlí, že tak z toho nebude mít nikdo nic, a proto bratrovi přidají. Přitom určitý pohyb financí mezi obžalovanými je rovněž prokazován, a to nejen směrem od DXXXXX k RXXXXX, ale také naopak, kdy RXXXXX DXXXXX uklidňují v průběhu března, že mu dovezou nebo pošlou nějaké menší částky – 4.3.2011 Milan RXXXXX slibuje, že DXXXXX doveze následující den „deset“, dne 9.3.2011 Ludvík RXXXXX sděluje, že poslal „trojku na účet“ a dne 27.4.2011 se DXXXXX rozčiluje směrem k Ludvíku RXXXXX, že mu poslali málo peněz. Z obsahu hovoru je také zřejmé, že do celé záležitosti byly napojeny také další osoby, zejména Jan BXXXXX, kterého uvádí např. dne 9.2.2011 jako jeden ze zdrojů financí, a to vedle RXXXXX (byť tyto v telefonickém hovoru označuje jako „oni“, kdy ačkoliv může být namítáno, že se jedná o zcela nekonkrétní údaj, pod kterým může vystupovat jakákoliv osoba, vzhledem k obsahu a návaznosti hovorů soud nemá žádných pochybností, že při účelovém neuvádění jmen v rámci telefonických hovorů je v případě osob, které mají poskytovat finance, řeč právě o Milanu a Ludvíku RXXXXX). Tito jsou ostatně s osobou Jana BXXXXX, s nímž komunikuje např. i Petr HXXXXX, obeznámeni, kdy 6.3.2011 uvádějí jako důvod nevyplacení peněz, čekání na BXXXXX.

O existenci záležitosti, v níž figuruje území bývalé Jugoslávie, jakož i protiprávnosti celého případu pak svědčí taktéž komunikace z mobilního telefonu Milana RXXXXX. Tento opakovaně hovoří s osobou, která se nepředstavuje jménem, avšak volá z telefonní stanice se srbskou mezinárodní předvolbou. V opakovaných hovorech v období od 16.2. do 11.5.2011

pak v rámci těchto hovorů se objevují dvě konkrétní jména, a to Arnošt a Dragan. Zatímco 11.5.2011 volá neznámý přímo s Milanem RXXXXX, kterému sděluje, že kvůli Arnoštovi a Draganovi nepůjde sedět, ještě dříve je možné vysledovat, že telefon Milana RXXXXX používá i jiná osoba, která vzhledem k SMS zprávě ze dne 14.3.2011 se představuje právě jako Dragan. Z následných hovorů vyplývá jednak, že se o případ zajímá policie a dále, že osoba jménem Dragan vše „bonzovala v Bosně“. Vzhledem k dalšímu obsahu hovoru soud dospěl k názoru, že touto osobou užívající srbské telefonní číslo je právě Marko MXXXXX. Soud tak činí vzhledem k vyjádření, že volající chce poslat vše zpět do Šabce, tedy bydliště Marko MXXXXX, stejně jako při dalším hovoru neznámého s Milanem RXXXXX hovoří o Ugo DXXXXX, který měl neznámému posílat dopisy. Z již dříve uvedené výpovědi Ugo DXXXXX je pak zřejmé, že tento písemně komunikoval právě s Marko MXXXXX.

Výsledky telefonických odposlechů tedy vedou soud k závěru o potvrzení existence fiktivního projektu spojeného s územím bývalé Jugoslávie, který sloužil jako záminka vylákávání finančních prostředků od jiných osob. Že se jedná o záležitost protiprávního charakteru svědčí jednak konspirativně vedené hovory jednotlivých účastníků, výhrůžky udáním u policejního orgánu, nebo změny výpovědi u policie (Ugo DXXXXX, jeho bratr, František BXXXXX), obavy z trestního stíhání a odsouzení (Ugo DXXXXX, Marko MXXXXX), dotazy na radu, jak má dotčený u policie vypovídat (Ugo DXXXXX) a další. Je rovněž zřejmé, že se do trestné činnosti napojily také osoby pocházející ze zemí bývalé Jugoslávie, konkrétně Marko MXXXXX či osoba označená v odposleších jako Dragan, která koresponduje se jménem Dragana TXXXXX, zmiňovaného právě Marko MXXXXX. Soud má ovšem také za prokázané, že v čele celé skupiny stáli Milan a Ludvík RXXXXX, neboť ti to byli označováni ze strany dalších spoluobžalovaných jakožto jednatele zahraniční společnosti anebo osoby, které se zástupci zahraničních společností jednají. Ze strany Ugo DXXXXX (a jak vyplývá také z výpovědi Jiřího TXXXXX) jsou označováni rovněž za osoby, které přebíraly podstatnou část finančních prostředků a také přímo od nich je požadováno následně vrácení financí. V těsné návaznosti na nich pak figuruje Ugo DXXXXX, který byl hlavním prostředníkem komunikace s investory, ale taktéž Karel ŠXXXXX a Jiří TXXXXX. Je pravdou, že u posledně dvou jmenovaných telefonní odposlechy nepředstavují jakkoliv zásadní důkaz o jejich vině, když ke Karlu ŠXXXXX se vztahuje pouze několik málo telefonických rozhovorů, z nichž vyplývá pouze snaha o osobní setkání s tím, že záležitost ŠXXXXX nehodlá řešit po telefonu. Nicméně, jak je rozvedeno na jiných místech odůvodnění tohoto rozsudku, zapojení Karla ŠXXXXX stejně jako Jiřího TXXXXX do organizované skupiny je prokazováno jinými důkazy. Z hovorů pak také bylo zjištěno, že navrácení peněz bylo neustále odkládáno, přičemž důvody a výmluvy plynuly jak ze strany Milana a Ludvíka RXXXXX, tak Ugo DXXXXX.

U hlavního líčení byla vyslechnuta též svědkyně **JUDr. Jarmila Červinková** (č.l.2498-2500), která se měla – dle vyjádření obžalovaného DXXXXX – podílet na uvolnění notářské úložky a převozu peněz do Svitav. Tato ke své osobě uvedla, že působí jako notářka v Brně, přičemž svou činnost ve Svitavách nikdy neprovozovala. Žádného z obžalovaných nezná, rovněž s nimi nebyla jako notářka ve styku, což platí i o jakékoliv bezpečnostní agentuře, tedy i o organizaci FXXXXX, jež měla převážet údajné kufry peněz. Nutno připomenout, že k šetření státního zástupce (č.l.2692) bylo toto tvrzení svědkyně ověřeno u spol.Loomis (dříve FXXXXX), která rovněž vyvrátil spolupráci s kterýmkoliv z obžalovaných či dokonce osobami z jejich okolí v inkriminované době. Pokud se týká transakcí, které jí byly nastíněny a jichž se měla jako notářka účastnit, uvedla, že k jakýmkoliv transakcím dochází bezhotovostně a naprosto tedy vylučuje, že by byla přítomna osobnímu hotovostnímu převozu či předání finančních prostředků, o to více

v takové částce, kterou by obsahovalo – jak bylo uvedeno ze strany některých svědků i obžalovaných – 40 kufrů. Rovněž pokud se týká uvolnění notářské úložky, rozhodně vyvrátila, že by na takovéto úkony bylo třeba vynaložit statisícové či dokonce milionové částky, odměny se pohybují maximálně řádově v desetitisících. V letech 2005-2010 pak neměla v úschově žádné vysoké, natož desetimilionové částky. Svědkyně rovněž doplnila, že od Vladimíra DXXXXX, soukromého detektiva, zjistila, že došlo k padělání potvrzení o notářské úschově a jejího úředního razítka, které se na něm nacházelo, byť ona sama takovéto dokumenty nikdy neviděla a s celou kauzou nemá nic společného. Dále svědkyně vyvrátila, že by trpěla závažnějšími zdravotními komplikacemi, tedy že by podstupovala chemoterapii, což ve vztahu k ní mělo být obžalovanými poškozeným rovněž tvrzeno.

Dříve než se soud bude věnovat jednotlivým bodům obžaloby, rekapituluje dosud konstatované zjištění následujícím způsobem. Bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že v letech 2006-2011 vznikla prezentace určitého projektu týkajícího se koupě a výstavby nemovitostí na území bývalé Jugoslávie. Rovněž není pochyb, že takovýto projekt byl zcela fiktivním a nikdy nezrealizovaným, neexistují k němu žádné materiály, hotovosti sloužící jako údajné investice byly předávány nestandardním či spíše nezákonným způsobem v hotovosti na místech, která údajné lukrativnosti projektu zcela neodpovídala (obchodní domy, čerpací stanice), přičemž souhrn takovýchto skutečností tedy vede k závěru o počáteční nerealitě celé záležitosti. Peníze vložené osobami jako investice nebyly nikdy zhodnoceny, nebyly ani použity na daný záměr, ani nedošlo k jejich navrácení, ale naopak použití v rozporu s počátečními tvrzeními. V tomto směru se však již bohužel nepodařilo zjistit jakým konkrétním způsobem byly vyzískané peníze použity, kdy lze mít pouze za to, že sloužily k uspokojování soukromých potřeb obžalovaných. Ostatně fakt, že se nepodaří rozkrýt výsledné použití protiprávně nabytých věcí je pro majetkovou a zvláště podvodnou tržinnost běžné. Do celého projektu pak byli zapojeni jako jeho hlavní iniciátoři Milan a Ludvík RXXXXX společně s Karlem ŠXXXXX, vystupujícím jako majitelem zahraniční stavební společnosti, kdy žádný z jmenovaných ovšem nevyvíjel ve skutečnosti jím deklarované aktivity, ani k tomu neměli žádné podmínky, a dále obžalovaní Ugo DXXXXX a Jiří TXXXXX zajišťovali opakovaně investory a od nich získané peníze předávali dále spoluobžalovaným. Ačkoliv se posledně dva jmenovaní staví do role investorů, kteří v důsledku slibu spoluobžalovaných přišli o značnou sumu peněz, jejich tvrzení soud považuje za účelové, a to jednak vzhledem k poukázaným nesrovnalostem mezi jimi udávanými majetkovými zdroji a údajně neinvestovanými prostředky, stejně jako pro dlouhodobost a početnost jejich jednání, kdy vylákávali od jiných osob finance pod příslibem nereálně rychlého a vysokého zhodnocení, za situace, kdy sami dosud své vložené finance neobdrželi. Nelze opomenout také další uvádění nepravdivých údajů vůči jiným osobám (HXXXXX, LXXXXX – viz níže).

K bodu 1)

Svědkyně Martina HXXXXX (č.1.2446-2449) potvrdila, že ji Jiří TXXXXX oslovil s nabídkou prodeje jejího pozemku v Jundrově na počátku roku 2007, za který chtěla částku 2,8 mil. Kč. Následně, jelikož věc spěchala, se v únoru 2007 setkala u notářky JUDr. Kostřicové s Jiřím TXXXXX a Petrem HXXXXX, přičemž TXXXXX, který byl v celé záležitosti aktivní, na rozdíl od HXXXXX, jí sdělil, že vše udělají přes smlouvu o půjčce. O správnosti takovéhoho postupu ji ujišťovala i Dr. Kostřicová s tím, že má připravenou kupní smlouvu, která bude podepsána, jakmile přinese potvrzení o vkladu do katastru nemovitostí. Peníze rozhodně od žádné osoby nepřevzala, tyto jí měl druhý den donést Jiří TXXXXX. Tento se však později vymlouval, tvrdil, že peníze pocházejí od zahraničního investora, který

je pošle na účet a k tomuto nakonec nedošlo. Petr HXXXXX se stal nekontaktním. Jak uvedla, zástava podepsaná ve prospěch Petra HXXXXX, byla následně převáděna z jeho osoby na Jiřího BXXXXX a Igora SXXXXX. Až ve výsledku, jelikož chtěla pozemek prodat, byla oslovena spol.Moravská stavební, kteří jí nabídli 1 mil. Kč, neboť se musela ještě vyplatit zástava. Přitom skutečná hodnota pozemku, jak zjistila později, byla 4,5 mil. Kč. Důvodem, proč Jiří TXXXXX chtěl pozemek získat pro jinou osobu, byl jím tvrzený účel výstavby cyklistických ubytoven.

Ačkoliv obžalovaný Jiří TXXXXX popírá ve vztahu k Martině HXXXXX jakékoliv tvrzení, že jí přislíbil odkup pozemku za účelem výstavby cyklistických ubytoven, ale naopak poškozená velmi dobře věděla, že půjčuje peníze na zahraniční investiční záměr, k tomuto se soud vyjádřil již dříve, když uvedl, že nevidí důvod, proč by Martina HXXXXX, stejně jako jiní poškození v této tr.věci (např. Miroslav LXXXXX) vytvářeli nepravdivá tvrzení o důvodech poskytnutí peněz, když tím, že by připustila investování financí prostřednictvím Jiřího TXXXXX a dalších osob, by se nevystavovala žádnému nebezpečí. I z dalšího jednání Martiny HXXXXX je přitom zřejmé, že jejím hlavním cílem bylo získání finančních prostředků za prodej pozemků v Jundrově, čehož nakonec – byť se ztrátou – dosáhla.

Uzavření smlouvy o půjčce mezi Petrem HXXXXX coby věřitelem a Martinou HXXXXX jakožto dlužníkem, včetně návrhu na vklad zástavního práva k předmětné nemovitosti, pak vyplývá z listinných materiálů na č.l. 1208-1211, a dále pak z výpisu z katastru nemovitostí (č.l. 1213-1227). Je pravdou, že poškozená uzavřela smlouvu o půjčce ve výši 2,8 mil. Kč dne 27.2.2007. Peníze pak měly být podle článku I. smlouvy uhrazeny jednorázově před podpisem, aniž je stanoven způsob takovéto úhrady. Soud na tomto místě ovšem připomíná, že podle zákona č. 254/2004 Sb. o omezení plateb v hotovosti účinného v době uzavření smlouvy, byla podle § 4 odst. 1 zákona stanovena povinnost poskytovateli platby, jejíž výše přesahuje částku 15 tis. EUR (v předmětné době v přepočtu přibližně 420 tis. Kč) provést takovouto platbu bezhotovostně. Současně je také možno poukázat na poměrně nestandardní postup při zajištění smlouvy, kdy ačkoliv k tomuto sloužilo zástavní právo k nemovitosti, návrh na vklad byl učiněn u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj dne 27.2.2007 a k jeho realizaci mělo dojít v případě neuhrazení půjčky, jejíž splatnost byla stanovena do 1 týdne od podpisu smlouvy. Petr HXXXXX přitom uvedl, že návratnost investice byla v rozmezí od 2 do 4 týdnů. Při následném převádění zástavního práva z Petra HXXXXX na Jiřího BXXXXX a posléze Igora SXXXXX došlo ze strany Martiny HXXXXX k žalobě na určení, že nevzniklo zástavní právo k pozemku par. č. 2699 v Katastrálním úřadu Jundrov zapsané na LV 1050, o čemž rozhodl Městský soud v Brně dne 27.5.2009 č.j. 20C 201/2008-634 (č.l. 1205-1207), kdy dospěl k závěru, že nemohlo vzniknout platné zástavní právo v důsledku neexistence pohledávky mezi Martinou HXXXXX a Petrem HXXXXX, jež byl v občanskoprávním řízení vyslechnut jako svědek s tím, že si již nebyl schopen upomenout, kdo přesně peníze přebíral, zda Jiří TXXXXX či Martina HXXXXX, protože původní smlouva o půjčce je neplatná.

Také v tomto trestním řízení se Petr HXXXXX vyjádřil k půjčce 2,8 mil. Kč Martině HXXXXX, a to tak (č.l.2600), že půjčky proběhla v hotovosti, k čemuž použil své firemní peníze. Důvodem zapůjčení peněz byla nabídka Jiřího TXXXXX na zhodnocení peněz v horizontu 2-4 týdnů se ziskem asi 20%. Je zajímavé, že v rámci trestního řízení u hlavního líčení dne 24.10.2012 si byl schopen svědek HXXXXX zcela přesně vzpomenout, že peníze předával v M-Paláci Martině HXXXXX v hotovosti, zatímco jak vyplývá ze shora uvedeného rozsudku Městského soudu v Brně, který byl výsledkem projednávání věci v roce 2009, Petr HXXXXX se k tomuto nedokázal přesně vyjádřit. Je také poměrně zvláštní, že osoba, jakou

byl Petr HXXXXX v předmětné době, kdy dle vlastních slov provozoval zámečnictví a kovovýrobu s měsíčním příjmem asi 20 tis. Kč, byl schopen bez dalšího, tedy bez jakéhokoliv obeznámení zapůjčit částku 2,8 mil. Kč a ve chvíli, kdy se mu tato ve smluvně uvedené lhůtě nevrátila „opomněl peníze po Martině HXXXXX či Jiřím TXXXXX požadovat zpět“. Jediný prostředek, na kterém by se mohl hojit, tedy zástavu k nemovitosti tak přepouští za směnkou 5 mil. Kč Jiřímu BXXXXX (bez ověření, zda je tento schopen ji uhradit), kterému je tato později odcizena spolu s dalšími směnkami z motorového vozidla, aniž ztrátu takto cenné věci nahlásil policejnímu orgánu, to vše pouze s odůvodněním, že měl strach, že se mu budou policisté smát. Petru HXXXXX bude věnována větší pozornost při odůvodňování dalších bodů tohoto rozhodnutí. Je však třeba připomenout, že stejné nesrovnalosti provázejí i další osoby, které se na zástavě nemovitosti Marty HXXXXX podílely. Jiří BXXXXX se k zástavnímu právu dostal údajně jen díky Pavlu KXXXXX, který si k žádosti Jiřího TXXXXX na zapůjčení 80 tis. EUR, měl tyto zapůjčit od Romana NXXXXX, předat je Jiřímu TXXXXX, který jako zajištění půjčky měl zprostředkovat převedení zástavního práva, ovšem nikoliv na věřitele, tedy Pavla KXXXXX, ale právě na Jiřího BXXXXX, a to dle vyjádření Pavla KXXXXX z důvodu, že tento pozemkům nerozuměl. Následně pak BXXXXX bez oprávnění a obeznámení Pavla KXXXXX zástavu převádí dál na Igora SXXXXX, který měl Jiřímu TXXXXX poskytnout půjčku 2,8 mil. Kč. Jak bude uvedeno níže, výpovědi těchto jednotlivých osob jsou značně nelogické, plné vzájemných rozporů, stejně jako jejich jednání při zapůjčování peněz bez jakéhokoliv ověření a za situace, kdy existuje podezření, že takovýmito finančními prostředky ani nedisponovaly. Jmenovaní ani nečekali, zda bude skutečně proveden zápis zástavního práva u katastrálního úřadu, aby si svou investici pojistili. Na tomto místě však ve vztahu k Martině HXXXXX je třeba uzavřít, že veškeré jednání vztahující se k jejímu pozemku v Brně-Jundrově tento soud považuje ze strany Jiřího TXXXXX za podvodné, mající za cíl pod nepravdivou záminkou koupě nemovitosti s následnou výstavbou ubytoven pouze vylákat jednak finanční prostředky z Marty HXXXXX, stejně jako získat určité dispoziční právo k pozemku, který byl následně zneužit k dalším aktivitám a snaze vylákávat peníze na fiktivní projekt na území bývalé Jugoslávie.

Jak již bylo několikrát zmíněno, trestnou činnost soud nevztahuje pouze k Jiřímu TXXXXX, u nějž nelze mít žádných důvodných pochybností o uvedení Marty HXXXXX v omyl tvrzením o údajné koupě pozemku a jeho užití k další výstavbě, z čehož nejenže sešlo, ale také se nevrátily peníze, které měly být předány poškozené. Podle soudu do tohoto jednání vzhledem k použití pozemku do fiktivního „jugoslávského“ projektu však jsou zapojeni všichni, kdo se na organizované skupině podíleli s jednotným cílem získat pod nepravdivou záminkou peníze jiných osob. Jak bylo uvedeno, za tyto soud považuje i zbývající spoluobžalované Milana RXXXXX, Ludvíka RXXXXX, Karla ŠXXXXX a Ugo DXXXXX. Soud v rámci tohoto jednání spatřuje dostatečně pevnou vazbu mezi snahou pachatelů o vylákání financí od poškozené a současně získáním dispozičního práva k jejímu pozemku a následným jeho zařazením do dalšího protiprávního jednání, které bylo zastřešeno jednotným fiktivním projektem. Vzhledem k propojení osob a dělbě úkolů mezi nimi, pak o podvodném získání pozemku i financí museli být informováni všichni obžalovaní.

Pokud se týká výše škody, pak se soud ztotožnil s částkou 2,8 mil. Kč, která představuje sumu, k níž byla poškozená zavázána na základě smlouvy o půjčce. Je sice pravou, že do tohoto postavení se Martina HXXXXX dostala dobrovolným podepsáním smlouvy, o jejíž podstatě byla vyrozuměna, nicméně jak sama uvedla, nacházela se v tíživé situaci, kdy potřebovala realizovat prodej pozemku s ohledem na opravu rodinného domu a mimo to byla jak obžalovaným Jiřím TXXXXX, tak dle vlastního vyjádření notářkou

ujišťována, že se jedná o jediný možný postup, přičemž kupní smlouva již je připravena v návaznosti na zapsání vkladu zástavního práva do katastru nemovitostí. Vzhledem k takovýmto ujištěním, jakož i k osobním poměrům poškozené soud vnímá její chování jako ospravedlnitelné.

K bodu 2)

Svěddek Miroslav LXXXXX (č.l.2450-2453) uvedl, že společně s manželkou žádali o poskytnutí bankovního úvěru na opravu rodinného domu v Němčičkách, který však pro svůj vysoký věk nedostali. Jejich synovec Jiří TXXXXX jim proto přislíbil zeptat se na možnost půjčky od svého známého Petra HXXXXX oproti zástavě jejich domu v Brně na ul. DXXXXX. Dále uvedl, že tyto peníze pocházející z půjčky by mohl přes pana DXXXXX zhodnotit asi o 5%. S tímto poškozený souhlasil a následně došlo k sepsání smlouvy o půjčce, smlouvy o koupi a smlouvy svěrečné, na jejich základě Petr HXXXXX předal Jiřímu TXXXXX finanční hotovost. Tu měl již splácet Jiří TXXXXX. Poškozený s manželkou potřebovali na rekonstrukci domu částku 700 tis. Kč. Půjčka pak měla znít na 1.160.000,- Kč, kdy zbývající část měla být použita na zhodnocení ze strany Jiřího TXXXXX. Poškozený uvedl, že neměl v záměru jakoukoliv svoji nemovitost prodávat, smlouvy mu předkládala JUDr. Helbichová, on však netušil, že se jedná o kupní smlouvu, v níž figuruje s manželkou jako prodávající. Vzhledem k důvěře, kterou měl ve svého synovce obžalovaného Jiřího TXXXXX, všechny materiály podepsal, aniž by je četl. Peníze, poskytnuté na základě půjčky, předal Petr HXXXXX Jiřímu TXXXXX, ale žádná jejich část se již k Miroslavu LXXXXX nedostala. Následně uplatnil Petr HXXXXX nárok na dům na ul. DXXXXX.

I v tomto případě soud, stejně jako u Marty HXXXXX, nevidí důvod, proč by k osobním vazbám, které panují mezi Jiřím TXXXXX a Miroslavem LXXXXX, měl poškozený důvod křivě vypovídat vůči obžalovanému a jeho výpověď považuje za věrohodnou. Uvedené skutečnosti jsou potvrzovány též listinnými materiály (č.l. 1251-1268), mezi nimiž je třeba zejména zdůraznit smlouvu o půjčce ze dne 2.4.2007, která je po vizuální stránce a v obecné rovině též po obsahové stránce shodná se smlouvou mezi Petrem HXXXXX a Martinou HXXXXX. Jejím předmětem je půjčení částky 1.116.000,- Kč Petrem HXXXXX Miroslavu LXXXXX se splatností nejpozději do 10-ti dnů od podpisu smlouvy. Také tato smlouva není úročena a je zajištěna způsobem, kdy v případě nesplacení řádně a včas má věřitel právo podat na příslušný katastrální úřad návrh a kupní smlouvu na převod vlastnického práva k nemovitosti dlužníka, tedy dotčené nemovitosti v katastrálním území Brno-Maloměřice.

Petr HXXXXX ve své výpovědi (č.l.2600 a následující) potvrdil zapůjčení částky 1,1 nebo 1,2 mil. Kč, kterou v hotovosti předal Miroslavu LXXXXX, který ji převzal. Co pak s těmito penězi poškozený udělal, ho již nezajímalo. Peníze Petru HXXXXX nebyly vráceny, a proto přistoupil k požadavku zápisu nemovitosti v jeho prospěch, což katastrální úřad odmítl, Petr HXXXXX podal žalobu ke Krajskému soudu v Brně (sp.zn.35 C 20/2008), který rozhodl o povolení vkladu, proti čemuž se Miroslav LXXXXX odvolal.

V rámci občanskoprávního projednávání věci Miroslav LXXXXX uvedl, jak vyplývá z odůvodnění zmíněného rozsudku (č.l. 1263-1268) shodná tvrzení, tedy že dotčený právní úkon neučinil vážně, neboť nevěděl, že podepisuje kupní smlouvu na dům. Stejně tak se vyjádřil o nepřevzetí jakýchkoliv finančních prostředků, neboť tyto byly poskytnuty Jiřímu TXXXXX. V daném směru soud považuje výpověď poškozeného za pravdivou, již jen

s ohledem na to, že záměrem Miroslava LXXXXX bylo evidentně získat peníze na dostavbu nemovitosti v Němčičkách, ale nikoliv prodejem jiné nemovitosti v Brně, čímž by se dostal do situace, kdy by přišel o jakékoliv místo k bydlení. Ostatně další jeho kroky (vzhledem k bodu 3 obžaloby) svědčí o snaze poškozeného udržet obě nemovitosti.

Stejně jako v případě Martiny HXXXXX, dospěl soud k závěru, že i v bodě 2) tak došlo v uvedení v omyl poškozeného Miroslava LXXXXX za účelem vylákání financí, které měly být poškozeným poskytnuty na zcela jiné účely oproti zástavě nemovitosti. Jak sám Jiří TXXXXX, který získal peníze, a jimiž měl disponovat poškozený, tak žádný ze spoluobžalovaných neměli v důsledku fiktivnosti projektu určeného na zhodnocení financí žádnou možnost splnit tvrzení o zhodnocení částky 416 tis. Kč, která byly k tomuto účelu vyčleněna a k jejíž úhradě se Miroslav LXXXXX zavázal Petru HXXXXX, resp. k tomuto účelu půjčku zajistil svým rodinným domem. Zbývající částka 700 tis. Kč pak měla být poškozenému vyplacena přímo k realizaci dostavby nemovitosti, ale opět k tomuto nedošlo. V obou případech – tedy jak u Martiny HXXXXX, tak Miroslava LXXXXX, přitom také došlo ke zneužití postavení obou poškozených, kteří byli ve finanční tísní, kterou pro své osobní poměry, zkušenosti či věk nebyli schopni sami řešit. Pachatelům trestné činnosti se tak objevila možnost kalkulovat se dvěma pozemky sloužícími jako zajištění při získávání dalších finančních prostředků vkládaných do fiktivního projektu. Tuto skutečnost potvrzují nejen výpovědi poškozených, ale také listinné materiály v podobě smluv či občanskoprávních soudních rozhodnutí a v neposlední řadě dané skutečnosti, zejména pak nevrácení peněz žádnému z poškozených, potvrzuje také Jiří TXXXXX.

K bodu 3)

Poškozený Georgios GXXXXX uvedl (č.l.2492-2498), že zapůjčil Jiřímu TXXXXX v roce 2006 částku v celkové výši 2,5 mil. Kč, a to nejprve ve výši 2 mil. Kč a poté celkem 500 tis. Kč pravděpodobně ve třech splátkách. Důvodem této půjčky bylo tvrzení Jiřího TXXXXX, že peníze budou použity na vyplacení převozu peněz od notářky JUDr. Červinkové, které má k dispozici v rámci stavebního projektu na území bývalé Jugoslávie. Původní 2 mil. Kč byly zapůjčeny se splatností 2-3 dny, kdy TXXXXX poskytl za tuto půjčku směnku a později též uznání závazku. Poškozený uvedl, že neměl důvod pochybovat o Jiřím TXXXXX, znali se dlouho a tomuto věřil. TXXXXX ostatně uváděl, že pokud se obchod do 3-4 dnů neuskuteční, peníze se z úschovy vrátí zpět a budou vyplaceny i GXXXXX. Když poškozený nedostal peníze zpět, tak se chtěl kontaktovat na notářku, avšak byl přesvědčován, ať k ní nechodí. Setkání s osobami, které měly být zapojeny do projektu, se pak setkal na parkovišti za Boby centrem v Brně, kde mu začali být všichni zúčastnění podezřelí, neboť mu byly ukazovány dokumenty o převozu, ovšem se zaškrtanými údaji, stejně jako nabytí podezření vzhledem k tomu, že někteří z nich byli Romové. Svědek GXXXXX oproti přípravnému řízení, kdy uvedl, že peníze předal Jiřímu TXXXXX, ten Ugo DXXXXXovi a ten Ludvíku FXXXXX, u hlavního líčení nepatrně změnil svou výpověď – v poměrně nevýznamném smyslu – a to, že peníze předal TXXXXX, který je dále postoupil pánům ze Svitav. K osobám dalších obžalovaných pak poškozený uvedl, že s Milanem a Ludvíkem RXXXXX i Karlem ŠXXXXX se setkal jednak u Svitav a dále u Boby centra v Brně, všichni shodně tvrdili, že peníze vrátí. U hlavního líčení, kdy si měl obžalované prohlédnout, pak konstatoval, že nemůže na 100% obžalované s takovými osobami, s nimiž se sešel, ztotožnit. Tento fakt však soud vzhledem k době, jež uplynula od poskytnutí peněz a následných schůzek, akceptuje, o to více pokud poškozený hovoří o osobách, jimž peníze byly předány jako o RXXXXXh (či FXXXXX) a o Karlovi (evidentně Karel ŠXXXXX). S Ugo DXXXXX se poškozený seznámil bezprostředně poté, co se nevrátily 2 mil. Kč a také tento obžalovaný

poškozeného uklidňoval, že vše bude v pořádku. Jiřímu TXXXXX pak kromě toho, že se s ním znal již delší dobu, věřil také proto, že TXXXXX tvrdil, že do celého projektu investoval 25 mil. Kč, neustále poškozeného uklidňoval a žádal jej, aby nechodil k notářce, neboť by tím vše pokazil. Poškozený však také doplnil, že pokud 2 mil. Kč byly jednoznačně určeny na převoz peněz v rámci staveb v Jugoslávii, nevylučuje, že částka 500 tis. Kč mohla být poskytnuta rovněž na jugoslávský projekt nebo na projekt lomu, který TXXXXX chtěl realizovat s panem Buchtou.

Také v případě Georgise GXXXXX má soud za prokázané, jak z výpovědi jmenovaného, tak z potvrzení Jiřího TXXXXX, že poškozený investoval dle svého vyjádření nejméně 2 mil. Kč do projektu souvisejícího se stavbami na území bývalé Jugoslávie, a to konkrétně za účelem převozu peněz od notářky Červinkové. Nelze si přitom nevšimnout, že takovýto důvod byl sdělován také jiným osobám. Lze tak připomenout body 3), 4) a 9) obžaloby, které se dotýkají půjček Jiřího BXXXXX dne 27.4. a 23.5.2007 a Kamila SXXXXX dne 19.9.2007, kdy oba jmenovaní uvedli, že peníze ve výši 4 mil. Kč (BXXXXX) a 280 tis. Kč (SXXXXX) poskytl na základě tvrzení, že peníze slouží na notářskou úschovu a transport peněz. Za situace, kdy jmenovaní byli o daném důvodu vyrozumívání vždy Jiřím TXXXXX, nelze než dospět k závěru, že tento si musel být zcela zjevně vědom nepravdivosti svých tvrzení, když stejný nepravdivý údaj poskytoval v průběhu několika měsíců různým lidem.

Obžalovaný Jiří TXXXXX pak připouští půjčku ze strany poškozeného pouze ve výši 2 mil. Kč. Potvrzuje, že oproti půjčce byla vystavena směnka, kterou pravděpodobně poškozený zlikvidoval, když nedošlo k návratnosti peněz. Připomíná také, že z prodeje nerezových trubek, které prodal v Pohořelicích ve výkupně, uhradil poškozenému částku 300 tis. Kč, které předal synu GXXXXX GXXXXX, a neopomněl také zmínit, že poškozený měl vymáhat z Kamila SXXXXX a Petra HXXXXX částku 1,2 mil. Kč na základě směnky. Soud se domnívá, že věrohodnost GXXXXX GXXXXX nemůže být narušena tvrzením obžalovaného o úhradě částky z prodeje nerezových trubek, o čemž by dle názoru soudu poškozený od svého syna musel vědět. Soud sice nepopírá, že určitá transakce s nerezovými trubkami se ve vztahu TXXXXX-GXXXXX mohla objevit, když i poškozený jejich existenci nevyvrací („o nějakých trubkách ví“), ale s ohledem na časovou návaznost na další půjčky, o nichž hovoří poškozený (v celkovém souhrnu 500 tis. Kč) by takováto úhrada směřovala právě k dané půjčce. Ostatně tento argument nic nemění na výši škody způsobené tr.činností obžalovaných, ale lze jej - jak to soud ostatně učinil - vztáhnout k uplatněnému nároku na náhradu škody v rámci adhezního řízení. I v tomto případě tedy soud považuje za prokázané, že poškozený byl uveden v omyl a z tohoto důvodu také poskytl finanční částku Jiřímu TXXXXX, který jí dále předal směrem k obžalovaným Ludvíku a Milanu RXXXXX a Karlu ŠXXXXX. Také tento případ naprosto dokresluje propojenost celé organizované skupiny, kdy Jiří TXXXXX získával nové investory ochotné vložit do projektu peníze, stejně jako to činil v obdobných případech Ugo DXXXXX a peníze poté předal právě přes Ugo DXXXXX až k Milanu a Ludvíku RXXXXX a Karlu ŠXXXXX. Soud připomíná, že všichni poslední tři jmenovaní byli přítomni opakovaně setkání ať již v Brně či u Svitav a všichni výslovně poškozeného utvrzovali v tom, že peníze dostane zpět, ačkoliv jak bylo zmíněno v předchozí části odůvodnění, projekt byl zcela fiktivní, vytvořený právě ze strany obžalovaných za účelem zisku, což před poškozenými tajili. Stejně tak poškozeného ujistňovali i Jiří TXXXXX a Ugo DXXXXX, obžalovaný TXXXXX pak dokonce odrazoval poškozeného, aby si ověřoval informace u JUDr. Červinkové, neboť by „mohl vše pokazit“.

Pokud obžaloba kalkuluje v rámci svého návrhu se škodou vůči GXXXXX GXXXXX ve výši 2,5 mil. Kč, vychází soud jednak z jeho vlastního tvrzení, kdy sice potvrzuje zapůjčení takovéto částky Jiřímu TXXXXX, ovšem současně dodává, že za účelem jugoslávského projektu si je jist předáním pouze 2 mil. Kč, zatímco zbývající suma 500 tis. Kč mohla být též poskytnuta na projekt zobchodování lomu, na němž se Jiří TXXXXX údajně též podílel (č.l.2497). Vzhledem k tomu, že neexistují žádné další skutečnosti, které by jednoznačně mohly vést k závěru, že podvodným jednáním, které mělo základ právě ve fiktivním projektu, byla napůjčována částka 2,5 mil. Kč, považuje soud za nezbytné upravit původní bod 7) obžaloby, nyní bod 3) rozsudku tak, že od GXXXXX GXXXXX byla obžalovanými vylákána částka 2 mil. Kč, která současně představuje také škodu způsobenou trestným činem. Tento závěr ostatně koresponduje také s tvrzením obžalovaného Jiřího TXXXXX.

V případě prvních tří bodů výrokové části tohoto rozhodnutí tedy má soud za prokázanou vinu všech obžalovaných, kteří se podíleli plněním jednotlivých předem rozdělených úkolů na vzniku fiktivního projektu, na jehož základě uváděli jiné osoby v omyl a vyzískávali od nich finance. Tato trestná činnost se přitom neomezovala na jednoduché vylákávání finančních prostředků v podobě investic, ale taktéž se snažili vzbudit zdání bonity získáním nemovitostí, které měly sloužit k zajištění některých půjček. To je případ právě Martiny HXXXXX a Miroslava LXXXXX, kdy prvně jmenovaná nebyla obeznámena o existenci developerského projektu, ale její pozemek v rámci trestné činnosti obžalovaných měl sloužit ke snížení obezřetnosti dalších oslovených osob a zvýšení pravděpodobnosti poskytnutí investic. Obdobná situace nastala u Miroslava LXXXXX, který sice mohl být o existenci určitého investičního projektu obeznámen, nicméně primárně svůj pozemek zastavoval výhradně za účelem získání peněz k dostavbě jiné nemovitosti. U obou přitom soud zohledňuje jejich postavení, osobní a finanční poměry nebo také věk, kdy tyto okolnosti ve spojení s ujištěním osob, které k nim byly ve vztahu, neodůvodňovaly či snižovaly nutnost obezřetnosti.

Soud na tomto místě znovu zdůrazňuje, že je třeba pohlížet na celé jednání obžalovaných popsané v žalobním návrhu, jako na vzájemně propojení a plánované v rámci organizované skupiny a nelze tedy odděleně posuzovat jednotlivé útoky. Pro posouzení viny obžalovaných je irelevantní, zda vešly do přímého styku s konkrétním poškozeným, jestliže jejich společných záměrem bylo spáchání obsáhlé tr.činnosti v podobě vylákání financí na základě vytvoření legendy o fiktivním developerském projektu. Pokud tedy v případě každého z bodů obžaloby byly peníze vyzískávány na základě jednotného záměru obžalovaných, kteří vystupovali jako zástupci developerských či stavebních společností a peníze pak inkasovali jako výsledek takové fikce, má soud za to, že není podstatné, zda některý z poškozených (jako tomu bylo v případě Martiny HXXXXX) byl výslovně informován o takovémto developerském projektu, nebo mu škoda vznikla na základě jinak koncipovaného uvedení v omyl – v tomto případě prodeje pozemku za účelem výstavby cyklistických ubytoven. Na tomto nic nemění ani fakt, že pro jednání uvedená v jiných bodech obžaloby, která tvoří další útoky pokračujícího tr.činu byli pachatelé obžaloby zproštěni na základě názoru soudu, že jejich jednání sice je protiprávním aktem, nikoliv však ve světle předpisů trestněprávních, ale soukromoprávních.

K bodům 4 až 21) rozsudku

Obžalovaným bylo dále kladeno za vinu spáchání protiprávního jednání vůči dalším osobám, od nichž měly být podvodným úmyslem vylákány finanční prostředky. Mezi tyto

osoby (investory) patří Jiří BXXXXX, jenž měl ve dvou případech (body 3 a 4 obžaloby) poskytnout částky vždy po 2 mil. Kč, Pavel KXXXXX, který měl zapůjčit částku 80 tis. EUR (bod 5 obžaloby), Igor SXXXXX, který měl rovněž ve dvou případech (body 6 a 8 obžaloby) poskytnout částky 2,8 mil. a 2 mil. Kč, Kamil SXXXXX, jež měl zapůjčit 280 tis. Kč (bod 9 obžaloby), Petr HXXXXX (body 10 a 20 obžaloby) s částkami 4 mil. Kč a 2,5 mil. Kč, Josef ŠXXXXX (body 11 až 17 obžaloby) částečně sám v částce 100 tis. Kč a dále pak za společnost XXXXXve výši 1 mil. Kč, 500 tis. Kč, 2,6 mil. Kč, 1,5 mil. Kč, 1 mil. Kč a 2 mil. Kč, Miroslav MXXXXX, který měl zapůjčit částku 1,21 mil. Kč (bod 18 obžaloby), Jiří NXXXXX, od něž měli obžalovaní vylákat částku 940 tis. Kč (bod 19 obžaloby) a konečně ing. Josef DXXXXX, který měl zapůjčit částku 2,5 mil. Kč (bod 21 obžaloby).

Jak již bylo opakovaně uvedeno, tento soud má bez důvodných pochybností za prokázané, že veškeré finance, které byly poskytnuty jakoukoliv osobou za účelem tzv. investice do developerského projektu na území bývalé Jugoslávie, který však představoval pouze fiktivní záminku bez jakéhokoliv úmyslu peníze skutečně zhodnotit či vůbec navrátit, byly vylákány podvodným úmyslem v rámci protiprávní činnosti obžalovaných. Jednotliví svědci, kteří byli vyslechnuti ať již v rámci přípravného řízení či v řízení před soudem pak potvrdili (s výjimkou ing. Josefa DXXXXX), že skutečně došlo k poskytnutí částek tak, jak jsou uvedeny v žalobním návrhu.

Svědék ing. Josef DXXXXX (dříve bod 21 obžaloby, nyní bod 5 rozsudku) (č.l.2479-2484) v rámci přípravného řízení, jakož i u hlavního líčení uvedl, že byl osloven Ugo DXXXXXem, který mu sdělil, že investoval peníze do pozemků v Jugoslávii a požádal svědka, zda by část takto investovaných peněz nevzal na sebe. Jednalo se o částku 5 mil. Kč, kdy písemně potvrzeno bylo sice 6 mil. Kč, ovšem v tomto bylo zahrnuto milionové zhodnocení. Josef DXXXXX proto na sebe tzv. vzal částku 3 mil. Kč. Peníze měl předat osobě jménem Milan, o čemž byla sepsána smlouva o půjčce. Potvrdil pak pravost svého podpisu na dohodě o půjčce (č.l. 1704-1705), která byla podepsána v Brně dne 28.2.2006 a na jejímž základě Ugo DXXXXX a Josef DXXXXX půjčili částku 5 mil. Kč Miroslavu PXXXXX a Milanu RXXXXX s tím, že se zavázali vrátit zpět dne 28.2.2009 částku 6 mil. Kč. Dohoda byla sepisována u notářky, kde byl přítomen DXXXXX, Milan RXXXXX a Ludvík RXXXXX, přičemž posledně jmenovaný byl pravděpodobně jen na chodbě. Byla zde přítomna také další osoba, ovšem na tuto si jmenovaný již nevzpomíná. Rovněž negoval, že by znal osobu Karla ŠXXXXX. Pokud se týká dvou směnek, které Jiří TXXXXX u hlavního líčení předložil a které znějí každá na 200 tis. Kč, pak jmenovaný uvedl, že na jedné z nich se nachází jeho podpis, na druhé pravděpodobně podpis není pravý. Setkal se u příležitosti tohoto s Jiřím TXXXXX a Ugo DXXXXX v obchodních domech Globus a Kaufland v Brně, kdy v Globusu podepsal směnku z důvodu, aby TXXXXX půjčil peníze DXXXXX. K takovému postupu jej opět přesvědčil Ugo DXXXXX. Stran nároku na náhradu škody pak jmenovaný u hlavního líčení výslovně uvedl, že na tomto netrvá, neboť žádné peníze nepůjčil a žádná škoda mu tak nevznikla.

V případě Josefa DXXXXX obžaloba v rámci svého odůvodnění poukazovala na vysvětlení podané svědkem nedlouho před uvedenou svědeckou výpovědí. Nutno zdůraznit, že takovýto důkaz bez souhlasu všech procesních stran nelze u hlavního líčení číst ani jej předestírat svědkovi k vysvětlení rozporů a soud byl proto vázán vycházet pouze z vyjádření Josefa DXXXXX učiněného v postavení svědka, ať již v přípravném řízení či v řízení před soudem. Pokud Josef DXXXXX, který má mít v tomto trestním řízení postavení poškozeného zcela vědomě a opakovaně vyvrací, že by mu vznikla jakákoliv finanční ztráta a její kompenzaci nežádá, je třeba takovýto postoj jmenovaného akceptovat a za situace, kdy nejsou

soudu předloženy žádné další důkazy o účelovosti výpovědi Josefa DXXXXXX anebo jeho ovlivnění jinými osobami, je třeba rozhodnout o zproštění obžalovaných v tomto bodě obžaloby. Ačkoliv v rámci přípravného řízení byly zajištěny odposlechy telefonických hovorů právě mezi Josefem DXXXXXX a Ugo DXXXXXX, je třeba poukázat na to, že jejich obsah je značně obecný, oba jmenovaní mezi sebou neuvádí žádné konkrétní částky, které by mohly vést k závěru, že ze strany Josefa DXXXXXX k jakékoliv půjčce došlo. Je třeba připomenout, že svědek se vyjadřoval o určité půjčce mezi ním a Ugo DXXXXXX z roku 1996 a nelze tak vyloučit, byť by se jednalo o značný časový odstup představující 15 let, že komunikace o vrácení nespécifikované částky mohla být vedena právě z důvodu existence tohoto dluhu anebo proto, že Josef DXXXXXX požadoval vyplacení slíbené odměny ve výši 50 tis. Kč, kterou mu měl Ugo DXXXXXX slíbit za podepsání dohody o půjčce. V každém případě však soud postrádá takové důkazy, které by umožňovaly rozhodnout o vině obžalovaných bez důvodných pochybností. Pokud se jedná o směnky, o nichž mluvil jak Josef DXXXXXX, tak Jiří TXXXXX, pak je třeba připomenout, že u těchto nebyla prokázána jakákoliv přímá vazba na jednání kladené obžalovanému Milanu RXXXXX za vinu, když jednak tyto zachycují vztah Josefa DXXXXXX s Jiřím TXXXXX a nikoliv Milanem RXXXXX, jsou vystaveny nikoliv na částku 2,5 mil. Kč, ale 400 tis. Kč a v neposlední řadě je žalovaný skutek datován k únoru 2006, zatímco směnky byly vystaveny v lednu 2007.

Jelikož tedy došlo oproti žalobnímu návrhu ke změně v tom smyslu, že není prokázáno, že k dané půjčce vůbec došlo a samotný svědek, jež má vystupovat v pozici poškozeného, toto popírá, soud postupoval v intencích § 226 písm. a) tr. řádu a obžalované zprostil obžaloby z důvodu, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný Milan RXXXXX pod bodem III., bod 21 obžaloby, stíhán.

K dalším bodům pak soud uvádí následující:

Předně v obecné rovině je třeba konstatovat, že ani po provedeném dokazování se soudu nepodařilo objasnit řadu rozporů, jež vyplývají zejména z výpovědí osob, které jsou v trestním řízení považovány za poškozené. Ačkoliv by tento soud očekával, že v důsledku takového procesního postavení budou výpovědi poškozených ve vzájemné shodě či se budou odlišovat jen v určitých detailech ospravedlnitelných delším časovým odstupem od spáchání skutku, tito svědci se odlišovali podstatnými způsoby nejen navzájem, ale také ve vlastních výpovědích při porovnání výpovědí v přípravném řízení a řízení před soudem. Dále je pak soud nucen konstatovat, že řada tvrzení, zejména o množství investovaných peněz či jejich původu byla přinejmenším zarážející, kdy finanční částky, které poskytovali obžalovaným, si svědci vypůjčovali u jiných osob, s nimiž, stejně jako s obžalovanými, povětšinou neuzavírali žádná potvrzení či smlouvy o půjčce. Lze také poukázat, že jednotliví svědci uváděli půjčování peněz v částkách, které neodpovídaly jejím tehdejším příjmům a povaze výdělečné činnosti, z nichž tyto čerpali. Stejně tak bude níže poukázáno na nepochopitelné odmítání výpovědi a rozkrytí zdroje financování, kdy až na zásah soudu a připomenutí povinnosti vypovídat svědci pouze vágně odpověděli, že peníze pocházely z jejich osobních úspor, které měli uloženy doma či si je vypůjčili různě po rodině, avšak toto jim nikdo jiný potvrdit nemůže.

Na druhou stranu však nemůže také soud odhlédnout od skutečnosti, že se uvedení svědci minimálně shodují na tom, že peníze obžalovaným za účelem investičního projektu vztahujícího se k nemovitostem na území bývalé Jugoslávie skutečně poskytli a tyto požadovali zpět. Vzhledem k množství takovýchto svědků by pak soud musel v případě, že by chtěl veškeré jejich výpovědi považovat za nevěrohodné, konstatovat, že se z jejich strany,

tedy ze skupiny osmi osob jedná o naprosto promyšlený a cílený postup za účelem diskreditace či ještě lépe přivození trestního stíhání pěti obžalovaných. Navíc by k těmto svědkům musel soud přičíst také osoby jiných poškozených uvedených pod bodem 1 až 3, kteří rovněž částečně potvrzují existenci fiktivního projektu a jejichž výpovědi má naopak soud za věrohodné. Soud nenachází proto důvod, pro jaký by také osoby BXXXXX, KXXXXX, SXXXXX, HXXXXX, NXXXXX, MXXXXX a ŠXXXXX vytvářely ve vzájemné shodě totožná tvrzení o poskytování peněz a vědomě tak vystavovali trestnímu stíhání Milana RXXXXX, Ludvíka RXXXXX, Karla ŠXXXXX, Ugo DXXXXX a Jiřího TXXXXX. Ostatně také někteří z obžalovaných, zejména Jiří TXXXXX a Ugo DXXXXX nikterak nepopírají, že se s takovými osobami setkávali či dokonce některé peníze od těchto přijímali. Ostatně si lze představit, že pod vidinou vysokého zhodnocení si svědci mohli půjčovat peníze i u jiných osob a tyto posléze předávat obžalovaným. Je však pravdou, že ani vidina vysokého zhodnocení neodůvodňuje zvláštní postup, ať již samotných svědků či dalších osob, od nichž si peníze vypůjčovali, pokud žádný z uvedených nežádal potvrzení, výrazné zajištění či ověřování reálnosti návratu financí. Soud by tak mohl v teoretické rovině uvažovat, zda finance poskytnuté obžalovaným byly vydány skutečně za účelem developerského projektu nebo na jiný účel, který však svědci nehodlají přiznat a který by mohl mít také rysy protiprávního jednání. Všichni, kteří by se na takovéto akci (jako obecný příklad lze uvést dovoz omamných látek) podíleli, by potom – aby se vyhnuli trestnímu postihu – kamuflovali investované finance za existenci developerského projektu. Soud však upozorňuje, že se v tomto smyslu jedná o naprostou spekulaci, kterou v tomto odůvodnění uvádí pouze na okraj, pro zachycení všech jeho úvah, avšak taková hypotéza nemá naprosto žádný význam pro posuzování jednání obžalovaných. Nicméně i z tohoto vyplývá, že trestní stíhání obžalovaných a důkazy, na nichž je založeno, je zcela specifické, velice komplikované a soud je toho názoru, že ani přes veškerou snahu se zejména pro postoj a vystupování některých svědků nepodařilo rozkrýt řadu významných skutečností pro tento případ.

Ačkoliv tento soud tedy vyslovuje určité pochybnosti v důsledku nestandardnosti chování jednotlivých investorů, souhrnně musí konstatovat, že množství osob, které shodně vypovídají minimálně o důvodech poskytnutí finančních prostředků, jimiž mělo být vysoké a rychlé zhodnocení vyplývající z lukrativního developerského projektu, což je prokazováno i výpověďmi některých obžalovaných a jimi poskytnuté podpisy na zajišťovacích institutech v podobě smének, jakož i telefonické hovory vedené v jednotném duchu o vrácení peněz, prokazují, že jmenovaní poskytli obžalovaným peněžní prostředky, které jim nebyly navráceny.

Na tomto místě však soud musí věnovat pozornost otázce, do jaké míry je třeba jednání popsané v obžalobě státního zástupce posuzovat v intencích trestně právních norem, jakožto regulativu vztahující se na nejzávažnější formy protiprávního jednání ve společnosti, a tyto porovnat s úpravou vztahů soukromoprávních. Nelze opomenout, že primárně svědci vstupovali do vztahu s obžalovanými či některými z nich v pozici věřitelů, kteří přenechávají dobrovolně dlužníkovi druhově určené věci, v tomto případě peníze, čímž dlužníkovi vzniká závazek po uplynutí sjednané doby tyto věci vrátit. Stran formy daného závazkového vztahu přichází v úvahu jak písemná, tak konkludentní podoba, přičemž obě tyto varianty byly použity i v tomto konkrétním případě.

Nalézací soud poukazuje na **usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25.5.2010 č.j. 7TDo 486/2010**, v němž je zdůrazňováno, že u účastníků soukromoprávních vztahů lze oprávněně požadovat, aby dodrželi alespoň elementární zásady opatrnosti. Není přijatelné, aby trestním postihem byla nahrazována nezbytná míra opatrnosti účastníka

soukromoprávních vztahů při ochraně jeho práv. V takovém případě je namístě užití instrumentů soukromoprávních. Současně také Nejvyšší soud ČR doplnil, že pro naplnění skutkové podstaty podvodu je rozhodné pouze jednání pachatele před transferem majetkové hodnoty z dispozice poškozeného do dispozice pachatele nebo jiné osoby.

S takovýmto závěrem se krajský soud nemůže než plně ztotožnit. Rozhodovací praxe Nejvyššího soudu ČR vycházela z příkladu, kdy poškozený zaplatil milionovou zálohu na kupní cenu nemovitosti za situace, kdy se vůbec nezajímal o žádné právní vztahy týkající se takového nemovitosti. Pokud by si opatřil výpis z katastru nemovitostí, mohl snadno zjistit, v jakých poměrech se nemovitost skutečně nachází, tedy že je zatížena právy třetích osob, kdy právě v zamlčení takovéto okolnosti spatřovaly orgány činné v trestním řízení naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu podvodu. Nejvyšší soud vychází pochopitelně vždy z konkrétního posouzení dané situace, ovšem v obecné rovině konstatuje, že je třeba zkoumat reálné možnosti poškozených z hlediska jejich věku, vzdělání, životních zkušeností apod., přičemž jestliže se poškozený nachází v pozici jednatele obchodní společnosti, má mít v důsledku toho dostatek znalostí a možností chovat se v souladu s požadavkem obezřetného obchodního styku a zjistit si potřebné skutečnosti dříve, než je mu jednáním jiné osoby způsobena majetková újma.

Tento soud přitom vidí v případě obžalovaných v právě projednávané trestní věci paralelu s požadavkem na vyvinutí alespoň elementární míry opatrnosti osob vstupujících do soukromoprávních vztahů. Všichni, jichž se dotýkají výše uvedené body, tedy osoby, které soud pro účely tohoto odůvodnění označuje za investory (BXXXXX, KXXXXX, SXXXXX, HXXXXX, MXXXXX, NXXXXX, ŠXXXXX, SXXXXX) byli osobami, které aktivně vyvíjely podnikatelskou činnost jako osoby samostatně výdělečně činné. Někteří z nich se dokonce pohybovali v prostředí, které je velmi blízké developerskému projektu, s nímž přišli obžalovaní. Jiří BXXXXX uvedl, že pracoval jako OSVČ ve stavebnictví, Kamil SXXXXX působil v roli akvizitora u ČSOB leasing a následně pracoval jako makléř. Miroslav MXXXXX se živil jako realitní makléř či např. Josef ŠXXXXX kromě nákupu a prodeje vín se věnoval developerské činnosti. Stejně tak ovšem další osoby se každodenně pohybovaly v obchodních vztazích ať již jako OSVČ (KXXXXX, NXXXXX, SXXXXX) nebo jako zástupci obchodních společností (Petr HXXXXX: XXXXX). V žádném případě se tedy nejednalo o osoby, které by z hlediska shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR byly vzhledem ke svému věku, vzdělání a životním zkušenostem v postavení, kdy na nich lze vyžadovat naplnění nižšího stupně obezřetnosti při vstupu do soukromoprávní oblasti.

V každém případě vznesení požadavku na poskytnutí informací ke ztotožnění subjektu, jež vyžaduje finanční prostředky a účelu, na něž jsou peněžní prostředky poskytovány, představují pro tento soud elementární předpoklad k zajištění návratnosti takovéto půjčky či investice. Stejně tak ignorování marginálních poznatků v době předcházející předání financí je porušením zásady dodržení základní opatrnosti v soukromoprávních vztazích. Takovéto požadavky obezřetnosti je třeba o to více vyžadovat u subjektu, který se každodenně pohybuje v prostředí obdobných soukromoprávních vztahů, a to především vzhledem k jeho podnikatelské či jiné výdělečné činnosti.

Tento soud však až s podivem sledoval, že ačkoliv z celého průběhu a podoby „projektu“ muselo být od počátku jakémukoliv laickému pozorovateli zřejmé, že tento probíhá minimálně za vysoce rizikových, ale spíše za zcela nereálných okolností, byly i přesto bez jakýchkoliv dalších podmínek poskytovány vysoké sumy peněz. Většinou investorů byly opomíjeny ty nejzákladnější principy opatrnosti v obchodních vztazích, byť se před soudem

prezentovali jako úspěšní podnikatelé. Ve skutečnosti však tito „poškození“ měli investovat do developerského projektu v zahraničí, aniž měli jakékoliv písemné či jiné podklady o něm. Před poskytnutím peněz se nikdy nesetkali se zástupci developerské či stavební společnosti, resp. pokud takto učinili ve vztahu k obžalovanému Karlu ŠXXXXX, spokojili se s pouhým konstatováním, že se jedná o jednatele stavební společnosti, který ovšem ani kvůli údajné konkurenci nebyl ochoten sdělit jméno takového subjektu. Jmenovaní zcela nepochopitelně přehlíželi informace o nenávratnosti již dříve investovaných financí jiných osob či dokonce svých vlastních prostředků. Předávky milionových částek navíc probíhaly v rozporu se zákonem č. 254/2004 Sb. o omezení plateb v hotovosti, který pro takovéto transakce stanovil limit v předmětné době 15 tis. EUR, tedy částku, která odpovídala částce mírně přesahující 400 tis. Kč. Mimo to žádná ze schůzek se neodehrála v prostředí k tomu typickému, tedy např. v bance či sídle developerské společnosti, ale naopak na benzinových stanicích, v obchodních domech či podzemních garážích.

Typickým příkladem shora uvedeného jednání je Kamil SXXXXX. Tento ve své výpovědi (č.1.2628-2650) uvedl, že jej ing. PXXXXX, tedy jeho tchán, seznámil s možností investovat přes Jiřího TXXXXX. Ten požadoval částku 2 mil. Kč na vyplacení notářské úschovy u JUDr. Červinkové. Kamil SXXXXX nakonec tuto investiční nabídku odmítl, avšak o možnosti informoval Pavla KXXXXX a přes něj Jiřího BXXXXX. Následně došlo ke schůzce v M-Paláci za přítomnosti KXXXXX, SXXXXX, BXXXXX, TXXXXX a LXXXXX, kdy Jiří BXXXXX poskytl 2 mil. Kč LXXXXX oproti zástavě nemovitostí, která byla splatná v horizontu 7 dnů. Tyto peníze však nebyly vráceny. Následně TXXXXX společně s Ugo DXXXXX chtěli půjčit další peníze, k čemuž svolil Pavel KXXXXX, opět oproti pozemku a ani tyto peníze nebyly Pavlu KXXXXX vráceny. V obou případech následovaly ze strany TXXXXX a DXXXXX výmluvy, proč tomu tak není. SXXXXX byl do obou posledně jmenovaných půjček ze strany BXXXXX a KXXXXX zainteresován provizí ve výši 15%. Peníze přitom směřovaly na projekt stavebních činností na území bývalé Jugoslávie a Rakouska, což uváděli shodně TXXXXX i DXXXXX, a za tímto účelem měla být rovněž vyplacena notářská úschova. Sám SXXXXX pak do projektu vložil nejprve 2 mil. Kč dne 31.8.2007 se splatností 14 dnů a se zhodnocením 100%. Tyto peníze měl DXXXXX vést na letiště do Vídně a byly určeny k vyplacení notářské úschovy. Tyto částky byly zajištěny směnkou ze strany DXXXXX avalovanou Jiřím TXXXXX. Následovalo předání částky 280 tis. Kč na benzinové pumpě u Prahy v září 2007, kde peníze byly předány oběma RXXXXX a Karlu ŠXXXXX. Následně se Kamil SXXXXX vydal s Petrem HXXXXX v prosinci 2007 do slovinského Mariboru, kde HXXXXX investoval 4 mil. Kč. Následoval leden 2008 a půjčka ve výši 100 tis. EUR, kterou poskytli společně HXXXXX se SXXXXX opět v Mariboru, a které předali Ugo DXXXXX. V únoru 2008 pak HXXXXX se SXXXXX „na půl“ předali opět ve Slovinsku v garážích obchodního domu částku 100 tis. EUR. Kamil SXXXXX pak byl účasten v březnu 2008 na jednání ve Velkých Pavlovicích ve vinném sklepě, kde byli přítomni DXXXXX, pravděpodobně i TXXXXX, a dále BXXXXX, ŠXXXXX, HXXXXX, BXXXXX a KXXXXX, kde bylo všem sděleno, že se jedná o podvod a nejde o žádný reálný obchod.

Ačkoliv výpověď Kamila SXXXXX byla velmi obsáhlá, soud již na tomto místě musí poukázat na naprosto nepochopitelný průběh jeho jednání v letech 2007-2008. Jak totiž rovněž vyplynulo z jeho výpovědi, bezprostředně poté co byl osloven svým tchánem o možnosti investice, schází se s Jiřím TXXXXX za účasti svých dvou společníků Davida NXXXXX a Jiřího KXXXXX. Ačkoliv se má jednat o investici v nezanedbatelné výši 2 mil. Kč, probíhá tato „na benzinové stanici ÖMV ve směru na Olomouc“. Již v té době má Kamil SXXXXX přes svého dalšího společníka Michala NXXXXX informaci, že Jiří TXXXXX má

problémy, které se týkají půjček. Po této schůzce a v návaznosti na posledně uvedené informace pak společníci Kamila SXXXXX odmítají k investici přistoupit, neboť obchod se jim zdá rizikový. Soud nyní pomíjí a bude se věnovat dané skutečnosti později, že za takovéto situace Kamil SXXXXX přesto zprostředkovává možnost investice svým známým KXXXXX a BXXXXX. Jmenovaní pak peníze skutečně poskytnou, tyto se jim ve slíbené době nevrátí, ale i přesto Kamil SXXXXX ihned poté, co získá koncem srpna 2007 k dispozici 2,5 mil. Kč, poskytne tyto peníze Jiřímu TXXXXX. Ačkoliv oproti penězům získá směnku vystavenou Ugo DXXXXX a avalovanou Jiřím TXXXXX, žádným způsobem si neověří jejich finanční schopnosti (podle tvrzení Ugo DXXXXX tento přitom již od rozvodu v roce 2005 neměl údajně žádný majetek) a nadále ignoruje fakt, že předchozím investorům se peníze nevrátily. Jak sám uvádí, splatnost této půjčky byla stanovena na 14 dnů, peníze ani jemu nebyly v tomto časovém horizontu vráceny a dokonce je jmenovaný konfrontován se situací, kdy Jiří TXXXXX peníze předává k převozu Ugo DXXXXX, ale sám není vpuštěn do automobilu, který míří na vídeňské letiště. Při všech takovýchto zcela evidentních nesrovnalostech dne 19.9.2007 na další žádost poskytuje částku 280 tis. Kč, která má sloužit jako záloha na transport peněz. K předání této částky opět nedochází na jakémkoliv transparentním místě či bezhotovostním převodem, byť v tomto případě, na rozdíl od dříve investované částky 2 mil. Kč, nebyl tento postup v rozporu se zákonem o omezení plateb, odjíždí Kamil SXXXXX s Jiřím TXXXXX k tenisové hale v Řevnicích u Prahy, kde po příjezdu vidí skupinu tří Romů tvořenou Milanem a Ludvíkem RXXXXX a Karlem ŠXXXXX, kteří poté co jej vidí, nasedají do vozidla a ujíždějí z místa pryč, aby se neprodleně spojili s Jiřím TXXXXX a důsledně vyžadovali, aby předání peněz proběhlo bez přítomnosti Kamila SXXXXX. SXXXXX s TXXXXX je proto následují na blízkou benzinovou stanici, kde SXXXXX zůstává ve vozidle a TXXXXX jde peníze osobně předat RXXXXX a ŠXXXXX. Toto ostatně potvrzuje i Jiří TXXXXX. To vše svědek činí vůči osobám, k nimž nemá z minulosti žádný pevnější vztah, který by alespoň částečně mohl být chápán jako oslabení obezřetnosti v důsledku důvěry v jinou osobu. Za celou dobu Kamil SXXXXX neobdržel jakékoliv potvrzení o existenci developerského projektu, materiály o existenci společností, do nich zapojených, či existenci peněz již dříve investovaných. Ačkoliv sám působí ve finanční oblasti nejprve jako akvizitor ČSOB leasingu a později jako makléř, nevyžaduje od osob, kterým peníze předává, jakékoliv prokazatelné materiály, které by alespoň z části naznačovaly reálnost vrácení či dokonce zhodnocení. Naopak akceptuje naprosto neuvěřitelné 100% zhodnocení ve lhůtě pouhých 14-ti dnů (půjčka z 31.8.2007). Také později je účasten schůzek, které opět probíhají na mírně řečeno podivuhodných místech jako jsou motorové odpočívadlo tzv. Autogrilu na území Slovinska či rovněž v zahraničí v podzemních garážích obchodního domu. Ačkoliv se v tomto případě již nejedná o důkazy ve vztahu k půjčkám Kamila SXXXXX, tedy bodům 8-9) obžaloby, soud poukazuje na to, že veškerá tato jednání, jichž se účastnil dle výpovědi Kamila SXXXXX též Petr HXXXXX, resp. tento poskytoval finanční prostředky obžalovaným, probíhala za zavřenými dveřmi, kam nebyli HXXXXX ani SXXXXX připuštěni, obžalovaní jim odmítají podepsat směnky a jediný dokument, který jim v návaznosti na zapůjčení mnohamilionových částek ukážou, je jeden papír napsaný v cizím jazyce a stane se tak v nočních hodinách přes zatmavená skla motorového vozidla na dálničním odpočívadle.

Pro takovéto jednání osoby, jež je označována za poškozenou, tento soud marně hledá přílehlavé označení, kdy nejmírnějším pojmem, který lze použít, je neuvěřitelná neopatrnost a naivita.

Obdobná situace je v případě **Petra HXXXXX** (č.l.2599-2614). Jedná se o osobu, která podnikala v zámečnictví a kovovýrobě jakožto jednatel společnosti XXXXX

Jmenovaného se dotýkají body 10 a 20) obžaloby, kdy v prvním případě měl zapůjčit dne 3.1.2008 částku 4 mil. Kč, čemuž předcházela na podzim 2007 půjčka ve výši 2,5 mil. Kč. Svůj měsíční výdělek specifikoval v předmětné době ve výši 20 tis. Kč. Výpověď Petra HXXXXX lze rozdělit do tří skupin jeho zapojení v celé věci. Jedná se především o již avizované půjčky, které v obou případech předával Ugo DXXXXX. Jeho první půjčka na podzim 2007 byla ve výši 2,5 mil. Kč zajištěna směnkou. Vložené peníze měly být zhodnoceny o 30%. Půjčka byla zajištěna směnkou rozpočítanou na tři díly ve vztahu k oběma RXXXXX a Karlu ŠXXXXX. Návratnost peněz pak měla být v horizontu jednoho měsíce. Stran této půjčky však soud upozorňuje na zřejmou nesrovnalost ve výpovědi Petra HXXXXX, který v rámci přípravného řízení (č.l.1414, 1418 p.v.) hovořil o půjčení částky 2,5 mil. Kč, přičemž na tu samou částku byla také vystavena směnka. V rámci hlavního líčení dne 24.10.2012 však jmenovaný uvedl, že první půjčka na podzim 2007 byla ve výši kolem 2 mil. Kč a k tomu bylo připočítáno zhodnocení 30% (č.l.2601). Byl-li vyzván k odstranění takového rozporu, uvedl svědek, že skutečně došlo k půjčce 2,5 mil. Kč a zhodnocení bylo pouze ústně přislíbeno. Začátkem roku 2008, svědek hovoří o únoru, pak došlo k předání peněz na benzinové stanici u Mariboru ve Slovinsku, kde peníze (2x2 mil. Kč) předával oproti směnce vystavené Ugo DXXXXX za přítomnosti Karla ŠXXXXX a Kamila SXXXXX. V rozporu s tímto stojí výpověď posledně jmenovaného Kamila SXXXXX ze dne 25.10.2012, kdy jmenovaný uvedl, že nebyla předávána částka 2x2 mil. Kč, ale zcela jistě 2x3 mil. Kč (č.l.2633, 26355) a zatímco Petr HXXXXX negoval při předání účast obou RXXXXX, SXXXXX naopak jejich přítomnost potvrdil.

Výpověď Petra HXXXXX doplnila u hlavního líčení dne 13.11.2012 **svědkyně Zdeňka FXXXXX** (č.l.2705-2706) Tato uvedla, že od roku 1998 až do současnosti pracuje ve společnosti XXXXX jako účetní, kdy jednatelem této společnosti je Petr HXXXXX. Potvrdila, že v letech 2007, 2008 nebo 2009 proběhly nějaké půjčky, kdy tyto čerpal Petr HXXXXX ze společnosti, ale za jakým účelem, to si již nevzpomíná. Svědkyně se domnívá, že peníze byly odčerpány z účtu, byla sepsána i nějaká smlouva přes pana OXXXXX, který byl známým Petra HXXXXX. Přesnou výši půjčky si nevzpomíná, ale jednalo se o milionové položky. Půjčky byly vráceny, ale zda celé v těch letech, to si již nevzpomíná. Svědkyně rovněž potvrdila, že v souladu se zákonem nesměly být ve společnosti vydávány peníze v hotovosti nad limit 15 tis. EUR. S tímto byl Petr HXXXXX obeznámen. K dalším dotazům svědkyně uvedla, že v letech 2006-2009 měla společnost velký zisk, přesná čísla již neví, nejednalo se však o miliony, je možné, že spíše statisíce. Pokud jde o pana OXXXXX, ten si dle svědkyně nepůjčoval peníze od jejich firmy, ale naopak šly směrem od něho do společnosti. Jaké však byly přesně vztahy mezi ním a HXXXXX si nevzpomíná. Zda o půjčkách věděli také společníci Petra HXXXXX, jí není nic známo. Je to věcí společníků a jednatele, ona peníze pouze zaúčtovala a plnila jejich příkazy jako řadový zaměstnanec.

V případě Petra HXXXXX dle soudu existuje pochybnost o tom, jakou částku ve skutečnosti obžalovaným předal. Zda v prvním případě se jednalo o 2 mil. či o 2,5 mil. Kč, kdy tyto rozpory uvádí sám rozdílně v přípravném a soudním stádiu řízení, a ve druhém případě pak nekoresponduje jeho výpověď a částka 4 mil. Kč s tvrzením Kamila SXXXXX, který hovoří o součtu 6 mil. Kč. Rovněž není jasné, zda v tomto případě byli přítomni předání Milan a Ludvík RXXXXXovi či nikoliv. I pokud by soud akceptoval námitky, že takovéto vyjádření je činěno s určitým delším časovým odstupem přibližně 5 let, přece jen soud má za to, že by si osoba vydělávající 20 tis. Kč měsíčně mohla pamatovat bližší okolnosti předání vysokých částek, které jí nebyly do současné doby navraceny. Obdobně jako tomu bylo u svědka KXXXXX, také Petr HXXXXX v určitých pasážích své výpovědi odmítal uvádět zdroje svých financí, jako tomu bylo v přípravném řízení k dotazu Mgr.Šipla, kdy nejprve

odmítl odpovídat a po poučení zákonné povinnost tak učinit, se vymluvil na absenci poznámek (č.l.1418 p.v.).

Petr HXXXXX však své zapojení do celé věci datuje ještě dříve, kdy jeho osoba vystupuje rovněž v případech Martiny HXXXXX a Miroslava LXXXXX. Jak sám uvedl, první půjčku, kterou učinil ve vztahu k developerskému projektu poskytl ve výši 2,8 mil. Kč v hotovosti Martině HXXXXX se splatností 2-4 týdny, za což měl obdržet zisk 20%. Jednalo se o firemní peníze, které žádal Jiří TXXXXX a ten také měl svědkovi půjčku vracet. Půjčka byla zajištěna nemovitostí právě Martiny HXXXXX, kterou poté uvolnil oproti směnce ve výši 5 mil. Kč vystavenou Jiřím BXXXXX. Žádné peníze však, ať již od HXXXXX, TXXXXX, BXXXXX či kohokoliv jiného, v souvislosti s touto půjčkou neobdržel. Rovněž v případě Miroslava LXXXXX svědek potvrdil zapůjčení částky 1,1 či 1,2 mil. Kč Miroslavu LXXXXX, opět v hotovosti. Ani v tomto případě se mu peníze nevrátily. Při sjednání této půjčky byla rovněž učiněna zástava nemovitosti Miroslava LXXXXX pro případ nesplacení a dále podepsaná kupní cena na dům. V této záležitosti s Miroslavem LXXXXX stále vede soudní spor.

Petr HXXXXX je tedy zapojen do investování peněz již v únoru a poté v dubnu 2007. Před první půjčkou, v níž figuruje v rámci obžaloby jako poškozený a k níž mělo dojít na podzim 2007 tedy byl jmenovaný obeznámen s tím, že peníze poskytnuté v případě Martiny HXXXXX a Miroslava LXXXXX se mu nevrátily zpět. Ačkoliv obě tyto půjčky byly zajištěny nemovitostmi obou jmenovaných, a mohl tedy v případě, že peníze mu nebudou navráceny, počítat s náhradním uspokojením, v případě dalších půjček tomu tak již není. Petr HXXXXX sice inkasoval za své další půjčky na podzim 2007 a v lednu 2008 směnky, které však jak sám uvádí, mu byly údajně odcizeny. Je naprosto zarážející, že odcizení takovýchto směnek, které pokrývaly jeho půjčky, a to nikoliv pouze ty označené v obžalobě pod body 10 a 20), popř. vztahující se k osobám HXXXXX a LXXXXX, ale jak sám uvádí, i další, které byly učiněny vždy přes Ugo DXXXXX v letech 2008-2009, kdy takto celkem „napůjčoval“ 15 mil. Kč, nikdy neohlásil. Jak bylo zjištěno z materiálů Policie ČR (č.l. 1457-1461), učinil Petr HXXXXX dne 10.3.2008 trestní oznámení v důsledku vykradení svého motorového vozidla Škoda Fabia, z něhož podle vyjádření Petra HXXXXX byly odcizeny kožená bunda, v níž byl uložený diktafon, kožená aktovka s účetními doklady, šeky do Komerční banky a smlouvami k bytu, dále jeho osobní doklady, platební karty, mobilní telefon a sportovní taška s osobními a hygienickými potřebami. Celkovou škodu vyčíslil ve výši 11.490,- Kč. Jestliže se soudu zdá zvláštní, že Petr HXXXXX bez jakéhokoliv důvodu vozí a především nechává nestřežené směnky v hodnotě několika milionů korun, pak za zcela nepochopitelné považuje, že odcizení takovýchto směnek policejnímu orgánu nenahlásí, a to s odůvodněním, které prezentoval u tohoto soudu, tedy že se bál, že by se mu policisté smáli. Zbývající směnky, které zůstaly neodcizeny, pak nikdy neuplatnil, a to opět – pro soud z nepochopitelného důvodu – když uvedl, že by za tento úkon musel platit. Zůstává pak zcela nejasné, proč Petr HXXXXX půjčoval peníze pouze oproti směnce, pakliže při nevrácení půjčky odmítne dobrovolně užít zajišťovací institut, neboť by úkony s takovýmto uplatněním musel uhradit.

Soud se tedy vrací k důvodům, které ho vedly ke zproštění viny obžalovaných rovněž ve vztahu k Petru HXXXXX. Jak již bylo uvedeno, pokud se týká půjček ve výši 2,5 mil. Kč a 4 mil. Kč, Petr HXXXXX – pokud soud přistoupí na věrohodnost jeho výpovědi – tyto učinil za situace, kdy již dříve jím zapůjčené peníze mu nebyly vráceny, ani nedošlo k realizaci zajišťovacích institutů mu poskytnutých. Mimo to se stýkal s Kamilem SXXXXX, který věděl o potížích Jiřího TXXXXX s půjčkami, věděl o nevrácení investic ať již které poskytl sám v srpnu a září 2007 anebo Pavel KXXXXX a Jiří BXXXXX ještě dříve. I

v případě Petra HXXXXX pak tento neověřoval jakékoliv údaje k developerskému projektu, peníze předával v rozporu se zákonnými pravidly v hotovosti na benzinových stanicích či odpočívadlech v zahraničí. Pokud se scházel s obžalovanými, kteří mu neposkytli žádné podrobné informace o účelu plateb, jednalo se o schůzky v hypermarketech. V neposlední řadě pak Petr HXXXXX nebyl schopen objasnit ani původ peněz, které půjčoval, kdy uváděl tři různé zdroje, a to jednak vlastní úspory, firemní peníze a také půjčky od svého bratra a Jiřího DXXXXX. Jen od těchto si měl vypůjčit celkem 10 mil. Kč, a to od bratra 6 mil. Kč a od Jiřího DXXXXX 4 mil. Kč. Na tomto místě soud pouze připomíná, že v rámci přípravného řízení v případě Jiřího DXXXXX Petr HXXXXX uváděl částku odlišnou, a to 4,5 mil. Kč (č.l.1414 p.v.). Výpověď Petra HXXXXX v tomto směru byla značně nesouvislá a zmatečná, soudu se jeví jako velmi zvláštní, že si Petr HXXXXX není schopen pamatovat na výši částek, které sám půjčil, ale také které si půjčoval, stejně jako je poměrně netypické, že např. Jiří Dokoupil mu částku půjčoval bez jakéhokoliv úročení, pouze oproti slíbené protislužbě v obchodní činnosti. S takto získanými penězi pak nelogicky disponoval, když uvedl, že částku 4,5 mil. Kč od Jiřího DXXXXX použil na zaplacení dluhu bratrovi a v zápětí si od tohoto opět půjčil, aby mohl investovat. Ostatně nejasnosti, které provázejí výpověď jmenovaného, dokresluje i průběh jeho výsledku v přípravném řízení (č.l. 1413-1418), kdy neustále musel pracovat s poznámkami a ani přes jejich existenci pak nebyl schopen osvětlit osobu, od níž došlo k zapůjčení peněz, následně přerušil výslech a teprve později v další své výpovědi uvedl, že peníze pocházely od bratra.

Jedinými materiály, které za celou dobu svých vztahů s obžalovanými viděl, byly – stejně jako tomu bylo u Kamila SXXXXX - papíry ve slovinštině ukázané přes skla motorového vozidla, kdy ani toto, ani fakt, že s ním údajná notářka odmítla jednat, stejně jako se s ním nechťeli sejít další investoři, jej neodradilo od poskytování dalších vysokých částek. I v případě Petra HXXXXX tedy soud dospěl k závěru, že jeho jednání bylo naprosto amatérské, bez projevení těch nejzásadnějších požadavků opatrnosti v soukromoprávním vztahu.

Podstatná část protiprávního jednání obžalovaných měla být vedena ve vztahu k Josefu ŠXXXXX, a to jednak jako fyzické osobě (bod 17 obžaloby), či jako jednatelem společnosti XXXXX(body 11-16 obžaloby). Josef ŠXXXXX měl obžalovaným půjčit v těchto případech v období od října 2008 do února 2009 celkem 8,7 mil. Kč, z čehož 100 tis. Kč poskytl jako fyzická osoba a 8,6 mil. Kč jako jednatel právnické osoby. Jmenovaný uvedl (č.l.2537-2547), že v dotčené době pracoval jednak jako osoba samostatně výdělečně činná při nákupu a prodeji vína, a rovněž jako právnická osoba pod hlavičkou spol. XXXXX věnující se developerské činnosti. Josef ŠXXXXX byl osloven svým známým Kamilem SXXXXX, jež mu nabídl možnost investice do developerského projektu firmy zastoupené třemi osobami v pozici jednatelů, a to Milanem RXXXXX, Ludvíkem RXXXXX a Karlem ŠXXXXX, a dále Ugo DXXXXX. Již dříve do tohoto projektu měli investovat právě SXXXXX, DXXXXX a také Jiří TXXXXX, Josef DXXXXX, Petr HXXXXX, Jiří BXXXXX a Pavel KXXXXX. Kamil SXXXXX pak ŠXXXXX představil Miroslava BXXXXX, který jej ujistil, že v případě nevrácení investice na něj převede svou firmu. ŠXXXXX rovněž potvrdil vypůjčení částek tak, jak jsou uvedeny v žalobním návrhu, tedy že nejprve 30.10.2008 půjčil 1 mil. Kč, které půjčoval Miroslavu BXXXXX, ačkoliv peníze byly určeny pro Ugo DXXXXX a fyzicky je převzal Kamil SXXXXX. K předání došlo u advokáta JUDr. Zídky za přítomnosti BXXXXX a SXXXXX. Účelem této půjčky bylo použití financí na nákup pozemků, jejich scelování a následnou výstavbu mostů a prodeje jako celku. Splatnost byla stanovena v rámci několika měsíců, což platí pro všechny další půjčky. Následovala půjčka 15.11.2008 ve výši 500 tis. Kč, které předal ve Velkých Pavlovicích osobně Kamilu

SXXXXX bez jakéhokoliv ručení. Dále pak následovala půjčka 1.12. ve výši 2,6 mil. Kč, kterou předával v Brně v M-Paláci za přítomnosti SXXXXX, BXXXXX a DXXXXX. Dne 17.12.2008 půjčil 1,5 mil. Kč opět SXXXXX a BXXXXX, pravděpodobně opět k tomuto došlo v Brně v M-Paláci. Dne 5.1.2009 zapůjčil částku 1 mil. Kč Ugo DXXXXX v Brně v Tesco v Heršpicích za přítomnosti BXXXXX a SXXXXX, kdy za této situace mu byla vystavena směnka na 6,5 mil. Kč, přičemž se jednalo o součet veškerých dosavadních půjček. Soud na tomto místě připomíná, že bude-li vycházeno z jeho výpovědi, v dané chvíli zapůjčil Josef ŠXXXXX prostřednictvím spol. XXXXXX částku 6,6 mil. Kč, zatímco si nechává potvrzovat směnku ve výši o 100 tis. Kč nižší. Ačkoliv se mu do dané chvíle nevrátila žádná suma ať již ze zapůjčených peněz či jakéhokoliv zhodnocení, které ostatně neměl smluvně nijak podchycené ani toto nebylo zakalkulováno do poskytnutých smének, dne 5.2.2009 poskytuje opět spol. XXXXXX částku 2 mil. Kč přes Miroslava BXXXXX Ugo DXXXXX a nakonec jako fyzická osoba Josef ŠXXXXX poskytuje ještě 100 tis. Kč opět Ugo DXXXXX přes Kamila SXXXXX. Celé období Josef ŠXXXXX popisuje jako žádosti SXXXXX a DXXXXX o stále nové půjčky, které zašitovaly sliby, že peníze budou vráceny, SXXXXX jej utvrzoval v tom, že věc běží již dva roky a měl být přítomen schůzkám ve Slovinsku, kde na vlastní oči viděl velké sumy peněz. Totéž potvrzovali Ugo DXXXXX a Petr HXXXXX, kteří měli nainvestovat do projektu 40 mil. Kč a Jiří TXXXXX, jenž investoval údajně 30 mil. Kč. Josef ŠXXXXX uvádí, že veškeré investice z jeho strany byly postaveny na důvěře v Kamila SXXXXX. Josef ŠXXXXX rovněž potvrdil, že SXXXXX s DXXXXX hovořili o dalších obžalovaných, a to Milanu a Ludvíku RXXXXX a Karlu ŠXXXXX jakožto o jednatelích developerské společnosti, viděl směnky, které byly vystaveny DXXXXX, RXXXXX či ŠXXXXX, a SXXXXX si s RXXXXX také často volal, tykali si. Když se peníze nevracely, DXXXXX stanovoval stále nové termíny, hovořil o problémech, které odůvodňují posunutí vrácení peněz a naopak žádal o nové půjčky. Všechny peníze pak předával v hotovosti, kdy přibližně 3 měsíce před první půjčkou vybral ze svého bankovního účtu 9 mil. Kč, a to z důvodu probíhající hospodářské krize. Jím půjčené peníze měly být zhodnoceny, a to v poměru za každou 1 Kč měl dostat 1 EUR. Stejně jako SXXXXX, tedy o tom, že existují velké sumy peněz, hovořil také HXXXXX a DXXXXX, kteří mluvili o kufrech plných peněz (DXXXXX dokonce zmiňoval 40 kufrů s bankovkami). Petru HXXXXX pak rovněž půjčil, a to 19.1.2009 částku 3 mil. Kč, která mu byla vrácena.

Rovněž ve výpovědi Josefa ŠXXXXX soud spatřuje řadu nesrovnalostí. Především ani tento jmenovaný si neověřil zpočátku jakékoliv informace o údajném developerském projektu, jeho reálnosti, nevyžádal si k tomuto jediný materiál a jak sám uvádí, spoléhal pouze na vyjádření Kamila SXXXXX. Stejně tak si Josef ŠXXXXX neověřil bonitu osob, kterým půjčoval, a to ať již ve směru k uvedenému projektu či ve vztahu k Ugo DXXXXX a Miroslavu BXXXXX, kteří měli půjčky jistit směnečným ručením. Některé částky pak půjčoval zcela bez jakéhokoliv zajištění, a to za situace, kdy mu předchozí půjčené peníze nebyly vráceny. Soud takovýto postup a neopatrnost u člověka, který - jak sám uvádí - působí v oblasti developerské činnosti, si nevyžádá jakékoliv (byť jen základní) informace a potvrzení o existenci projektu, do něhož vkládá své finance. Je rovněž nepochopitelné, že takováto osoba, která si je vědoma situace na trhu - jak sám uvádí - při probíhající hospodářské krizi, se spokojí s ujištěním, že peníze jím poskytnuté budou zhodnoceny v naprosto nereálném kurzu 1 Kč = 1 EUR. Jestliže takováto nabídka byla vznesena ze strany obžalovaných či jiných osob, které peníze požadovaly, jedná se o naprosto nereálný výsledek, který musí být zřejmý naprostému laikovi, natož osobě pohybující se v takovéto oblasti a pokud by snad dané zhodnocení vzešlo ze strany Josefa ŠXXXXX, jednalo by se již o protiprávní krok ve smyslu trestného činu lichvy. Soud dále upozorňuje na již konstatovanou nesrovnalost, kdy k datu 5.1.2009 měl Josef ŠXXXXX půjčit částku 6,6 mil. Kč, avšak

nechává si potvrzovat na směnce sumu o 100 tisíc nižší. Soud též poukazuje na určitou nesrovnalost zachycenou v rámci výpovědi Josefa ŠXXXXXX u hlavního líčení, kdy k dotazu obhajoby, zda částku 9 mil. Kč, z níž čerpal veškeré finance na půjčky, vybíral dne 10.7.2008 (č.l. 1625) uvedl, že tento údaj zcela souhlasí, neboť jak dříve uvedl, peníze vybral z účtu jednorázově, půl či čtvrt roku před první půjčkou. Soud ovšem dodává, že na č.l. 1625 jsou data výběrů uvedeny ve formátu měsíc/den/rok a k výběru 9 mil. Kč Josefem ŠXXXXXX došlo nikoliv 10.7.2008, ale 7.10.2008, tedy nikoliv několik měsíců před první půjčkou, k níž došlo hned 30.10.2008., ale pouhé 3 týdny předem. Josef ŠXXXXXX přitom neuvedl žádné pochybnosti s časovým zařazením půjčky a bankovního výběru. Dále pak soud spatřuje nejasnost v půjčce ve výši 3 mil. Kč Petru HXXXXXX, která měla pocházet, stejně jako veškeré předchozí půjčky, z oné celkové sumy 9 mil. Kč. Je třeba si uvědomit, že k 19.1.2009 již Josef ŠXXXXXX zapůjčil celkem 6,6 mil. Kč, aniž by se mu jakákoliv část vrátila, a pokud 19.1.2009 půjčuje Petru HXXXXXX 3 mil. Kč, jedná se celkem již o sumu 9,6 mil. Kč, aniž by Josef ŠXXXXXX vysvětlil, odkud pocházela částka 600 tis. Kč. Petr HXXXXXX přitom o žádné takovéto půjčce nehovořil a k osobě Josefa ŠXXXXXX pouze uvedl, že o něm ví, že zapůjčil peníze do projektu a v jednom případě byl HXXXXXX přítomen předání částky 1 mil. Kč Ugo DXXXXXX. Výpověď Josefa ŠXXXXXX také stojí v přímém rozporu s tvrzením Miroslava BXXXXXX, jež sice potvrzuje, že ručil celkem za 8,6 mil. Kč ŠXXXXXX, ovšem fakticky od něj nepřebíral jedinou korunu (č.l.2620). BXXXXXX měl také tvrdit Kamil SXXXXXX, že mu ŠXXXXXX půjčil již dříve 4 mil. Kč, což ŠXXXXXX opět popírá. Dále pak právě Kamil SXXXXXX uvádí hned u první půjčky dne 30.10.2008, že se jednalo o částku 800 tis. Kč, které ŠXXXXXX předal BXXXXXX a ten je odvezl DXXXXXXovi do M-Paláce (č.l.2630). ŠXXXXXX pak DXXXXXX varoval před tím, že BXXXXXX nemá žádný majetek, který by zaručoval návratnost půjčených financí. Nutno doplnit, že Josef ŠXXXXXX obeznámenost s takovýmto varováním popřel.

V případě Josefa ŠXXXXXX je třeba poukázat na svědeckou výpověď **Miroslava BXXXXXX**. Ten potvrdil (č.l.2615-2621), že zná Ugo DXXXXXX, kterého zaměstnal od roku 2009. On sám pracoval na STK jako prokurista spol. JUTEX s r.o. DXXXXXX ho následně seznámil s Kamilem SXXXXXX. Tento potřeboval, aby se mu někdo zaručil z důvodu půjčky od Josefa ŠXXXXXX ve výši 1 mil. Kč na investice v zahraničí. BXXXXXX v návaznosti na tuto žádost podepsal smlouvu o půjčce jakožto prokurista společnosti a dále směnku, kdy návratnost měla činit 14 dní a za tyto své úkony měl inkasovat odměnu 100 tis. Kč. SXXXXXX, BXXXXXX a ŠXXXXXX se sešli u notáře na náměstí Svobody v Brně, zde SXXXXXX vytáhl z kapsy hotovost 1 mil. Kč, ukázal, že ji má, zaplatil notáře a všichni se rozešli. Mělo se tedy jednat o 1 mil. Kč, který poskytl ŠXXXXXX SXXXXXX. Vlastní fyzické předání mezi oběma dotčenými svědek neviděl, pouze jak zmínil SXXXXXX, ukazoval obálku, otevřel ji, ale zda v ní byly peníze, to již svědek neviděl. Posléze jej SXXXXXX kontaktoval s tím, že jsou potřeba ještě další peníze a opět žádal o zajištění půjčky 2 mil. Kč. Jelikož už předtím mu ŠXXXXXX měl na dobré slovo půjčit 4 mil. Kč a žádal o celkové zajištění, ŠXXXXXX podepsal směnku na 8,6 mil. Kč, která měla pokrývat veškeré půjčky, které šly od ŠXXXXXX SXXXXXX. Později ŠXXXXXX po BXXXXXX chtěl, aby ručil také jako fyzická osoba, za což měl zničit směnku na 8,6 mil. Kč a podepsat novou ve výši 7 mil. Kč. K tomuto došlo a jelikož peníze nebyly navraceny, BXXXXXX jako ručitel začal splácet ŠXXXXXX 40-45 tis. Kč měsíčně. ŠXXXXXX však disponoval oběma směnkami na 8,6 i 7 mil. Kč a tyto předal vymahatelské agentuře, která peníze požadovala po BXXXXXX. Takovéto jednání svědek BXXXXXX považuje vůči Josefu ŠXXXXXX za podvodné. Pokud jde o dokumenty, které podepisoval u notáře, pak tyto nečetl, domníval se, že Kamila SXXXXXX pouze ručí a nevěděl, že podepisuje smlouvu o půjčce. Od SXXXXXX přitom neměl zajištěné žádnou smlouvou, že peníze uhradí. Svědek současně nebyl schopen se vyjádřit k dalšímu postupu,

který probíhal mezi ním a Josefem ŠXXXXX, kdy posledně jmenovaný jej posléze oslovil nejen s tím, že nežádal navrácení částky 8,6 mil. Kč, ale pokud bude ručit jako fyzická osoba pouze 7 mil. Kč se splátkovým kalendářem po 50 tis. Kč měsíčně, a později dokonce přišel Josef ŠXXXXX s nabídkou, že budou vyrovnáni, když mu předá dokonce roku 2009 částku 5 mil. Kč. V návaznosti na to Miroslav BXXXXX podepsal ŠXXXXX smlouvu o půjčce na 7 mil. Kč se splátkami 350 tis. Kč a exekutorský zápis a směnku opět na částku 7 mil. Kč, stejně jako uznání dluhu. Následně, jak již bylo uvedeno, začal splácet měsíčně 40-45 tis. Kč a takto Josefu ŠXXXXX uhradil do konce roku 2009 částku 225 tis. Kč. Ve splácení, byť s určitými prodlevami, pokračoval i v letech 2010 a 2011. Celou situaci chtěl řešit i s panem SXXXXX, kterého urgoval o poskytnutí peněz, ale tento mu sdělil, že žádné nemá, neboť je nainvestoval do obchodů v bývalé Jugoslávii. Ugo DXXXXX pak hovořil o tom, že obchod se musí dodělat a sám se na něm podílí. Pokud se týká Uga DXXXXX, ten pracoval od 2009 na STK na poloviční úvazek, tedy přibližně 4 hodiny denně. K řadě dotazů svědek nebyl schopen rozvzpomenout se na konkrétní události, jako např. obsah telefonického hovoru z 11.2.2011 mezi ním a Ugo DXXXXX, jež ho informuje o tom, že „oni chtěli jet pryč, on je pozdržel...“ Stejně tak již neví, že by DXXXXX vystavoval ŠXXXXX směnku, byť toto v rámci svého výsledku v přípravném řízení potvrdil. Stran setkání ve Velkých Pavlovicích uvedl, že zde byl s DXXXXX pouze 1x, pokud si vzpomíná, nic se na takové schůzce nepředávalo, DXXXXX se pouze sešel se ŠXXXXX. Závěrem svědek důrazně popřel, že by převzal byť jen jedinou korunu od kohokoliv z jmenovaných. Cítí se pouze podveden ze strany Josefa ŠXXXXX, u něhož si myslel, že mu ručí za Kamila SXXXXX, ačkoliv podepisoval smlouvy o půjčce a tento pak vůči němu postupoval v rozporu s ústní dohodou, kdy nezničil směnky, které byly duplicitně vystavené na tutéž částku a předal je vymáhající agentuře. Fakticky mu vznikla škoda 750 tis. Kč, ovšem hrozí mu exekuce až do výše 8,3 mil. Kč.

Výpověď svědka BXXXXX je pak další v řadě nejasností celého případu, kdy tento soud nechápe postup jmenovaného, jestliže bez jakékoliv obeznámenosti Kamila SXXXXX či Josefa ŠXXXXX, pouze na základě informací známého Ugo DXXXXX se rozhodně jako prokurista obchodní společnosti ručit za mnohamilionové závazky, kdy ve výsledku si ani nepřečte dokumenty, které podepisuje, nevidí, ani sám nepřebírá skutečné peníze a postrádá jakékoliv informace, na co jsou takovéto půjčky určeny. Ve vztahu k Josefu ŠXXXXX je pak zarážející, že namísto částky, kterou má napůjčovat ve výši 8,6 mil. Kč s vidinou určitého zhodnocení ve výsledku požaduje a je ochoten se spokojit s částkou 5 mil. Kč.

Situace stran Josefa ŠXXXXX je tedy opět dalším z případů naprosté zmatečnosti tvrzení všech svědků v rámci celého případu. Josef ŠXXXXX, ač osoba znalá developerského prostředí, půjčuje značné sumy bez jakéhokoliv ověření ať již účelu či osob pod příslibem naprosto nereálného zhodnocení. Peníze v rozporu se zákonem předává v hotovosti, a to s výjimkou jednoho případu, kdy k takovémuto předání došlo v advokátní kanceláři na místech, která opět k tomuto zásadně neslouží (kavárny či hypermarkety). Takovéto nelogičnosti vedou soud opět k další z hypotéz, zda do trestné činnosti vedle obžalovaných nebyly zapojeny také další osoby, které v rámci trestního řízení vystupují jako svědci či snad dokonce jako poškození, a to jmenovitě Kamil SXXXXX, jež se měl vyjadřovat o existenci velkých částek v hotovosti, které na vlastní oči viděl, ačkoliv sám toto popírá, Petr HXXXXX, Miroslav BXXXXX či možná i Josef ŠXXXXX, který také do jisté míry neobjasnil anebo záměrně zkreslil zdroj financí, který mu sloužil k půjčování obžalovaným. V každém případě však soud opět odkazuje na rozpor, který vyplývá z chování Josefa ŠXXXXX vůči zásadě projevení základní míry opatrnosti při vstupování do soukromoprávních vztahů, neboť již od počátku bylo zřejmé, že jím poskytované půjčky

budou zcela zjevně nedobytné, což zcela ignoroval a sám nevyvinul ani základní snahu se s touto skutečností seznámit.

Igor SXXXXX (č.1.2472-2475) potvrdil půjčku, kterou učinil Jiřímu TXXXXX dne 13.6.2007 ve výši 2,8 mil. Kč. Jiří TXXXXX, kterého dlouhodobě zná, jej oslovili s tím, že má „rozdělaný nějaký projekt“ a potřebuje na jeho dokončení peníze. Splatnost měla být v horizontu 1-3 měsíců. Svědek proto vybral jednak ze svého účtu u ČSOB a jednak z peněz, které měl za prodej nákladních aut ve firmě hotovost, kterou předal buď v ČSOB nebo u sebe v kanceláři na ul. Křížova v Brně Jiřímu TXXXXX uvedené 2,8 mil. Kč. Oproti tomu mu bylo nabídnuto zástavní právo na pozemek paní HXXXXX. Jiřího BXXXXX viděl poprvé u notářky JUDr. Kostřicové v Brně v M-Paláci a byl to právě on, kdo měl na pozemek zástavní právo. Toto pak BXXXXX přenechával za částku 2,8 mil. Kč právě Igoru SXXXXX. Peníze předával svědek Jiřímu TXXXXX, kterého BXXXXX pověřil s odůvodněním, že má nějakou práci, nemá čas a TXXXXX tedy měl peníze pro něj vyzvednout. Když se peníze nevracely, telefonicky svědek kontaktoval jak TXXXXX, tak BXXXXX, oba říkali to samé, tedy že peníze budou za měsíc, později dávali další termíny. Ke specifikaci projektu, o němž hovořil TXXXXX, Igor SXXXXX uvedl, že obžalovaný TXXXXX hovořil o tom, že zná lidi, kteří dokážou peníze zhodnotit, padlo tam jméno „Ugoš“, přičemž vše se točilo okolo nějakého stavebního projektu, již si nepamatuje, zda v ČR nebo jinde. Když se nevrátily peníze, hodlal Igor SXXXXX uplatnit zástavní právo vůči paní HXXXXX a dostal se do soudního sporu, až se o pozemek začala zajímat spol. Moravská stavební, s níž se ve výsledku dohodl tak, že dostane slevu 400 tis. Kč na v budoucnu stavěné nemovitosti. O legálnosti celé transakce byl ujišťován ze strany notářky i svého právníka, neboť pokud by mu nebyly vráceny peníze, mohl se hojit na zástavě nemovitosti, která byla podhodnocena. S Jiřím TXXXXX a Pavlem KXXXXX pak svědek cestoval také na pomezí Rakouska a Slovinska asi den poté, co došlo k převzetí peněz Jiřím TXXXXX, který mu sdělil, že má v zahraničí nějaké vyřizování a požádal jej, zda by s ním nejel. Celou cestu Igor SXXXXX prospal a probudil se až následující den. Soud na tomto místě pouze upozorňuje na nepřesnost v rámci protokolu o hlavním líčení ze dne 31.7.2012, v jehož rámci Igor SXXXXX uvedl, že Petra HXXXXX zná od soudu, který projednával žalobu Martiny HXXXXX a jednou jel s Petrem HXXXXX autem do zahraničí na hranici Rakouska a Slovinska. V tomto směru soud považuje toto vyjádření, kterého si všiml až později po výpovědi Igora SXXXXX, za přeházení se svědkem, neboť tento hovořil v rámci odpovědi, co mu říkají jména HXXXXX a KXXXXX o obou jmenovaných. Soud má za to, že v jedné chvíli došlo k neúmyslné záměně jmen KXXXXX a HXXXXX právě když se svědek vyjadřoval o cestě do zahraničí. Že se jedná o pouhé přeházení vyplývá také ze závěru odpovědi, kdy uvedl, že „do zahraničí jel s panem TXXXXX a panem KXXXXX, který řídil“. Shodné okolnosti jmenovaný ostatně uváděl také v rámci přípravného řízení a v neposlední řadě též obžalovaný Jiří TXXXXX hovoří o cestě do zahraničí ve složení on, Igor SXXXXX a Pavel KXXXXX. Nicméně k této situaci soud doplňuje, že Igor SXXXXX popisuje svou účast při cestě do zahraničí jako de facto náhodnou, pouze z důvodu žádosti Jiřího TXXXXX. Je všem zarážející, že k této cestě došlo v naprosté návaznosti na půjčku dne 13.6.2007, kdy ostatně obžalovaný Jiří TXXXXX takovouto cestu nevyvrací a dává ji do přímé souvislosti s půjčkou Igora SXXXXX ve výši 2,8 mil. Kč. Je vhodné připomenout, že obžalovaný Jiří TXXXXX k půjčce Igora SXXXXX uvedl, že peníze od svědka převzal a poskytl Pavlu KXXXXX, který zašel za svým směnárníkem, vyměnil koruny na eura a sdělil, že se pojede na přechod mezi Rakouskem a Slovinskem. Zde pak došlo k předání peněz oběma RXXXXX a Karlu ŠXXXXX. Soud takovéto vyjádření považuje za podstatně věrohodnější, než aby svědek SXXXXX, pokud uvádí, že vstává do práce ve čtyři hodiny ráno a na cestu vyjíždějí odpoledne, bez jakéhokoliv sdělení důvodu, absolvoval dobrovolně dlouhou cestu až do Slovinska a zpět.

Z listinných materiálů bylo zjištěno, že na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 13.6.2007 (č.l. 1338-1339) došlo ing. Jiřím BXXXXX jakožto postupitelem k postoupení pohledávky za dlužníkem Martinou HXXXXX ve výši 2,8 mil. Kč se všemi součástmi a příslušenstvím postupníkovi Igoru SXXXXX, kdy s touto smlouvou je spojeno také zástavní právo k parcele č. 2699 Martiny HXXXXX. Při následném uplatnění zástavního práva bylo rozhodnuto rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 27.5.2009 č.j. 20C 201/2008-634, že zástavní právo k nemovitosti, na základě smlouvy o jeho zřízení ze dne 27.2.2007 nevzniklo. Dané rozhodnutí, jakož i protokol o jednání Městského soudu v Brně jsou pak obsaženy v rámci trestního spisu na č.l. 1350-1360, kdy civilní soud při svém rozhodování provedl důkaz nejen listinnými materiály, ale též výsledkem svědků, a to osob, které vystupují rovněž v tomto trestním řízení - Jiřího TXXXXX, Petra HXXXXX, Martiny HXXXXX a Igora SXXXXX. Z rozhodnutí, jak již bylo jednou v rámci tohoto odůvodnění uvedeno, vyplývá, že smlouva o půjčce mezi Martinou HXXXXX a Petrem HXXXXX je neplatná, neboť není v souladu s požadavkem ustanovení § 37 odst. 1 občanského zákoníku o učinění právního úkonu svobodně, vážně, určitě a srozumitelně. V důsledku toho nevzniklo ani zástavní právo k předmětné nemovitosti, jež bylo následně převáděno z Petra HXXXXX na Jiřího BXXXXX a posléze Igora SXXXXX.

I v rámci tohoto bodu obžaloby pak nalézací soud dospěl ke shodnému názoru jako v předešlých případech, tedy že osoba uváděná jako poškozená nevyvinula v rámci svého zapojení do soukromoprávního vztahu takový prvek opatrnosti, který je v daném případě vyžadován.

Svědék Jiří NXXXXX (bod 19 obžaloby) uvedl (č.l.2484-2492), že s Ugo DXXXXXem ho pojily přátelské vztahy. Obžalovanému půjčil celkem 880 tis. Kč, které měly být určeny na založení firmy s předmětem koupě a prodej nemovitostí. Tuto částku jmenovaný již zpět nedostal. Pokud je v obžalobě uváděna částka 940 tis. Kč, pak se jedná o omyl, neboť rozdíl ve výši 60 tis. Kč byl obžalovanému DXXXXX určen na živobytí a jako takový rovněž byl Jiřímu NXXXXX beze zbytku vrácen. Na co skutečně byly peníze DXXXXX použity neví, o zapojení nějakých Romů, resp. jména RXXXXX, se dozvěděl až po výsledku u policejního orgánu. V přípravném řízení svědek uváděl, že návratnost půjčky byla stanovena v horizontu půl roku, u hlavního líčení však tento údaj změnil, když tvrdil, že peníze mu měly být vráceny po dvou letech. Půjčka nebyla nijak úročena, ani za ni nebylo slíbeno žádné jiné zhodnocení, pouze mu Ugo DXXXXX přislíbil pomoc při zřizování dílny. Jednáním obžalovaného či obžalovaných se svědek necítí podveden a trestní stíhání také neinicioval.

Také v případě Jiřího NXXXXX je tedy sice na jedné straně potvrzena existence půjčky v celkové výši 880 tis. Kč, o čemž je potřeba učinit korekci oproti obžalobou tvrzeným 940 tis. Kč, kdy soud nemá důvodu nevěřit svědkovi, že tato částka byla určena nikoliv za účelem jakékoliv investice či jiného obchodního účelu Ugo DXXXXX a dalších osob, ale čistě na živobytí jmenovaného, ale také že tato půjčka nebyla nikterak stvrzena v písemné formě ani zajištěna ať již směnkou či např. zástavním právem. V takovém případě tedy soud musí znovu odkázat na svůj názor, že Jiří NXXXXX, aniž by byl podrobněji obeznámen s důvodem půjčky a jakkoliv si ověřoval, že se skutečně jedná o založení firmy s předmětem koupě a prodej nemovitosti, poskytl finance Ugo DXXXXX pouze s ohledem na předchozí dlouholeté přátelské vazby. Lze tedy opětovně konstatovat nedostatek vyvinutí základní opatrnosti účastníka soukromoprávního vztahu, kdy si tento např. mohl nechat doložit materiály k založení údajné firmy anebo si minimálně tento závazkový vztah pojistit jednak

písemnou formou, byť tato není výslovně vyžadována, anebo zajistit její návratnost jakýmkoliv zajišťovacím institutem. Dále však soud považuje za vhodné zabývat se otázkou, zda je v tomto případě vůbec naplněna podmínka subsidiarity trestní represe zmíněná v § 12 odst. 2 tr. zákoníku, podle níž trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Je zřejmé, jak vyplývá z výpovědi Jiřího NXXXXX, že sám nepovažuje jednání Ugo DXXXXX, či dokonce jiných osob, za škodlivé v tom směru, aby jej vedlo vůbec k iniciaci trestního stíhání, neboť se nepovažuje podveden ze strany kteréhokoliv z obžalovaných. Toto by ostatně korespondovalo s jeho samotným přístupem při poskytování půjčky, kdy jej de facto nezajímalo, za jakým účelem peníze půjčuje, ale jednal tak pouze – jak sám uvedl – pro přátelské vazby k obžalovanému. Za takové situace, kdy Jiří NXXXXX ani nežádá náhradu škody v rámci trestního řízení a opět dle jeho tvrzení vše bude jednou řešit tak, že „*se s Ugo DXXXXX sejde a vyřikají si podstatné věci*“, není namístě, aby byl za takovéto jednání kdokoliv z obžalovaných trestně postižen. Samozřejmě, že by soud mohl očekávat námitku, že výpověď Jiřího NXXXXX mohla být ovlivněna např. tlakem či dokonce výhrůžkami ze strany obžalovaných, ale k tomuto soud nedisponuje žádnými důkazy a výše uvedené proto ponechává opět pouze v rovině hypotézy.

Další osobou, která je označena v rámci žalobního návrhu za poškozeného, je **Miroslav MXXXXX** a k němu uvedený bod 18 obžaloby, podle nějž měli obžalovaní od něj v květnu 2009 vylákat částku 1,21 mil. Kč. K tomuto jmenovaný uvedl (č.l.2558-2563), že jej Ugo DXXXXX požádal o 40 tis. EUR za účelem dokončení obchodu, a to konkrétně odblokování zahraničního bankovního účtu, na němž měla být uložena velká suma peněz, *z níž jen 100 mil. Kč bylo určeno právě pro Ugo DXXXXX*. Za poskytnutí takovýchto financí na odblokování účtu měl Miroslav MXXXXX inkasovat odměnu ve výši 5 mil. Kč. Splatnost takovéto půjčky byla stanovena ve lhůtě 14 dnů. Finance pak Miroslav MXXXXX získal přes bratrance své přítelkyně Venduly BXXXXX, Romana SXXXXX. Ten si vzal úvěr ve výši 1,3 mil. Kč, z čehož 90 tis. Kč si ponechal pro své potřeby a zbývající část ve výši 1,21 mil. Kč byly předány Ugo DXXXXX v hotovosti bez jakéhokoliv dokladu. Úvěr, který si vzal Roman SXXXXX, pak byl zajištěn jeho domem. Miroslav MXXXXX upřesnil, že peníze vlastně půjčoval Ugo DXXXXXovi Roman SXXXXX a svědek v celé transakci působil pouze jako prostředník. Peníze nebyly nikdy vráceny. Proto urgoval Ugo DXXXXX, který se však neustále vymlouval, až ve výsledku DXXXXX MXXXXX nabídl 50 tis. Kč pod podmínkou, že mu MXXXXX podepíše potvrzení o vrácení celé částky, tedy 1,21 mil. Kč. Poté následovaly další DXXXXX výmluvy, obžalovaný sice splácel přibližně 2 tis. Kč měsíčně, a to až do celkové sumy 100 či 200 tis. Kč, ale k vrácení původně zapůjčené částky nikdy nedošlo.

Existenci půjčky, byť tato byla učiněna pouze ústně, obžalovaný Ugo DXXXXX nepopírá, ostatně jsou o ní vedeny i telefonické hovory v rámci odposlechlů, kdy vrácení peněz žádají jak Roman SXXXXX, tak Miroslav MXXXXX. V těchto telefonických hovorech pak Ugo DXXXXX neustále žádá oba jmenované o posečkání s platbou.

Na tomto místě soud upozorňuje na výpověď Luboše KXXXXX, který potvrdil, že Roman SXXXXX zastavil svůj dům z důvodů vypůjčení si peněz, kdy jelikož takovéto peníze nevrátil, byl dán dům realitní kanceláři do prodeje. Ugo DXXXXX pak tuto nemovitost chtěl rezervovat pro budoucí koupi a s touto pomáhal Miroslavu MXXXXX. Rovněž svědek potvrdil, že Miroslav MXXXXX neměl peníze a často žádal Ugo DXXXXX o půjčky v rádech statisíců. Ačkoliv tedy ani v tomto případě soud nemá pochybnosti o tom, že peníze

byly ze strany Miroslava MXXXXX předány Ugo DXXXXX, kdy opět cílem takového vylákání byla tvrzená fiktivní investice do zahraničního projektu, je dle názoru soudu potřeba v první řadě upřesnit, že poškozeným z takového jednání není uvedený Miroslav MXXXXX, ale Roman SXXXXX, který vědomě peníze Ugo DXXXXX předával právě prostřednictvím Miroslava MXXXXX a za tímto účelem dokonce zastavil vlastní nemovitost. Nutno však zopakovat, že jak Roman SXXXXX, tak Miroslav MXXXXX shodně jako předchozí svědci postupovali zcela neopatrně, kdy mezi nimi a obžalovanými není dohledatelná žádná pevnější vazba, pro kterou by se mohli spoléhat pouze na slovo kterékoliv z osob, jež disponovala penězi, ani si nevyžádali žádné záruky v podobě materiálu o existenci zahraničního účtu a údajně vysoké sumy na něm uloženého, o existenci developerského projektu v zahraničí, o solventnosti osob, kterým byly peníze půjčovány, tedy zejména Ugo DXXXXX, závazek o půjčce uzavírali pouze v ústní podobě bez jakéhokoliv zajištění a peníze předávali v rozporu se zákonnými požadavky. Předání pak navíc proběhlo – jak uvedl Miroslav MXXXXX – v obci Všeradov před místní hospůdkou před půlnocí. Soud také nechápe, jak mohl kdokoliv – ať již Miroslav MXXXXX, či např. Roman SXXXXX – považovat za reálné, že za částku 1,21 mil. Kč splatných do 14 dnů obdrží bez dalších podrobných informací odměnu ve výši 5 mil. Kč. O to více je zarážející takovéto chování u Miroslava MXXXXX, jestliže k dotazu na svou pozici v předmětné době uvedl, že byl osobou samostatně výdělečně činnou, a to realitním makléřem.

K osobám **Jiřího BXXXXX a Pavla KXXXXX** se pak tento soud bude vyjadřovat společně. Ve vztahu ke jmenovaným klade obžaloba za vinu vylákání částek 2 mil. Kč dne 27.4.2007 od Jiřího BXXXXX, stejnou částku od téže osoby dne 23.5.2007 a částku 80 tis. EUR vylákaných od Pavla KXXXXX dne 25.5.2007. Ing. Jiří BXXXXX uvedl (č.l.2454-2464), že se seznámil díky Kamilu SXXXXX s Jiřím TXXXXX a posléze několikrát viděl také obžalovaného Ugo DXXXXX. S Kamilem SXXXXX se seznámil přes Pavla KXXXXX, jsou to dlouhodobí obchodní partneři a kamarádi. Dá se říci, že se SXXXXX a TXXXXX se znal stejnou dobu, a to přibližně tři dny předtím než došlo k první půjčce (dne 27.4.2007). První částku 2 mil. Kč požadoval Jiří TXXXXX za účelem uvolnění notářské úschovy. Jiří BXXXXX v průběhu hlavního líčení opakovaně odmítl na dotazy obhajoby uvést, odkud pocházely peníze, které půjčil Jiřímu TXXXXX a až po upozornění soudu citoval jednu z možností uvedených obhajobou, a to že je měl tzv. „ve strožoku“. Částečně pak peníze také pocházely od Pavla KXXXXX. Později se však svědek vyjádřil tak, že pokud se týká první půjčky, která se vztahovala k Miroslavu LXXXXX, peníze poskytoval výhradně z vlastních zdrojů, zatímco druhou půjčku kryl finančně Pavel KXXXXX. Toto vyjádření je ovšem v rozporu s výpovědí Jiřího BXXXXX z přípravného řízení (č.l. 1272), kde při výpovědi právě ve vztahu k první půjčce, která se dotýkala Miroslava LXXXXX uvedl, že část peněz na danou investici poskytl Pavel KXXXXX, avšak ve výši, kterou si Jiří BXXXXX již nepamatuje. Peníze byly určeny na uvolnění notářské úschovy. Půjčka pak byla zajištěna nemovitostí Miroslava LXXXXX nacházející se v Němčičkách notářským zápisem, potvrzením půjčky a směnkou splatnou k 16.5.2007. Peníze byly předány u notáře JUDr. Šmidrkala, kam se jelo od JUDr. Helbichové, sídlící v M-Paláci v Brně, u níž byla podepsána smlouva o půjčce. Pokud se týká dalších listin, a to konkrétně kupní smlouvy a smlouvy o budoucí kupní smlouvě, pak on sám neměl v úmyslu žádnou nemovitost kupovat a tato smlouva byla sepsána pouze pro případ, že by nedošlo k plnění smlouvy o půjčce či uhrazení směnky. Peníze předával Jiří BXXXXX obžalovanému TXXXXX u notáře JUDr. Šmidrkala, a to 2 mil. Kč v hotovosti, které byly uloženy v igelitové tašce. Splatnost byla stanovena na 10-14 dní. Jelikož se peníze v této lhůtě nevrátily, snažil se uspokojit na zástavním právu k nemovitosti, ovšem vzhledem k nedostatečně kvalitní smlouvě krajský soud tuto zrušil. Svědek Jiří BXXXXX dále uvedl, že u druhé půjčky bylo opět jejím účelem uvolnění

notářské úložky, později se dozvěděl, že toto souviselo s nějakou stavební činností na území bývalé Jugoslávie. Druhá půjčka pak byla splatná ve lhůtě 1-2 týdnů. Peníze byly opět předávány v hotovosti Jiřímu TXXXXX. Pokud se týká zhodnocení, tak u první půjčky mu bylo přislíbeno ve výši 10%, u druhé půjčky se pak jednalo již o „desítky procent“. Když se peníze nevracely, scházel se na různých setkáních s dalšími věřiteli, jako byli SXXXXX, HXXXXX, ŠXXXXX a pochopitelně KXXXXX. Na počátku všeho svědek nevěděl, do čeho investuje, byl obeznámen jen velmi obecně s tím, že se jedná o notářskou úložku, která měla být vyplacena pravděpodobně Karlu ŠXXXXXmu. Při dalších schůzkách, které probíhaly, byl nejvíce aktivní Ugo DXXXXX. Ten také později mluvil o osobách, jímž byly peníze určeny, a to jako o Romech a v souvislosti s tím padlo jméno RXXXXX. Ke Karlu ŠXXXXX pak dále doplnil, že se jednalo o osobu, která komunikovala s notářkou.

V rámci celé výpovědi Jiřího BXXXXX soud registruje několik zřejmých nesrovnalostí a rozporů. Tyto začínají již u samotného vztahu a seznámení se Jiřího BXXXXX s Jiřím TXXXXX. Na jednom místě své výpovědi u hlavního líčení dne 31.7.2012 uvedl, že s Jiřím TXXXXX se seznámil jen díky Kamilu SXXXXX. Později však jmenovaný uvedl, že s TXXXXX, stejně jako se SXXXXX jej seznámil Pavel KXXXXX. I když soud připustí, že se může jednat pouze o nesprávné vyjádření se svědka a pomine také určitý rozpor mezi jeho výpovědí o splatnosti první půjčky, kterou udává ve lhůtě 10-14 dní, zatímco Kamil SXXXXX ve své výpovědi hovořil o lhůtě sedmi dnů, což může být opět dáno delším časovým odstupem mezi výpovědi obou jmenovaných a okamžikem půjčky, zůstávají ve výpovědi Jiřího BXXXXX dvě skutečnosti, které nebyl schopný soudu vysvětlit. V první řadě se jedná vůbec o počet půjček, které uskutečnil ve vztahu k Jiřímu TXXXXX. Jiří BXXXXX uvádí nejprve půjčku ve výši 2 mil. Kč, která byla zajištěna m.j. zástavou nemovitosti Miroslava LXXXXX, nacházející se v k.ú. Němčičky. V tomto ohledu se tedy jedná nepochybně o půjčku ze dne 27.4.2007 ve výši 2 mil. Kč tak, jak o ní hovoří bod 3) obžaloby. Dále pak Jiří BXXXXX zmiňuje další půjčku ve výši 2 mil. Kč, kterou učinil opět z důvodu potřeby uvolnění notářské úschovy. Mělo by se tak jednat o další částku 2 mil. Kč ze dne 23.5.2007, která je rozvedena pod bodem 4) obžaloby. Mimo to však Jiří BXXXXX též uvádí své zapojení do postupování pohledávky ve výši 2,8 mil. Kč, která byla za dlužníkem Martinou HXXXXX a k níž se dostal postoupením od Petra HXXXXX a následně jej postoupil na Igora SXXXXX. Sám svědek nemá zřejmě jasno v počtu půjček a škodě, která mu jejich nevrácením vznikla. Opět u hlavního líčení k dotazu na výši škody, která mu byla celkově způsobena jednáním obžalovaných uvedl, že tato vznikla ve výši 4,8 mil. Kč. V přípravném řízení však hovořil o částce 4 mil. Kč a když mu tato skutečnost byla předestřena, korigoval výslednou sumu právě na zmíněných 4 mil. Kč. Dle vlastního vyjádření za postoupení pohledávky od Petra HXXXXX si nejprve nebyl schopný vzpomenout, jakou sumu zaplatil a komu, posléze když mu opět byl připomenut výsledek u policejního orgánu, potvrdil, že se jednalo o dva miliony korun. Jiří BXXXXX však nebyl schopen se rovněž vyjádřit k tomu, odkud pocházely finance, které Jiřímu TXXXXX poskytoval. Jak již bylo uvedeno, na opakovaný dotaz obhájce JUDr. Vlka sdělil, že nebude odpovídat, z jakých zdrojů byla půjčka poskytnuta a teprve po připomenutí povinnosti vypovídat pravdu, nejsou-li k tomu dány zákonné překážky uvedl, že peníze měl ve strožoku. K doplňující otázce obhájkyne JUDr. Sekaninové, jaký byl pramen takovýchto peněz, uvedl doslovně „např. byly půjčené, a to např. od pana KXXXXX“. Dále pak uvedl, že od Pavla KXXXXX měl půjčeno minimálně 2 mil. Kč a dále pak měl spoustu svých soukromých peněz, které získal od rodičů, avšak nikdo z rodinných příslušníků mu již není schopen potvrdit, že s těmito penězi disponoval. Dále pak soud připomíná jeho neschopnost přesně určit, z jakých zdrojů se skládala ta či ona půjčka, neboť v některých částech své výpovědi tvrdil, že první, tedy určená Miroslavu LXXXXX, pocházela výhradně z jeho financí, aby

následně uvedl, že se i na této půjčce částečně podílel Pavel KXXXXXX. Ten pak také půjčil Jiřímu TXXXXXX částku 80 tis. EUR. Další nejasnost soud spatřuje ve vztahu k postupování pohledávky za Martinou HXXXXXX, kdy tuto získal od Petra HXXXXXX údajně za úplatu 2 mil. Kč, kdy si však již není schopen vzpomenout, komu tyto peníze uhradil a následně bez jakéhokoliv zajištění a jakéhokoliv faktického předání peněz pohledávku postupuje na Igora SXXXXXX. Pro výše uvedené tedy tento soud hodnotí výpověď Jiřího BXXXXXX jako značně zmatečnou a nelogickou, máji-li ji učinit někdo, kdo disponuje vyšším než základním vzděláním a každodenně se pohybuje v obchodní sféře.

Na výpověď Jiřího BXXXXXX navazuje další svědek, a to Pavel KXXXXXX (č.l.2464-2472). Ten potvrdil krátkodobou půjčku částky 80 tis. EUR Jiřímu TXXXXXX s příslibem 10% zhodnocení, jež však nikdy nedostal zpět. Pavel KXXXXXX se měl rovněž podílet na půjčce Jiřího BXXXXXX vůči Jiřímu TXXXXXX, a to ve výši 300 tis. Kč, a to z toho důvodu, že se jednalo o určitou úhradu dluhu Jiřímu BXXXXXX. Účelem poskytování těchto peněz byl projekt na výstavbu mostů na území bývalé Jugoslávie. S Jiřím TXXXXXX, kterému předával peníze, jej seznámil Kamil SXXXXXX. Na schůzku si pak Pavel KXXXXXX přizval svého kamaráda Jiřího BXXXXXX. K předání peněz došlo v Brně v M-Paláci za přítomnosti SXXXXXX a TXXXXXX. Později se seznámil také s Ugo DXXXXXXem, kterého mu představil TXXXXXX v kavárně v M-Paláci a jež jim později vysvětlil, že se jedná právě o stavbu mostů v bývalé Jugoslávii. Svědek si však žádné takovéto skutečnosti ani investice v zahraničí neověřoval.

Také svědek Pavel KXXXXXX se v průběhu své výpovědi odlišoval ve svých tvrzeních učiněných v přípravném řízení a následně v řízení před soudem. Zatímco u policejního orgánu uvedl, že splatnost jím poskytnutých financí byla maximálně 14 dní, u hlavního líčení již tvrdil lhůtu dva měsíce. Stejně tak v přípravném řízení uvedl, že Kamil SXXXXXX požadoval po něm další zapůjčení peněz, což však u hlavního líčení zcela vyvrátil, resp. opravil se až po předestření své původní výpovědi. K formě půjčky pak sdělil, že Jiří TXXXXXX požadoval po Pavlu KXXXXXX částku 2 mil. Kč a jelikož tento disponoval 80 tis. EUR, nabídl mu zahraniční měnu. U hlavního líčení však Pavel KXXXXXX uvedl, že peníze na půjčku si sám vypůjčil od Romana NXXXXXX, svého známého. Soud v souvislosti s tím pouze doplňuje, že k 25.5.2007 byl kurz 1 EUR dle sdělení ČNB 28,30 Kč, a tedy částka 80 tis. EUR představovala v dané době v přepočtu 2.240.000,- Kč. Naskytá se proto otázka, proč někdo, kdo žádá o půjčku na specifikovaný účel, a proto v konkrétní výši, přijímá bez dalšího o více než 10% vyšší plnění. Půjčka pak byla ze strany Jiřího TXXXXXX zajištěna zástavním právem k nemovitosti Martiny HXXXXXX, přičemž jelikož Pavel KXXXXXX dle vlastního vyjádření pozemkům nerozumí, přizval si za tímto účelem Jiřího BXXXXXX a požádal ho, ať si nemovitost vezme do zástavy. Takovýto postup je však pro tento soud zcela nepochopitelný, neboť Pavel KXXXXXX se v pozici věřitele vůči Jiřímu TXXXXXX dostává do značné nejistoty, neboť při nevrácení půjčky nejenže zajišťovací institut není veden v jeho prospěch, ale na třetí osobu, ale činí tak i při vědomí, že sám si tyto peníze údajně zapůjčil od Romana NXXXXXX a nemusel by tak mít prostředky na jejich navrácení.

V každém případě však právě u osob Pavla KXXXXXX a Jiřího BXXXXXX dospěly procesní strany k výjimečné shodě, a to vzhledem k vyjádření Pavla KXXXXXX, že ze strany Jiřího BXXXXXX došlo k poplétání skutečností, tedy že půjčka Jiřího BXXXXXX ve výši 2 mil. Kč (bod 4 obžaloby) a půjčka ze strany Pavla KXXXXXX ve výši 80 tis. EUR (bod 5 obžaloby) jsou totožným skutkem a částka 2 mil. Kč představuje ekvivalent 80 tis. EUR. Vzhledem k tomu, že dané potvrzuje i Pavel KXXXXXX, jak bude uvedeno níže, soud zprostil obžalované v bodě 4) obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu, neboť nebylo prokázáno, že se

stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni. Zůstává však otázkou, jak je možné, že si Jiří BXXXXX, který shora uvedené potvrzuje, mohl splést vznik škody ve výši 4, resp. 4,8 mil. Kč, když fakticky vypůjčil Jiřímu TXXXXX pouze sumu 2 mil. Kč pod bodem 3) obžaloby.

Došlo-li tedy ke zproštění bodu 4) obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu, ve vztahu ke dvěma zbývajícím bodům, a to půjčce Jiřího BXXXXX ve výši 2 mil. Kč a Pavla KXXXXX ve výši 80 tis. EUR, pak soud uvádí následující. I vůči posledně jmenovaným soud musí konstatovat, že jejich jednání v rámci půjček Jiřímu TXXXXX bylo značně nelogické, kdy s obžalovaným se setkali v těsné návaznosti na vlastní poskytnutí finančních zdrojů. K tomuto seznámení dle výpovědi Jiřího BXXXXX došlo jen tři dny před vlastní půjčkou. Seznámil je s obžalovaným Kamil SXXXXX, který již měl z dřívějších informací o problémech Jiřího TXXXXX s půjčkami a sám, resp. na doporučení svých společníků do investičního projektu nevstoupil. I přes tyto informace, resp. neověření si jakékoliv reálnosti projektu, do nějž jsou peníze investovány, kdy oba svědci potvrdili, že neměli na začátku žádné informace, za jakým účelem peníze vydávají, pouze to, že budou použity na uvolnění notářské úschovy, poskytují vysoké sumy, a to opět v rozporu se zákonem, tedy v hotovosti. Ačkoliv lze namítnout, že u obou došlo k zajištění takovýchto půjček formou zástavního práva k nemovitostem, ať již rodinným domem Miroslava LXXXXX či pozemkem Martiny HXXXXX, i přesto tím, že zcela vědomě a dobrovolně podstoupili riziko ověření si základních informací o možnosti návratnosti půjčky, se vystavili riziku, že budou finanční prostředky muset vymáhat uplatněním zástavního práva a dostanou se do situace, v níž budou – a jak se také potvrdilo, byly – ověřovány okolnosti vzniku zástavního práva a platnost smluvních dokumentů. Soud považuje daný postup opět za základní nedostatek opatrnosti při vstoupení do soukromoprávního vztahu, v němž svědci naprosto ignorovali nepřesvědčivá fakta a okolnosti, jakými byly pouze ústně přislíbená míra zhodnocení v obecně uváděných číslech (desítky procent) nebo fakt, že ačkoliv Jiří TXXXXX požadoval za určitým účelem částku 2 mil. Kč, předávají mu částku, jež v přepočtu požadovanou sumu přesahuje o více než 200 tis. Kč. Jak již bylo uvedeno, Pavel KXXXXX pak zcela nelogicky zástavní právo nevztáhl vůči vlastní osobě, ale ve prospěch Jiřího BXXXXX, jenž do jím investované částky 80 tis. EUR nijak nezasahoval. Jiří BXXXXX pak za postoupení pohledávky Petru HXXXXX má údajně zaplatit 2 mil. Kč a tuto pak přepouští Igoru SXXXXX bez jakéhokoliv ekvivalentního plnění. Nejasností rovněž zůstává, proč Pavel KXXXXX v následné době peníze po Jiřím TXXXXX nikterak nevymáhal. V neposlední řadě pak soud připomíná výpověď Kamila SXXXXX, jenž v návaznosti na osoby BXXXXX a KXXXXX uvedl, že obžalovaní DXXXXX a TXXXXX požadovali částku 100 tis. EUR, kterou jim KXXXXX půjčil oproti zástavě pozemku a která mu pak nebyla vrácena. Objevuje se tak zcela nová informace v rozporu s výpovědí Pavla KXXXXX o výši půjčky. Za dané situace tedy tento soud jednak poukazuje již na existující pochybnosti, zda vůbec v případě Pavla KXXXXX a Jiřího BXXXXX došlo k jakémukoliv poskytnutí peněz, neboť řadu jejich nesrovnalostí si soud nedokáže vysvětlit, ale v každém případě pokud takto učinili, jednali tak s krajní neopatrností, se kterou museli kalkulovat, stejně jako s tím, že pro vymožení svých pohledávek se musí obrátit na jiné orgány než ty, které jsou činné v trestním řízení.

Shrnutí hodnocení zprošťující části rozsudku:

V průběhu řízení před soudem tedy soud provedl dokazování, zejména obsáhlými výpověďmi jak obžalovaných, konkrétně Jiřího TXXXXX a Ugo DXXXXX, tak řady svědků, zejména těch, kteří jsou obžalobou označováni za poškozené jednáním obžalovaných. I přes rozsáhlost tvrzení a jejich spojení s dalšími materiály, zejména listinné povahy, však je tento soud nucen konstatovat značnou přetrvávající nejasnost v chování řady osob zapojených do

projednávané věci. Jakkoliv tento soud má bez důvodných pochybností za prokázané vytvoření fiktivního projektu ze strany obžalovaných, je současně nucen dodat, že také osoby, které se staly cílem vylákání finančních prostředků, značnou měrou svým chováním přispěly ke vzniku vlastní újmy. V rámci dokazování soud shledal časté rozpory nejen ve výpovědi samotných obžalovaných, resp. ony typické nejasnosti ve výpovědích mezi obžalovanými a svědky (poškozenými), ale naopak řadu rozporů zaznamenal také mezi výpověďmi jednotlivých svědků navzájem, byť v drtivé většině obdobných situací, jsou to právě shodné výpovědi poškozených, které vedou k usvědčení pachatelů trestné činnosti. Pouze v případě Martiny HXXXXX, Miroslava LXXXXX a GXXXXX GXXXXX je soud schopen učinit závěr, že jejich výpovědi jsou logicky navazující a věrohodné a v případě poskytování peněz z jejich strany u nich soud zohlednil, jak to ostatně požaduje také Nejvyšší soud ČR ve svém shora uvedeném rozhodnutí, taková kritéria, jakými jsou věk, vzdělání anebo např. vztahy poškozených vůči obžalovaným, kdy byly shledány úzké přátelské či dokonce rodinné poměry. Oproti tomu u ostatních svědků, od nichž měly být peníze vylákány obžalovanými, si soud nemůže nevšimnout, že se jedná o osoby v produktivním věku věnující se každodenně podnikatelské činnosti, a to často ve finanční, stavební, realitní či developerské sféře, tedy oblastech, které se úzce dotýkají onoho fiktivního projektu prezentovaného obžalovanými. I přes takové zkušenosti a fakt, že vzhledem k dispozici s množstvím peněz, které svědci obžalovaným půjčují a lze je proto označit za úspěšné podnikatele, se chovají při půjčování vysokých částek naprosto amatérským způsobem. Ostatně, že názor soudu o nereálnosti či extrémní rizikovosti projektu není ojedinělý svědčí také např. výpověď Františka Brychy anebo přístup obchodních partnerů Kamila SXXXXX, kteří odmítli do investičního podniku právě z těchto důvodů vstoupit.

Jak bylo podrobně u jednotlivých svědků rozvedeno výše, převážná řada z nich se s obžalovanými Jiřím TXXXXX a Ugo DXXXXX, jímž poskytuje peníze, zná velmi krátkou dobu, ve většině případů se seznamují právě a jen za účelem investice peněz. Další obžalované, resp. osoby, které se mají označovat za investory a zástupce stavebních společností, tedy Milana RXXXXX, Ludvíka RXXXXX a Karla ŠXXXXX pak svědci neznají vůbec, anebo se o nich dozvídají později a krátce se s nimi setkávají. Samotné peníze svědků pak pocházejí často z nejistých zdrojů „ze strožoku“, od rodinných příslušníků, kteří jim však dispozici s penězi již nyní neprokážou, vybírají je z vlastního či firemního účtu bez zjevného důvodu či si dokonce peníze sami půjčují, a to za situace, kdy osoby, od nichž takto činí, nežádají žádnou protihodnotu či zúročení. Svědci si pak často sami nepamatují, jakou konkrétní částku vůbec obžalovaným půjčili, kdy takovéto vyjádření soud nemůže akceptovat ani s ohledem na dlouhou dobu, která uplynula od půjčky, neboť daní svědci současně tvrdili, že půjčky v jejich osobním životě byly ojedinělé a soud se domnívá, že za takové situace si každý průměrný člověk dokáže pamatovat, jakou částku druhému půjčil, o to více, jedná-li se o statisícové či dokonce milionové položky. Ostatně také soud poukazuje, že příjmy řady svědků byly často takové, že je s podivem, aby takto liknavě investovali množství finančních prostředků. Tím však výčet nejasností nekončí. Svědci předávají finance výhradně v hotovosti, ačkoliv tak - dokonce v některých případech vědomě - obcházejí zákonné omezení poskytování hotovostních plateb. K předávání peněz pak dochází na místech, která jsou spíše typická pro schůzky osob, které se snaží utajit trestnou činnost, jako jsou obchodní domy, čerpací stanice pohonných hmot či podzemní garáže. Peníze svědci půjčují dokonce opakovaně, za situace, kdy jim předchozí půjčky nebyly vráceny. Činí tak bez jakýchkoliv informací o projektu, z něhož má plynout vysoké zhodnocení. O jeho konkrétní výši často jsou ubezpečováni pouze slovně, bez jakéhokoliv písemného potvrzení. Jediné, a to velmi kusé informace pak mají o tom, že investice slouží k developerskému projektu na území bývalé Jugoslávie, k odblokování zahraničního účtu či uvolnění notářské úschovy. Dané

informace nejsou podloženy žádnými listinnými materiály, a pokud tyto existují, spokojují se svědci pouze s jednou listinou v cizím jazyce, která je jim ukázána přes zatmavená skla motorového vozidla na parkovišti v zahraničí, anebo se zaškrtnutými listy o zajištění údajného transportu peněz bezpečnostní agenturou. Takovéto informace si však svědci žádným způsobem neověřují. Peníze poskytují např. na uvolnění notářské úschovy (BXXXXX, KXXXXX, SXXXXX) i opakovaně, a zcela opomíjí, zda skutečně takovýto notář existuje či zda reálně může vykonávat činnost, která je mu podsouvána. Svědci pak zcela ignorují řadu varovných signálů, které nasvědčují, že informace jim poskytované nejsou pravdivé a jedná se vůči nim pouze o podvodné vylákání peněz. Za takovýto signál soud považuje např. samotnou míru přislíbeného zhodnocení, kdy ve velmi krátké době několika dnů či maximálně týdnů mají být peníze jimi vložené zhodnoceny o 30%, desítky procent, v poměru jedna vložená koruna se rovná jedno obdržené euro, anebo opět několikanásobné zhodnocení, kdy za 1,21 mil. Kč je přislíbena částka 5 mil. Kč (Miroslav MXXXXX). Svědky rovněž nezaráží, že jim obžalovaní odmítají zprostředkovat kontakt s notářkou, odrazují je od její návštěvy, neboť „vše mohou pokazit“, spokojí se se sdělením, že developeři se s nimi nehodlají sejít, žádná z jednání neprobíhá v klasické, k tomu určené firemní kanceláři anebo bankovní instituci za přítomnosti investorů, ale tzv. za zavřenými dveřmi, kam tito nejsou vpuštěni. I když ze strany některých svědků jsou finance poskytovány oproti zajištění v podobě směnky či zástavy nemovitosti, má tento soud za to, že ani poskytnutí tohoto zajišťovacího institutu nezbavuje věřitele povinnosti vyvinout nezbytnou míru opatrnosti, kdy právě ve vztahu ke shora uvedeným nelogičnostem celého procesu a množství varovných signálů se měli svědci zabírat otázkou, zda je daný subjekt poskytující takovéto zajištění, schopen toto splnit, či zda postupované závazky skutečně existují. Svědci si však žádným způsobem neověřují bonitu vystavovatelů či avalů směnek, či skutečnou existenci a podstatu pohledávky, která je postupována, např. jednoduchým dotazem na Martinu HXXXXX, zda tato svůj závazek nezpochybňuje a uznává.

Stejně tak nepředstavuje směnka dostatečný zajišťovací institut, nemá-li její výstavce z čeho poskytnout plnění. Minimální míru opatrnosti tak lze vyvinout alespoň ověřením základních skutečností, jako jsou alespoň obecné informace o majetku a výdělečných schopnostech jak dlužníka, tak jeho ručitele (výstavce a avala směnky). Přitom se nelze spokojit s tvrzením, které není podložena dalšími významnými skutečnostmi, že tyto subjekty budou k uspokojení svého závazku disponovat určitým, byť významným, majetkem do budoucna, má-li být tento nabytý právě díky půjčce, k níž se zajišťovací instrument vztahu.

Soud znovu zdůrazňuje, že ačkoliv v běžných soukromoprávních vztazích by poskytnutí jakéhokoliv obdobného zajišťovacího institutu mohlo být chápáno jako vyvinutí dostatečné snahy věřitele o návratnost své investice v tomto konkrétním případě, kdy na straně každého ze svědků existuje rozsáhlá řada nejasností a tito jsou konfrontováni s již uvedenými extrémními varovnými signály, že s vysokou pravděpodobností se jedná o nestandardní průběh, pak ani takovéto zajišťovací instituty nemohou být vykládány ve vztahu k zajištění elementární opatrnosti účastníka soukromoprávního vztahu. Ostatně i následný postup svědků, kdy tito – ačkoliv se jim nevracejí značné částky – neinicují ve většině případů trestní stíhání, ani mnohdy neuplatňují návratnost peněz občanskoprávní cestou, a to s naprosto nepochopitelným vyjádřením, jako že např. za směnečné řízení by museli platit. V průběhu celého případu pak soud shledává další „náhody“, které ač jsou tvrzeny svědky v pozici poškozených, jsou v jiných případech spíše typické pro obhajobu ze strany pachatelů různorodé trestné činnosti. Soud tak naráží např. na údajné odcizení směnek z vozidla Petra HXXXXX, který je bezdůvodně vozí s sebou, ponechává je nestřežené a po odcizení pak toto ani nenahlásí policejnímu orgánu s odůvodněním, že by se mu tento vysmál. Dále pak

Miroslav MXXXXXX zcela dobrovolně podepisuje potvrzení, že mu byla vrácena suma více než 1 mil. Kč, ačkoliv mu za takového potvrzení je přislíbeno vyplacení pouze 50 tis. Kč. Igor SXXXXXX pak naprosto bezdůvodně, pouze na základě žádosti Jiřího TXXXXXX, tohoto doprovází tzv. na otočku do zahraničí, kdy celou cestu prospí a důvod jeho přítomnosti ve vozidle tak zůstává pro soud nejasný.

Soud uznává, že takovýto případ, v němž se stírá věrohodnost obžalovaných a poškozených, je velmi ojedinělý a ačkoliv se jedná opět pouze o jednu z dále nepodložených hypotéz, nemůže se oprostít od domněnky, že do trestné činnosti obžalovaných byly zapojeny i další osoby, kterými by mohly být např. Kamil SXXXXXX, Petr HXXXXXX či Jiří BXXXXXX a Pavel KXXXXXX, byť tito prvotně stojí na straně poškozených. Vzhledem k tomu, že se jedná o nepodloženou domněnku soudu a tento musí na druhou stranu uznat, že objektivně nevidí důvod, proč by takového množství osob jednotně vytvářelo nepravdivou konstrukci o spáchání trestného činu ze strany obžalovaných, byl tedy nucen akceptovat závěr, že k zapůjčení peněz ze strany peněz obžalovaným došlo. Jejich investování financí však provázela řada nejasností a neopatrností v takovém rozsahu, který je pro účastníka soukromoprávního vztahu zcela neakceptovatelný. Ačkoliv takový riskantní postup by bylo možno vysvětlit spěchem a touhou zhodnotit investice, jakož i obavou, že např. developer začne jednat s jiným potencionálním investorem, nelze takovýto risk akceptovat ve smyslu § 43 občanského zákoníku, podle něhož účastníci jsou povinni dbát, aby při úpravě smluvních vztahů bylo odstraněno vše, co by mohlo vést ke vzniku rozporů. Soud připomíná, že v současné době řada subjektů spoléhá na variabilní řešení svých soukromoprávních vztahů a dobrovolně tak rezignuje na povinnost vynakládání alespoň minimální obezřetnosti, s vědomím, že své nároky bude moci uplatnit nikoliv pouze občanskoprávní, ale také trestněprávní cestou, kdy orgány činné v trestním řízení jsou vnímány jako instituce sloužící k jednoduchému a rychlému vymožení částky, k čemuž postačuje bezplatné trestní oznámení, přičemž o další průběh se takto poškozený již v podstatě nemusí starat. Takovýto stav vnímání trestního řízení tento soud zcela odmítá. Připomíná, že trestní právo slouží k úpravě nejzávažněji porušených vztahů ve společnosti a jeho užití je limitováno až jako poslední prostředek v takových společensky škodlivých případech, kdy nelze očekávat nápravu jinými, méně závažnými prostředky. Takového vnímání trestního práva jako ultima ratio přitom obsahuje již samotný § 12 odst. 2 tr. řádu a soud se s takovýmto pohledem nemůže než ztotožnit. Z těchto důvodů proto dospěl k závěru, že s výjimkou Martiny HXXXXXX, Miroslava LXXXXXX a Georgie GXXXXXX svědci v pozici věřitelů činili ve vztahu k obžalovaným takové kroky spadající pod úpravu soukromoprávních vztahů, jejichž důsledky vzhledem k absenci nezbytné míry opatrnosti takového účastníka musí uplatňovat opět a pouze jen za užití instrumentů soukromoprávních. Soud proto v bodech 6 až 21) výroku tohoto rozsudku zprostil obžalované z důvodu § 226 písm. b) tr. řádu, tedy že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, neboť ačkoliv k tomuto na základě dokazování s vysokou pravděpodobností došlo, musí být tyto vztahy mezi svědky (věřiteli) a obžalovanými (dlužníky) řešeny za použití soukromoprávních norem.

Po provedeném dokazování ve shora uvedeném rozsahu pak soud dospěl k závěru o vině všech obžalovaných v bodech 1), 2) a 3) výroku tohoto rozsudku a ve zbytku o zproštění podané obžaloby. K opakovaným dotazům soudu pak procesní strany nevznesly žádných námitek proti postupu při provádění dokazování, a pokud se týká jeho rozsahu, zde toliko obhajoba navrhla osobní výslech Marko MXXXXXX, jakož i zajištění materiálu k osobě Dragana TXXXXXX. Soud připomíná, že výslech Marko MXXXXXX byl učiněn prostřednictvím dožádání o poskytnutí mezinárodní právní pomoci, která byla iniciována již v rámci přípravného řízení ze strany Krajského státního zastupitelství v Brně. Po podání

obžaloby pak setrval na žádosti o výslech svědka také Krajský soud v Brně, když daný procesní úkon byl proveden dožádaným Okresním soudem ve Valjevu dne 19.7.2012. O datu konání výslechu krajský soud dal pokyn k vyrozumění procesních stran neprodleně po získání informace, a to dne 28.6.2012. Žádné ze stran tak nebylo upřeno právo dostavit se do Republiky Srbsko a účastnit se výslechu u tamního okresního soudu, který tuto možnost připustil a byl informován o možném dostavení se obhájců či státního zástupce. Na tomto místě tedy soud uvádí, že jestliže se jakákoliv z procesních stran rozhodla nevyužít možnosti účastnit se výslechu svědka Marko MXXXXXX, jedná se o její zákonné oprávnění, jakož i na druhé straně zachování zákonného postupu ze strany nalézacího soudu. Nutno konstatovat, že výslech svědka byl proveden zcela v souladu s požadavky jak dožadujícího, tak dožádaného státu, kdy Marko MXXXXXX byl řádně poučen podle právních předpisů rovněž České republiky. Také formulace jednotlivých otázek nikterak nevybočovala ze zákonem stanovených mezí. Jestliže následně – jak obžaloba, tak obhajoba – souhlasili se čtením výpovědi Marko MXXXXXX, soud považuje takto provedený důkaz za zcela použitelný v rámci tohoto trestního řízení. Nalézací soud pak dospěl k názoru, že nepovažuje osobní výslech Marko MXXXXXX za potřebný, kdy jednak rozsah informací, k nimž se měl jmenovaný vyjadřovat, byl pro tento soud dostačující, jakož soud vzal v potaz také fakt o pravděpodobném osobním zapojení Marko MXXXXXX do trestné činnosti kladené za vinu obžalovaným. Je pravdou, že svědek v závěru své výpovědi potvrdil připravenost dostavit se k českému soudu, který však dospěl k názoru, že jeho osobní slyšení není potřeba. Na Marka MXXXXXX pohlíží jako na osobu, která vystupovala v roli tzv. bílého koně s úlohou prezentovat zástupce developerské společnosti na území bývalé Jugoslávie. Sám svědek sice přímo takovéto zapojení nepřipouští, avšak současně je zřejmé z jeho výpovědi, že se nejedná o osobu, která by skutečně vystupovala v rámci jakéhokoliv reálného projektu dotýkajícího se nemovitostí na území Srbska či jiného ze států bývalé Jugoslávie. Jmenovaný uvedl, že k žádosti Dragana TXXXXXX podepsal jeden papír, aniž se však údaje na něm zakládaly na pravdě, anebo že mohl plnit v něm uvedené závazky zajištění nemovitosti. Sám je osobou, která sice ve stavebnictví působí, ovšem nikoliv v takovém rozsahu, který by se dotýkal řádově milionových, resp. desetimilionových položek, tak jak bylo prezentováno podvodné jednání obžalovaných. Nebylo ani v jeho úmyslu obstarávat komukoliv jakékoliv nemovitosti a následně jemu předložené písemné dokumenty, které měly obsahovat jeho podpis označil za padělané. V souvislosti s tím se pak odmítl vyjadřovat podrobněji k osobám, které jsou na území České republiky stíhány, neboť bylo jemu, potažmo jeho rodině vyhrožováno. Je tedy evidentní, že Marko MXXXXXX byl napojen do trestné činnosti ať již v pozici tzv. bílého koně anebo úžeji, kdy o tomto svědčí nejen jím podaná výpověď, ale také telefonické odposlechy, v nichž hovoří s osobou Milana RXXXXXX anebo také potvrzuje písemnou komunikaci s Ugo DXXXXXX. Tyto skutečnosti tedy plně postačují soudu k potvrzení o fiktivnosti celého projektu a protiprávnosti jednání obžalovaných, byť se soud současně domnívá, že se Marko MXXXXXX záměrně staví do role člověka neobeznámeného s pravou podstatou věci, ačkoliv si minimálně musel být vědom, že podepisuje materiály, které nejsou pravdivé. V případě jeho osobního výslechu lze pak mít za to, že by tento nevedl k získání žádných nových informací, popř. by odepřel vypovídat, ať již z důvodu nebezpečí vlastního trestního stíhání anebo - jak sám uvádí - z obavy o bezpečnost svých blízkých.

V tomto směru soud rovněž považuje za nadbytečné zajišťovat další informace i ve vztahu k druhé zahraniční osobě, kterou je Dragan TXXXXXX, kdy jeho existence opět vyplývá z telefonických odposlechů, z nichž je zřejmé a soud toto také výše konstatoval, že se do trestné činnosti zapojily i některé osoby na území států bývalé Jugoslávie, zejména Srbska a Bosny a Hercegoviny. Pro posouzení viny obžalovaných a jejich rolí v rámci trestné činnosti však další okolnosti tohoto rázu nepovažuje soud za významné.

Při právní kvalifikaci jednání obžalovaných se pak soud ztotožnil s názorem obžaloby, že je třeba takového jednání posoudit v intencích § 209 tr. zákoníku, tedy jako trestný čin podvodu. V první řadě soud konstatuje, že k trestné činnosti docházelo v letech 2006 a 2007, tedy v době účinnosti zákona č. 140/1961 Sb. ve znění pozdějších předpisů (trestní zákon), v němž byl trestný čin podvodu specifikován v § 250, jehož nejprísnejší kvalifikovaná skutková podstata v odstavci 4 předpokládala při způsobení škody velkého rozsahu možnost trestní sankce odnětí svobody v rozpětí od 5 do 12 let. Vzhledem k tomu, že v mezidobí došlo od 1.1.2010 přijetím zákona č. 40/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ke změně právní úpravy, podle níž trestný čin podvodu je postižitelný v případě nejprísnejší kvalifikované skutkové podstaty uvedené v odstavci 5 trestem odnětí svobody od 5 do 10 let, soud postupoval v souladu se zákonnými požadavky podle ustanovení, které je pro pachatele nejprízivnější, tedy podle novější právní úpravy. Obžaloba dospěla k názoru, že obžalovaní sebe obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a spáchali čin jako členové organizované skupiny. S takovýmto hodnocením se po provedeném dokazování ztotožnil i nalézací soud, kdy pouze má za to, že je třeba diversifikovat u jednotlivých obžalovaných, zda se trestné činnosti dopouštěli s úmyslem obohatit sebe či jiného. Uvedení v omyl soud spatřuje ze strany obžalovaných ve vytvoření fiktivního projektu vztahujícího se k nemovitostem na území bývalé Jugoslávie. O neexistenci takového projektu, jak už bylo uvedeno, vypovídá zejména absence jakýchkoliv materiálů o reálné existenci projektu, kdy sami obžalovaní nevyvíjeli v tomto směru jakoukoliv činnost za účelem koupě nemovitostí a následné výstavbě dopravní infrastruktury a k tomuto neměli žádné oprávnění. Tyto okolnosti vyplývají zejména z výpisů možných obchodních aktivit, jakož i sdělení naposledy zmiňovaného svědka MXXXXX, jež měl celý projekt řešit na území států bývalé Jugoslávie. Rovněž pak bylo finančních šetřením u bank a jiných peněžních institucí prokázáno, že obžalovaní nedisponovali jakýmikoliv zdroji pro realizaci projektu, zhodnocení financí a jejich následnou návratnost poškozeným. Nebyla potvrzena ani existence jakýchkoliv uložených financí či jejich uvolňování a transport za účasti bezpečnostní agentury či notářky JUDr. Červinkové. Taková osoba, pokud fyzicky či jen jmenovitě v tomto případě vystupovala byla, dle vyjádření skutečné notářky, osobou zcela fiktivní, resp. uvádějící nepravou totožnost.

Je třeba opět zmínit, že tento soud dospěl ke shodnému závěru, jako obžaloba tedy, že došlo k jednání, které je popsán v žalobním návrhu, a to téměř ve stejném rozsahu (s výjimkou bodů 4 a 5 výroku rozsudku). Soud se tedy ztotožňuje s názorem, že ze strany obžalovaných došlo k protiprávnímu jednání, které je však z trestněprávního hlediska schopné naplnit skutkovou podstatu tr.činu pouze v bodech 1) – 3) rozsudku a ve zbývajících bodech je k jeho nápravě třeba použít soukromoprávní nástroje.

Do protiprávní činnosti jako celku a tedy i do aktivit, v nichž soud spatřuje podvodné jednání, přitom byli zapojeni všichni obžalovaní. Milan RXXXXX, Ludvík RXXXXX a Karel ŠXXXXX, jak vypověděli svědci, ale též i spoluobžalovaní Jiří TXXXXX a Ugo DXXXXX, a jak ostatně vyplývá též z telefonických hovorů, byli cílovými osobami, jimž byly předávány peníze představující investice do projektu od nejrůznějších osob, ať už jsou tyto v rámci rozsudku označeny za poškozené v bodech 1-3), anebo ty, v jejichž bodech dospěl soud ke zprošťujícímu výroku. Celá trestná činnost představovala rozsáhlý soubor aktivit, který spočíval ve vylákávání financí sjednocených pod legendou developerského projektu v zahraničí. Fakt, že se jedná o pokračující trestnou činnost tvořenou vícero útoky má soud za daný také u situací, v nichž poškození nebyli přímo konfrontováni s existencí developerského projektu, ale peníze od nich byly vylákávány pod jinou legendou, a to

výstavby cyklistických ubytoven (bod 1) či použití na dostavbu rodinného domu a částečného zhodnocení (bod 2). Ve výsledku však je zřejmé, že také tyto body jsou provázány se zbývajícími útoky, a to jednak pro osoby obžalovaných, kteří fakticky peníze vylákávali od poškozených (Jiří TXXXXX), které následně po převzetí zajišťovali transfer takovýchto peněz (Ugo DXXXXX), až k obžalovaným stojícím v pozadí (Milan a Ludvík RXXXXX, Karel ŠXXXXX). Stejně tak jsou tyto body provázány osobami svědků, kteří se podíleli také na pozdějších investicích (Petr HXXXXX a Jiří BXXXXX), kdy veškeré takovéto finance pak následně představovaly investici do developerského projektu, tedy do neexistující aktivity, která měla zastříti použití peněz v rozporu s jejich poskytnutím. Také body 1-3) výroku tohoto rozsudku jsou spojeny s osobami obžalovaných jednajícími s jednotným podvodným záměrem vycházejícím z fiktivní legendy o zhodnocení peněz. Milan RXXXXX, Ludvík RXXXXX a Karel ŠXXXXX v celé struktuře představovali jednatele společnosti, která měla na starost developerský projekt, Karel ŠXXXXX pak jednatele stavební společnosti, který měl fakticky realizovat činnost na území bývalé Jugoslávie a Jiří TXXXXX a Ugo DXXXXX významné investory a zprostředkovatele, kteří tipovali a zajišťovali na základě nepravdivých informací subjekty ochotné poskytnout finance. Vzhledem již k avizované fiktivnosti celého projektu soud nemůže mít žádných pochyb o podvodném úmyslu ze strany Milana a Ludvíka RXXXXX a Karla ŠXXXXX, jestliže tito – jak bylo potvrzeno výslechy svědků i spoluobžalovaných – vystupovali jako zástupci developerské či stavební společnosti, resp. při přímé konfrontaci a dotazech toto nikterak výslovně nevyklučovali, ale naopak ujišťovaly zbylé osoby, že vše proběhne v pořádku a peníze budou vráceny, ačkoliv žádné takové pozice nezastávali a aktivity nevykonávali. V případě Jiřího TXXXXX a Ugo DXXXXX se soud neztotožnil s jejich obhajobou, že by se jednalo o poškozené subjekty, stejně jako je tomu u jiných osob vystupujících pod jednotlivými body obžaloby, ale jedná se o do trestné činnosti zainteresované jedince, kteří vzhledem ke svému dlouhodobému zapojení do celého projektu a svému chování nemohli nevědět o protiprávnosti celého děje a na tomto se naopak aktivně podíleli. Oba obžalovaní byli do projektu zapojeni dlouhodobě a oslovovali větší množství osob, přičemž také svými aktivitami vytvářeli a udržovali protiprávní stav, kdy takovéto investory utvrzovali o reálnosti projektu a existenci množství peněz do něj vložených (informace o množství peněz v notářské úschově v řádech několika kufrů nebo o údajném vlastním podílu na investici ve výši několika desítek či dokonce sta milionů korun – Ugo DXXXXX) anebo aktivně využívali důvěřivosti svých známých a tyto uváděli v omyl tvrzením o zajišťování prodeje pozemku (Martina HXXXXX) či pouhého zřízení zástavního práva za účelem poskytnutí úvěru na opravu nemovitosti (Miroslav LXXXXX), jako tomu bylo v případě Jiřího TXXXXX. Kromě takovýchto vazeb na cizí nemovitosti pak rovněž poskytovali ručení v podobě smének, ačkoliv museli být obeznámeni s nemožností jejich úhrady, kdy sami na druhé straně tvrdí vlastní nemajetnost, popř. ke své finanční situaci uvádí rozporné údaje. Obžalovaní se podíleli – stejně jako Milan a Ludvík RXXXXX a Karel ŠXXXXX – na schůzkách s investory, kde docházelo k jejich ujišťování o řádnosti projektu, přebírali peníze, manipulovali s nepravdivými dokumenty (např. o transportu peněz bezpečnostní agenturou) anebo zajišťovali služby fiktivní notářky vystupující pod jménem JUDr. Červinková, kdy tato výslovně u hlavního líčení uvedla, že se na žádné takovéto činnosti nikdy nepodílela.

Soud se též ztotožnil, že jednání všech obžalovaných vykazuje znaky organizované skupiny, kterou představuje sdružení více osob, v jehož rámci dochází k dělbě úkolů mezi jednotlivé členy a jeho činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu, čímž jsou umocněny jeho škodlivé dopady pro společnost. Dle stávajícího pojetí pak takováto skupina nemusí mít trvalejší charakter a její činnost se může omezovat byť jen na ojedinělý jednorázový trestný

čin, stejně jako nevyžaduje výslovné přijetí za člena skupiny či výslovně přistoupení k ní, ale postačí pachatelovo včlenění se a aktivní podíl na aktivitě (Šámal P., trestní zákoník, C.H. Beck 2012 II. vydání, str. 1605).

Jak již bylo poukázáno výše, obžalovaní se protiprávního jednání dopouštěli právě při rozdělení jednotlivých úkolů v podobě sehrání rolí jednak osob zastupujících developerskou společnost, stavební společnost, anebo investory, kteří již vložili do projektu své vlastní peníze v nemalé výši, což mělo vzbuzovat vyšší důvěru v návratnost peněz. Své jednání plánovali a navzájem koordinovali, když sjednávali schůzky s osobami, těmto poskytovali informace či dokonce předestírali existenci notářky JUDr. Červinkové, zajišťovali zástavy nemovitostí či vystavování směnek. Veškeré takové jednání pak bylo na základě jediného fiktivního projektu vedeno se společným úmyslem vylákání peněz a obohacení se. Na základě dokazování pak soud dospěl k názoru, že drtivá většina peněz šla k rukám obžalovaných Milana RXXXXX, Ludvíka RXXXXX a Karla ŠXXXXX, přičemž obžalovaní Ugo DXXXXX a Jiří TXXXXX sice s vysokou pravděpodobností z jednání také profitovali, ale především svým protiprávním jednáním obohacovali jiného, tedy shora uvedené tři spoluobžalované. Jejich jednáním pak byla způsobena škoda v bodech 1-3) v celkové výši 5.916.000,- Kč, tedy škoda velkého rozsahu v intencích § 138 odst. 1 tr. zákoníku, jejíž spodní hranice je tvořena částkou 5 mil. Kč.

Obžalovaní se pak svého jednání dopouštěli v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť především obžalovaní Milan RXXXXX, Ludvík RXXXXX a Karel ŠXXXXX zcela jednoznačně věděli, že nejsou v pozicích jakýchkoliv zástupců společností zabývajících se stavební či developerskou činností, takovouto nemají ani zájem vyvíjet a pakliže jim byly za daným účelem poskytnuty finanční prostředky, museli taktéž vzhledem ke své finanční situaci vědět, že peníze nezhodnotí a ani nevrátí věřitelům. U obžalovaných Ugo DXXXXX a Jiřího TXXXXX se zabýval soud otázkou, zda je u jmenovaných dána forma zavinění ve formě úmyslu přímého či eventuálního, tedy zda věděli, že svým jednáním mohou porušit zákonem chráněný zájem a tento porušit chtěli, anebo s takovýmto následkem byli alespoň srozuměni. Vzhledem k výpovědím jmenovaných, kteří se staví do role investorů, kteří rovněž byli uvedeni v omyl obžalovanými Milanem a Ludvíkem RXXXXX a Karlem ŠXXXXX, by bylo možno uvažovat o eventuálním úmyslu pachatelů, neboť minimálně museli být pro dlouhodobost svého zapojení do trestné činnosti a obeznámenost s osobami obou RXXXXX a Karla ŠXXXXX srozuměni s tím, že žádné peníze nemohou být věřitelům navraceny. Přesto jejich vlastní způsob zapojení do trestné činnosti, kdy opakovaně bez jakýchkoliv důvodů ubezpečovali věřitele o návratnosti financí, Ugo DXXXXX pak pro svou dlouholetou známost s obžalovanými Milanem a Ludvíkem RXXXXX evidentně věděl, čím se tito živí, resp. že nevyvíjejí žádnou činnost v tom směru, jak tvrdí, a Jiří TXXXXX pak sám aktivně vyvíjel protiprávní chování uváděním nepravdivých informací Miroslavu LXXXXX, GXXXXX GXXXXX a Martině HXXXXX. Stejně tak Ugo DXXXXX vědomě nepravdivě informoval jiné o existenci vysoké notářské či bankovní úložky. Soud tedy dospěl k závěru, že u Ugo DXXXXX a Jiřího TXXXXX je subjektivní stránka podřaditelná pod ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, tedy pod formu úmyslu přímého, neboť zcela vědomě sdělovali poškozeným nepravdivé informace s jediným účelem, a to získat od nich majetkové plnění.

Soud tedy souhrnně konstatuje, že nemá žádných důvodných pochybností o vině všech obžalovaných v bodech 1-3) zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, tedy že sebe (Milan a Ludvík RXXXXX, Karel ŠXXXXX) a jiného (Ugo DXXXXX a Jiří TXXXXX) obohatili tím, že uvedli někoho v omyl (Martinu

HXXXXX, Miroslava LXXXXX a GXXXXX GXXXXX), a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu (v celkové výši 5.916.000,- Kč) a čin spáchali jako členové organizované skupiny (tedy jako sdružení více osob, v němž došlo mezi jednotlivými pachateli k dělbě úkolů, plánování a koordinování trestné činnosti). V případě zbývajících bodů pak soud ve svém rozhodnutí zprostil obžalované obžaloby, byť opakovaně uvádí, že na celé jednání obsažené v žalobním návrhu je potřeba pohlížet jako na celek, kdy nemá za prokázané, že by existovaly takové pochybnosti, které by mohly vést k přesvědčení, že k realizaci půjček (investic) vůbec nedošlo a konstatuje tak, že další osoby uvedené jakožto poškození v obžalobě státního zástupce (s výjimkou bodu 4-5 výroku tohoto rozsudku) zapůjčili své finanční prostředky obžalovaným za účelem projektu, který je fiktivní, ovšem jak již soud uvedl, mezi obžalovanými a takovými osobami vznikl soukromoprávní vztah, v jehož rámci jednotliví investoři nevyvinuli natolik základní míru opatrnosti vyžadovanou pro takovéto jednání a pokud došlo k finanční újmě, je třeba, aby své nároky uplatnili v občanskoprávním řízení.

Soud rovněž považuje za nezbytné vyjádřit se k námitce obhajoby, kterou prezentovala již současně s podáním žalobního návrhu, a to že jednotliví obžalovaní, resp. obhajoba jako celek neměli dostatečný časový prostor k prostudování spisu před ukončením přípravného řízení a podáním obžaloby. Trestní spis před podáním žalobního návrhu ke Krajskému soudu v Brně čítal 2261 listů. Jak rovněž vyplývá ze spisového materiálu, všichni obžalovaní a jejich obhájci měli prostor studovat spisový materiál v několika dnech, což rovněž využili, a to Milan RXXXXX celkem v šesti dnech, kdy celkem jeho obhajoba strávila studováním spisu více než 20 hodin, u Ludvíka RXXXXX se jednalo celkem o sedm dní a dobu 25,5 hodin, a v případě Karla ŠXXXXX pět dnů rovněž v celkovém rozsahu více než 20 hodin. U obžalovaných Ugo DXXXXX a Jiřího TXXXXX pak studium spisu nepřesáhlo jeden den, u prvně jmenovaného v délce 5 hodin a u Jiřího TXXXXX 2,5 hodiny. U obou obžalovaných je však dáno potvrzení k prostudování celého spisu, v návaznosti na což ani v průběhu hlavního líčení nežádali o další možnost jeho studia. Nutno také doplnit, že neprodleně po obdržení spisu Krajský soud v Brně vyrozuměl všechny obžalované i jejich obhájce o možnosti kdykoliv žádat jeho další prostudování, o což mohli nalézací soud požádat a ostatně tak obhájci také činili. Vzhledem k délce soudního stádia řízení pak má soud za to, že nejenom on, ale také jednotlivé procesní strany měly dostatek časového prostoru seznámit se se všemi materiály, a to ať již samostatně, anebo přímo u hlavního líčení, v rámci prováděného dokazování. Soud tak má za to, že jelikož žádná z procesních stran nevznesla v závěru hlavního líčení žádné námitek proti způsobu provedení dokazování a ostatně ani netrvala na původní vznesené námitce o nedostatku prostoru k seznámení se se spisovým materiálem, není v tomto ohledu možné spatřovat jakékoliv porušení zákonnosti tohoto trestního řízení.

Při rozhodování o druhu sankce a její výměře soud přihlédl ke všem skutečnostem uvedeným v § 38 a § 39 tr. zákoníku. S výjimkou Jiřího TXXXXX, který až doposud vedl řádný život, byli všichni zbývajcí obžalovaní v minulosti soudně trestáni, a to převážně pro majetkovou trestnou činnost, nicméně vzhledem k době jejího spáchání a odsouzení již pro zákonné podmínky je možné tuto skutečnost jako přitěžující vnímat pouze u dvou obžalovaných, a to Milana RXXXXX a Ugo DXXXXX. V případě prvně jmenovaného se jedná o osobu, která byla odsouzena rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 27.6.2007 sp.zn. 91T 87/2004 pro trestný čin pojištění podvodu dle § 250a odst. 1,3 tr. zákona, a to k trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let. Současně je proti Milanu RXXXXX vedeno další tr.řízení u Okresního soudu ve Znojmě pro tr.čin podvodu podle § 250 odst.1, odst.3 písm.b) tr.zákona, kdy hlavní

líčení bylo v září 2012 odročeno na neurčito. Pro obdobnou trestnou činnost byl odsouzen rovněž Ugo DXXXXX, a to rozhodnutím Okresního soudu v Pardubicích ze dne 21.12.2006 sp.zn. 2T 78/2005 (č.l.2790a-2790h), a to konkrétně pro trestný čin úvěrového podvodu dle § 250b odst. 1, 4 tr. zákona, a také jemu byl uložený trest odnětí svobody v trvání 3 let, který nebyl spojen s přímým výkonem, ale byl odložen na zkušební dobu v trvání pěti let za současného stanovení dohledu nad odsouzeným. Proti Karlu ŠXXXXX je pak v současné době vedeno tr.řízení u Městského soudu v Praze pod sp.zn.49 T 8/2006 pro tr.čin úvěrového podvodu podle § 250b odst.1, 4 písm.a), odst.5 tr.zákona, které však doposud nebylo pravomocně skončeno (č.l.2781-2789). Okresním soudem ve Svitavách bylo pravomocným usnesením ze dne 3.8.2012 pod sp.zn.1 T 11/2012 zastaveno tr.stíhání Karla ŠXXXXX pro přečiny podvodu podle § 209 odst.1, 3 tr.zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst.1 písm.a) tr.řádu, a to z důvodu neúčelnosti pro současně probíhající tr.řízení proti jmenovanému u Městského soudu v Praze a u Krajského soudu v Brně.

Vzhledem k právní kvalifikaci byli v intencích § 209 odst. 5 tr. zákoníku všichni obžalovaní ohroženi trestem odnětí svobody od 5 do 10 let. Soud zohlednil tedy veškeré přitěžující i polehčující okolnosti, kterými jsou v případě Milana RXXXXX a Ugo DXXXXX dřívější odsouzení, a naopak vzal v potaz rovněž vedení řádného života, byť alespoň ve formální rovině, u zbývajících obžalovaných. Bylo přihlédnuto k zapojení všech obžalovaných do tr.činnosti, kdy za hlavní iniciátory lze označit Milana a Ludvíka RXXXXX, jakož i Karla ŠXXXXX, kteří ve struktuře skupiny představovali osoby vystupující jako hlavní zástupci developeského a stavebního projektu a inkasovali jako poslední článek řetězce peníze. Nutno současně konstatovat, že i mezi těmito třemi obžalovanými měl pak přední místo obžalovaný Milan RXXXXX. Soud zohlednil také výši škody, která byla jednáním obžalovaných způsobena a která jen nepatrně přesahuje spodní hranici škody velkého rozsahu. U obžalovaných Jiřího TXXXXX a Ugo DXXXXX lze – byť ve velmi omezeném rozsahu – hovořit také o určité míře doznání se k trestné činnosti (být sami popírají, že by se dopouštěli vědomě trestné činnosti), avšak jimi uváděné skutečnosti, kdy doznávají přebírání finančních prostředků lze vnímat v tom směru, že vykazují alespoň minimální stupeň ochoty spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení. Soud však důrazně připomíná, že fakt, kdy zbývajících obžalovaných Milan RXXXXX, Ludvík RXXXXX a Karel ŠXXXXX využili svého zákonného oprávnění a nevypovídali v žádném případě nepředstavuje žádnou přitěžující okolnost, avšak současně také jejich postoj nebylo možné vnímat jako okolnost polehčující. S ohledem rovněž na časový odstup od spáchání trestné činnosti pak soud ve výsledku u všech obžalovaných ukládal trest v dolní polovině zákonné trestní sazby, a to tak, že u Milana RXXXXX, u jehož osoby se ztotožňuje s tvrzením obžaloby, že se jednalo o hlavní postavu celé organizované skupiny, a to jednak pro jeho samotné zařazení a prezentování vůči investorům jakožto zástupce developerské společnosti, ale taktéž jako člověka, který byl převážně oslovován spoluobžalovanými (Ugo DXXXXX) a byla s ním vedena komunikace stran financí, které mu byly – stejně jako Ludvíku RXXXXX a Karlu ŠXXXXX – předávány, ve výši šesti a půl let. U zbývajících obžalovaných pak soud odstupňoval tresty s ohledem na již uvedené přitěžující či polehčující okolnosti, kdy u Karla ŠXXXXX stanovil trest v trvání šesti let, u Ugo DXXXXX v trvání pěti a půl let a u Ludvíka RXXXXX a Jiřího TXXXXX v trvání pěti let, kdy všechny jmenované zařadil pro výkon této sankce do věznice s ostrahou.

Soud současně ukládal u všech obžalovaných také peněžitý trest, a to v celkové výměře u Milana RXXXXX a Ludvíka RXXXXX ve výši 800 tis. Kč se současným stanovením náhradního trestu odnětí svobody pro případ nevykonání peněžitého trestu v trvání 36 měsíců, a u obžalovaných Karla ŠXXXXX, Ugo DXXXXX a Jiřího TXXXXX ve

výměře 400 tis. Kč, kdy pro případ neuhrazení této sankce pak stanovil náhradní trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců. K důvodnosti uložení peněžitého trestu soud vedla skutečnost, že se obžalovaní svým jednáním dopouštěli majetkové trestné činnosti a získávali tak touto obohacení, protože jsou splněny podmínky uvedené v § 67 odst. 1 tr. zákoníku. Ačkoliv se všichni obžalovaní prezentovali jako osoby nemajetné, bez jakéhokoliv pracovního zařazení a významnějšího nemovitého či movitého majetku, soud považuje takovéto tvrzení za účelové, resp. vyvolané aktivitou samotných obžalovaných, kteří se, ať již sami prezentovali, anebo byli popisováni jako osoby disponující značnými částkami. U takto majetkově zaměřené trestné činnosti pak je typickým znakem, že se pachatelé vědomě zbavují jakéhokoliv majetku, který převádějí na rodinné příslušníky, zejména děti anebo rozvedeného manžela, aby znemožnili uspokojení práv poškozených. Je tomu tak v případě všech obžalovaných, kteří žijí v okruhu svých příbuzných, na něž svůj majetek převedli. Soud proto nehodlá akceptovat podle něj účelový postup obžalovaných, kdy z výpovědí řady svědků bylo potvrzeno, že tito jezdili v luxusních autech (Milan a Ludvík RXXXXX, jakož i Karel ŠXXXXX), disponovali vlastními nemovitostmi (všichni obžalovaní), prezentují se jako podnikatelsky úspěšné, či jinak finančně zajištěné osoby (Ugo DXXXXX a Jiří TXXXXX – majetek v řádek desítek milionů, vlastnictví restaurace, panelárny, dřevařské společnosti, cenných starožitností), styky s vlivnými lidmi (Jiří TXXXXX). Náhle však – údajně v důsledku neúspěšné investice do developerského projektu, nebo i bez takového tvrzení, přicházejí obžalovaní o vše, resp. majetkem disponují pouze jejich rodiny (manželky, děti). Mimo to se ostatně – s výjimkou Jiřího TXXXXX – nacházejí obžalovaní stále v produktivním věku. Pro danou účelovost tvrzení a schopnosti výdělku do budoucna má soud za to, že uloženou peněžitou sankci mohou uhradit.

V neposlední řadě se tento soud též ztotožnil s názorem obžaloby na uložení trestu propadnutí náhradní hodnoty ve smyslu § 71 odst. 1 tr. zákoníku, kdy v průběhu trestního řízení byly u Ludvíka RXXXXX a Ugo DXXXXX v rámci prohlídek jejich bydliště zajištěny finanční prostředky specifikované ve výrokové části tohoto rozhodnutí. Zákonným předpokladem uložení trestu propadnutí náhradní hodnoty je fakt, že pachatel věc nebo jinou majetkovou hodnotu, kterou soud mohl prohlásit za propadlou podle § 70 odst. 1 a 2 tr. zákoníku, před uložením trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty zničí, poškodí nebo jinak znehodnotí, zcizí, učiní neupotřebitelnou, odstraní nebo zužitkuje, zejména spotřebuje, nebo jinak její propadnutí zmaří. Je zřejmé, že tr. činnost obžalovaných byla motivována ziskem majetkového prospěchu, snahou pachatelů obohatit se. Jak již bylo uvedeno, orgánům činným v tr. řízení se nepodařilo, ať již v přípravném, či soudním stadiu řízení podrobněji objasnit, jakým způsobem bylo naloženo se ziskem pocházejícím z tr. činnosti. Zůstává tedy otázkou, zda finance byly spotřebovány na osobní potřeby obžalovaných anebo jsou stále deponovány na neznámém místě. Nicméně takovýto prospěch, který obžalovaní svých protiprávním jednáním získali by zcela nepochybně byl způsobilý k uložení trestu propadnutí věci dle § 70 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. S ohledem na tuto skutečnost, jakož i na výsledky činnosti policejního orgánu, kterému se v bydlišti obžalovaných Ugo DXXXXX a Ludvíka RXXXXX podařilo zajistit věci, které představují ekvivalent tr. činností nabytých věcí, se soud ztotožnil s návrhem obžaloby, aby tyto věci byly dotčeny uložením sankce propadnutí náhradní hodnoty.

Konečně pak soud konstatuje, že k trestnímu řízení se se svými nároky na náhradu škody připojily všechny osoby označené jako poškození v bodech 1)-21) obžaloby. V případě Miroslava LXXXXX tak jmenovaný učinil pouze vůči Jiřímu TXXXXX v částce 1.116.000,- Kč. Jak bylo rozvedeno v části o vině obžalovaných, soud má za prokázaný vznik škody v takovéto výši a její příčinnou souvislost s protiprávním jednáním obžalovaných. Vzhledem

k tomu, že poškozený svůj nárok vztáhl toliko proti Jiřímu TXXXXX, soud mohl v rámci adhezního řízení o náhradě škody zavázat pouze tohoto. V případě Martiny HXXXXX a GXXXXX GXXXXX sice soud nezpochybňuje, že trestná činnost obžalovaných byla vedena v úmyslu vylákat z poškozených částku 2,8 mil. Kč (Martina HXXXXX) a 2 mil. Kč (GXXXXX GXXXXX), k čemuž také došlo, přičemž je nejen prokázán vznik takovéto majetkové újmy, ale současně též příčinná souvislost s jednáním obžalovaných, nicméně v průběhu dokazování bylo rovněž zjištěno, že Martina HXXXXX následně pozemek, jehož se trestná činnost obžalovaných dotýkala, prodala společnosti Moravská stavební a část financí se tak dostala zpět do její dispozice, byť současně poškozená též poukázala na to, že pozemek, který zatížila v důsledku protiprávního jednání obžalovaných zástavním právem, byl v tomto směru podhodnocený, neboť jeho skutečná cena přesahovala 4 mil. Kč. V souhrnu všech takovýchto skutečností tedy soud nemůže bez dalšího dokazování, které však již přesahuje požadavky rychlosti a hospodárnosti trestního řízení, přesně stanovit výši škody, která v důsledku jednání obžalovaných vůči Martině HXXXXX přetrvává, a proto ji odkázal s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Stejně tak jako v jejím případě, pak i u poškozeného GXXXXX GXXXXX soud nikterak nezpochybňuje, že tomuto vznikla v přímém důsledku jednání obžalovaných majetková škoda, a to ve výši 2 mil. Kč, kdy jak jsou uvedl již výše, původně v obžalobě uvedenou částku 2,5 mil. Kč soud musel redukovat z důvodu, že sám poškozený si není jistý a připouští, že v částce 500 tis. Kč se mohlo jednat o půjčku za zcela jiným účelem (zobchodování lomu). Současně je také třeba připomenout, že následně mělo ze strany Jiřího TXXXXX dojít k úhradě části dluhu, kdy opět není zřejmé, zda toho, který vznikl v důsledku zapůjčení za účelem developerského projektu anebo případného obchodování s lomem, k čemuž měly být použity finance z prodeje nerezových trubek. Ačkoliv GXXXXX GXXXXX zpochybňuje, že by skutečně došlo k navrácení částky, připouští, že o nějakých trubkách byla řeč a nelze tedy vyloučit, že z těchto skutečně mohla být určitá část škody uhrazena. K tomuto by však bylo třeba vyjasnit, zda skutečně došlo ze strany Jiřího TXXXXX k prodeji takovýchto trubek, v jaké hodnotě a na jaký dluh, popř. komu tyto finance byly určeny. Na místě je proto opět konstatování, že ačkoliv pokud se týká stanovení výše škody stran kvalifikace trestné činnosti, nejsou zde žádné důvodné pochybnosti, že toto představovala částku minimálně 2 mil. Kč, ale aktuální přetrvávají škodlivý následek, již musí být předmětem dalšího, a to občanskoprávního dokazování. Pokud se týká zbývajících osob, které uplatnily nárok na náhradu škody v trestním řízení, pak tyto soud vzhledem ke zprošťujícímu výroku odkázal dle požadavku § 229 odst. 3 tr. řádu s jejich nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. (§ 249/ 1,2 tr. ř.)

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr. ř.)

Krajský soud v Brně
dne 20. prosince 2012

JUDr. Michael Vrtek, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
L.Galochová